

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Тенденції

Євроінтеграція залежить насамперед від нас самих

► СТОР. 3

Випускний бал

Вони стали лейтенантами

► СТОР. 9

Знай наших!

Вищий освітянський пілотаж Бугринського агротехліцею

► СТОР. 12

№ 111 (5611) СУБОТА, 15 ЧЕРВНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Головним надбанням має стати поліпшення життя наших громадян

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Рибак зустрівся з Прем'єр-міністром Чорногорії Міло Джукановичем. Вони обговорили питання щодо подальшого розвитку політичного діалогу між Україною та Чорногорією, поглиблення міжпарламентського та торговельно-економічного співробітництва. ► СТОР. 2

Планують зібрати понад 3 мільйони тонн

У 14 з 26 районів Одеської області вже розпочали збирання зернових. За умови оптимальної погоди воно триватиме 20 днів. Цього року аграрії планують зібрати 3,5 мільйона тонн зерна.

Фахівці відзначають, що озимий клин, під який відведено понад мільйон гектарів, успішно перезимував і обіцяє високий урожай. До жнив готові не тільки поля, а й техніка.

Керівник департаменту агропромислового комплексу Одеської облдержадміністрації Анатолій Новаковський зазначає, що навантаження на кожний з наявних у регіоні комбайн майже подвійне — до 300 га. Адже 70 відсотків машин у парку — значно зношені «Ниви» і «Колоси». А щоб уникнути втрат урожаю, в області уклали договори про залучення збиральної техніки з інших регіонів, де жнива починаються пізніше.

Останніми роками серед лідерів жнив — Арцизький, Березівський, Саратський райони, які впевнено стартували й тепер, **інформує наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Завтра — День медичного працівника

Шановні медичні працівники!

Щиросердно вітаю вас з професійним святом!

Праця медика була і залишатиметься найблагороднішою і найбільш затребуваною у суспільстві. Представники однієї з найгуманніших професій завжди поруч з нами — від народження до глибокої старості. У важкі хвилини ви допомагаєте нам долати хвороби, повертаєте надію і радість до життя.

У медицині не буває випадкових людей. Справжні професіонали мають глибокі знання, талант, золоті руки і небайдуже серце. Ваша робота важка, напружена, відповідальна, але просякнута безмежною вдячністю пацієнтів.

Висловлюю вам щиру і глибоку подяку за вашу працю, терпіння і доброту.

Від усього серця бажаю кожному з вас натхнення, щастя, благополуччя, родинного затишку, а головне — здоров'я вам та вашим рідним!

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

24 години на добу вони борються за порятунок пацієнтів на передовій екстреної допомоги

Тут як на фронті. Людей атакують хвороби, травми, ДТП, пожежі, нещасні випадки, кримінальні події. Навколо біль, кров, страх.

І вони — рятувальники в білих халатах, які поспішають на допомогу й приходять вчасно.

Київська клінічна лікарня швидкої медичної допомоги ось уже майже тридцять років перебуває на передовій цієї війни за життя й здоров'я людей. Тут нікому не відмовляють у допомозі. За словами заступника головного лікаря Сергія Білогривенка, установа працює 24 години на добу, сім днів на тиждень цілий рік без вихідних і свят.

От і головного лікаря БСП Олександра Ткаченка ми не застали в кабінеті. Своє професійне свято він зустрічає за операційним столом, борючись із жовчнокам'яною хворобою доставленого по «швидкій» пацієнта (на знімку).

► СТОР. 16

ОФІЦІЙНО

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії від 23 квітня 2012 року № 76

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення виборів народних депутатів України

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною тринадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямим підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

КОРОТКО

■ Президент України Віктор Янукович доручив уряду і Одеській ОДА розглянути питання про створення в Теплодарі технопарку з метою забезпечення населення ліками вітчизняного виробництва, **інформує наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

■ У столиці через проведення аварійних робіт на естакаді Південномостового переходу відучора по 17 червня обмежуватимуть рух **(прес-служба ДАІ м. Києва).**

■ У Львові налагодять виробництво сучасних трамваїв. Це передбачено угодою про співробітництво між українським ТОВ «Сіті транспорт груп» та французькою компанією «Alstom», підписаною в рамках Першої міжнародної бізнес-конференції «ABC: Ukraine & Partners», **повідомляє департамент інформації і комунікацій з громадськістю секретаріату Кабміну.**

Фінансування будівництва «Повітряного експресу» до Борисполя почнеться наступного тижня — Посол КНР Чжан Сіюнь *(«Дело»)*

Головним надбанням має стати поліпшення життя наших громадян

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

В. Рибак висловив упевненість, що перший офіційний візит М. Джукановича в Україну як Прем'єр-міністра сприятиме інтенсифікації політичного діалогу між обома країнами.

Керівник українського парламенту підкреслив, що Україна розглядає Чорногорію як перспективного партнера в Балканському регіоні, особливо з урахуванням того факту, що український і чорногорський народи поєднує вікова традиція дружби. «Це є надійним підгрунтям для успішного розвитку всебічного співробітництва між нашими державами», — наголосив В. Рибак.

Голова Верховної Ради висловився за подальший розвиток співпраці між законодавчими органами країн, що є «традиційно важливою складовою розвитку міждержавного діалогу».

Він нагадав, що після парламентських виборів восени 2012 року в Україні та Чорногорії нашим спільним завданням має стати активізація міжпарламентського співробітництва.

ЦИТАТА

Голова Верховної Ради Володимир РИБАК:

«Міжпарламентське співробітництво виступає рушійним елементом у створенні сприятливого клімату для розвитку торговельно-економічних зв'язків та бізнесових контактів».

В. Рибак поінформував М. Джукановича про сформування у Верховній Раді депутатської групи з міжпарламентських зв'язків з Чорногорією у складі 9 народних депутатів України та попросив передати Голові Скупштини пану Крівокапичу про готовність українських парламентаріїв налагодити тісну співпрацю. «На мою думку, регулярні зустрічі наших депутатів сприяли б також обміну досвідом щодо адаптації національних законодавств до стандартів Європейського Союзу, вступ до якого є стратегічною метою як для України, так і для Чорногорії», — сказав він.

Торкаючись питань торговельно-економічного співробітництва, глава парламенту підкреслив, що Україна зацікавлена у подальшому розвитку торговельно-економічних взаємин з Чорногорією та у галузі туризму. В цьому контексті він зауважив, що обсяги двосторонньої торгівлі товарами та послугами все ще далекі від бажаного рівня, хоча їхня динаміка має сталу позитивну тенденцію. В. Рибак запропонував активніше використовувати можливості бізнес-форумів та встановлення безпосередніх контактів між представниками ділових кіл.

У контексті необхідності подальшого розширення договірно-правової бази двосторонніх відносин України і Чорногорії голова законодавчого органу відзначив факт набрання чинності з 1 січня цього року Угодою між Україною і Чорногорією про вільну торгівлю, що надає додаткові можливості для нарощування двостороннього товарообігу.

На найближчу перспективу В. Рибак запропонував зосередити спільні зусилля на підготовці до підписання Договору між Україною та Чорногорією про дружбу і співробітництво.

Голова парламенту висловився також за необхідність зосередження зусиль для забезпечення проведення на постійній основі обміну культурно-мистецькими заходами. У цьому контексті він запропонував опрацювати можливість проведення Днів культури України в Чорногорії та Днів культури Чорногорії в Україні.

В. Рибак подякував керівництву Чорногорії за сприяння у започаткуванні вивчення української мови на філософському факультеті Чорногорського університету та створення української бібліотеки. Важливою подією в історії культурно-гуманітарних відносин обох країн він назвав і встановлення пам'ятника видатному українському поету Тарасу Шевченку в Подгориці та відкриття погруддя відомому чорногорську поету Петару Нєгошу.

Своєю чергою, Прем'єр-міністр Чорногорії зазначив, що їхня країна бачить себе у європейській спільноті, незважаючи на проблеми, з якими зіткнулася на цих теренах, та проблеми самого європейського співтовариства. За його словами, «Чорногорія демонструє той необхідний шлях реформ, щоб стати членом Європейського Союзу».

М. Джуканович високо оцінив всі позитивні зрушення, що відбуваються в Україні, висловив сподівання на підписання Україною Угоди про євроінтеграцію у листопаді поточного року. «Це підписання стане новим кроком як для України, так і для Європейського співтовариства в цілому», — сказав він.

Важливою частиною співпраці між країнами Прем'єр-міністр назвав міжпарламентську взаємодію. У цьому контексті він висловився за проведення найближчим часом зустрічі між керівниками парламентів і запросив В. Рибака відвідати Чорногорію з офіційним візитом.

Акцентуючи увагу на активізації торговельно-економічного співробітництва, М. Джуканович повідомив, що було досягнуто домовленості про проведення бізнес-форуму у м. Подгориці у вересні цього року, що сприятиме покращенню співробітництва та підвищенню товарообігу між країнами.

Підсумовуючи, В. Рибак зазначив, що наша країна буде «достойним членом європейського співтовариства, для цього потрібно лише небагато часу». «Сподіваюсь, Україна виконає свої зобов'язання перед Європейським Союзом, Угоду буде підписано, а головне — це ті завдання, які стоять перед нашими народами, — поліпшення рівня життя наших громадян», — наголосив керівник парламенту.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ФОТОФАКТ

На території Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут», у сквері поблизу Науково-технічної бібліотеки університету, за участі Прем'єр-міністра Чорногорії Міло Джукановича, міністра освіти й науки України Дмитра Табачника, голови Київської міської державної адміністрації Олександра Попова, ректора КПІ Михайла Згуровського урочисто відкрито пам'ятник видатному поету, світському і духовному володарю Чорногорії Петару Нєгошу.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Віктор ЯНУКОВИЧ: «Йдемо шляхом впровадження найсучасніших технологій»

За рахунок сучасних фільтрів і в Маріуполі, і в Єнакієвому, і в Запоріжжі буде чисте повітря

Презентація проекту будівництва нової аглофабрики відбулася на ПАТ «Єнакієвський металургійний завод» (Донецька область) за участі Президента України Віктора Януковича. Під час робочої поїздки на Донеччину глава держави ознайомився з планами модернізації металургійного підприємства. Будівництво нової аглофабрики було включено до програми поліпшення екологічного стану в Єнакієвому до 2020 року, розроблену за дорученням Президента в березні цього року.

Під час презентації підписано договір на детальний інжиніринг проекту між Метінвест Холдингом, до складу якого входить завод, і компанією Siemens VAI. Це останній етап проектування, після якого розпочнеться будівництво нової аглофабрики. Після її введення в експлуатацію викиди до атмосфери зменшаться в сім разів. Востаннє нову аглофабрику в українській металургійній галузі споруджували в 70-х роках минулого століття. Пуск нового цеху на ЄМЗ означатиме важливий етап у розвитку підприємства, якому виповнюється 116 років.

Головний акціонер компанії Метінвест Рінат Ахметов нагадав, що в модернізацію підприємства вже вкладено 670 мільйонів доларів. «Незважаючи на складні перешкоди, ми йдемо правильною дорогою. І сьогодні у нас головне питання — це чисте повітря. Незважаючи на те, що на світових ринках сталі сьогодні криза, ми свою обіцянку виконаємо. У містах, де присутні наші комбінати, а це і в Маріуполі, і в Єнакієвому, і в Запоріжжі — люди дихатимуть чистим повітрям. Тільки треба трохи зачекати».

Спілкуючись із робітниками заводу, Віктор Янукович підкреслив важливість проекту і пригадав, що сам, живучи в Єнакієвому, також відчував вплив аглофабрики. Виступаючи перед учасниками презентації, глава держави зазначив, що сьогодні головною проблемою підприємства є екологія. «Мене вразила цифра, що скорочені викиди до атмосфери на 50 тонн на місяць лише за рахунок сучасних фільтрів, сучасних технологій, установлених на нових доменних печах, — сказав Президент України. — Нова аглофабрика створить умови очищення атмосфери, за очищенням повітря отримаємо найсучасніші технології, які відповідатимуть найсуворішим світовим стандартам».

На думку Віктора Януковича, такі проекти потрібно втілювати і на інших промислових підприємствах. «Такі проекти дають можливість Україні стати в ряд високотехнологічних країн, які виконують не лише завдання зростання економіки і зростання виробництва, а й найважливіше завдання збереження навколишнього середовища. Україна іде в напрямі впровадження європейських стандартів».

Ліна КУЩ.

Донецька область.

У вівторок парламент працюватиме

Таке переконання Голова Верховної Ради Володимир Рибак висловив під час спілкування з журналістами в ході робочої поїздки до Автономної Республіки Крим. «Поза сумнівом, парламент працюватиме. Причому увесь», — сказав він та додав, що «не є новачком у Верховній Раді», тож докладе усіх зусиль до знаходження порозуміння і компромісу.

На запитання, коли глава держави зустрінеться з представниками опозиції, В. Рибак відповів, що Віктор Янукович готовий зустрітися з представниками опозиційних сил, коли в його робочому графіку з'явиться така можливість. «Думаю, у вівторок Верховна Рада працюватиме. Я з повагою ставлюся до виборців, а тому робитиму все, щоб було саме так», — наголосив він.

Разом з тим Голова Верховної Ради вважає, що ефективна реалізація реформ залежатиме від злагодженої роботи як центральних, так і місцевих органів влади. Про це В. Рибак зазначив у своєму виступі перед представниками місцевих органів влади і органів місцевого самоврядування Автономної Республіки Крим у четвер у Сімферополі.

«Хочу підкреслити, що вперше за роки незалежності всі органи влади діють узгоджено, і це дає можливість ефективно втілювати запропоновані Президентом реформи. Але вони принесуть позитивні результати тільки за умови злагодженої роботи як центральних, так і місцевих органів влади, у тому числі і вашого регіону», — зазначив В. Рибак.

При цьому він підкреслив, що саме владі, наділеній довірою громадян на місцях та у центрі, належить першій визначати наявні проблеми, знаходити разом з громадами шляхи їх розв'язання, підводити під це відповідну законодавчу основу. «Тож владі на місцях треба побачити чітку та реальну картину економічного стану регіону, його інвестиційного потенціалу, стратегічних пріоритетів регіонального розвитку», — сказав керівник парламенту.

Важливим чинником втілення започаткованих реформ Голова Верховної Ради назвав питання кадрового забезпечення місцевої влади. На його переконання, керувати громадою повинні тільки ті посадовці, яким довіряють і які мають авторитет у людей, — відповідальні менеджери, котрі вміють знаходити правильні рішення та ефективно їх реалізовувати.

В. Рибак також висловився за те, щоб на місцевому рівні здійснювався аналіз державних та місцевих цільових програм, визначалися можливості фінансування. «Ваше завдання — акумулювати матеріально-фінансові ресурси на тих напрямах, які є найбільш актуальними для певної громади», — сказав він.

Голова Верховної Ради також наголосив на необхідності якнайшвидшого прийняття закону «Про об'єднання територіальних громад», зазначивши, що одним із пріоритетних завдань у Національному плані дій на 2013 рік Президент визначив ухвалення закону про право територіальних громад на об'єднання та закону про співробітництво територіальних громад.

Прес-служба Верховної Ради.

Іноземні бізнесмени переконалися: в Україну вигідно інвестувати

Учора в столиці завершилася Перша міжнародна бізнес-конференція «ABC: Ukraine & Partners» за участі Прем'єр-міністра України Миколи Азарова.

Бізнес-конференція засвідчила: Україна має значний потенціал для розвитку, заявив Микола Азаров під час зустрічі зі співголовами моніторингової місії Європарламенту екс-президентом ЄП Петом Коксом і колишнім главою Республіки Польща Александром Квасневським.

«Закордонні гості виявили колосальний інтерес до конференції: представлені 62 країни та понад три тисячі бізнесменів. Було підписано цілий ряд надзвичайно важливих контрактів»», — наголосив глава уряду.

У свою чергу, Александр Квасневський зазначив, що кількість країн-учасниць — це свідчення того, що «проведення такої конференції було потрібним і є важливим для України».

Микола Азаров під час зустрічі.

Фото з сайту «Урядовий портал».

А віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул під час виступу на конференції акцентував увагу на тому, що підготовка до Євробаскету-2015 дала сигнал міжнародному бізнесу про можливості інвестування в нашу країну, в тому числі, на умовах державно-приватного партнерства

До речі, за участю приватного капіталу в рамках проекту до 2015 року в Україні буде побудовано шість нових мультифункціональних арен і два сучасні аеропорти (в Одесі і Дніпропетровську).

Віце-прем'єр зазначив, що позиція уряду — при створенні інфраструктури максимально використовувати продукцію українського виробництва. «Це забезпечить не тільки розвиток економіки всередині країни, а й знизить собівартість проектів», — сказав Олександр Вілкул.

Він зазначив, що паралельно з підготовкою до Євробаскету-2015 Україна готується подати заявку на зимові Олімпійські ігри — наймасштабніші міжнародні змагання із зимових видів спорту.

Пряма мова Віце-прем'єр-міністр України Олександр Вілкул:

«Підготовка заявки на проведення зимових Олімпійських ігор 2022 року є складовою державної стратегії розвитку України, Карпатського регіону, Львова та всіх західноукраїнських областей. Вона передбачає розвиток інфраструктури, промоушн потенціалу регіонів України за кордоном, залучення інвестицій в туристичний і готельний бізнес. У тому числі, йдеться і про розвиток внутрішнього туризму».

(Проект «Олімпійська надія», підготовка заявки на отримання Україною права проводити зимові Олімпійські ігри-2022 є ініціативою Президента України Віктора Януковича).

«Я переконаний, що кожен з нас хоче пишатися Україною. Якісне проведення змагань глобального рівня — це привід для гордості за країну. Мудро розпорядитися таким шансом — це наше завдання», — сказав Олександр Вілкул.

Як зазначив за підсумками конференції керуючий партнер компанії «Делойт» в Україні, Білорусі і Грузії Володимир Вахт, для інвестора в інфраструктуру перш за все важлива довіра до держави.

ВІТАННЯ!

Народні депутати України-члени Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України, а також працівники секретаріату комітету щиросердно вітають з 35-річчям першого заступника голови Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України **КАРПУНЦОВА Валерія Віталійовича** та зичать йому міцного здоров'я, щастя, любові та відданості рідних і друзів, наснаги в роботі, поваги колег та успіхів на шляху досягнення обраної мети.

Євроінтеграція залежить насамперед від нас самих

На шляху до європейської інтеграції Україні варто врахувати у змінах до законодавства ймовірні соціальні виклики та досвід нових держав-членів ЄС щодо їх подолання. На такій думці зійшлися учасники міжнародної конференції «Соціальний вимір європейської інтеграції України. На шляху до нових законодавчих ініціатив та зміцнення співробітництва між Україною та ЄС», яка відбулася вчора у Верховній Раді з ініціативи парламентського Комітету з питань європейської інтеграції та Фонду імені Фрідріха Еберта.

Перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань європейської інтеграції Ірина Геращенко, відкриваючи зібрання, наголосила, що понад 70 відсотків всіх законопроектів, які перебувають на розгляді в парламенті, проходять через експертизу комітету з питань євроінтеграції на предмет відповідності до європейського законодавства.

При комітеті з питань євроінтеграції створено громадську раду з моніторингу законодавства на предмет відповідності до європейських стандартів, що набуває особливої ваги напередодні підписання угоди про асоціацію.

Заступник голови Представництва Європейського Союзу в Україні Марія Юрікова наголосила, що для України, на шляху до євроінтеграції є три пріоритети: перший — вдосконалення виборчого законодавства. ЄС продовжує наполягати на тому, щоб Україна основну увагу приділила розробці виборчого кодексу. Другий — вирішити питання з «політично вмотивованими» справами, в тому числі і зі справою Тимошенко. Третій — реформування судової системи, що має включати ухвалення нового закону про прокуратуру, змін до Кримінального кодексу, перегляд ролі Вищої ради юстиції, судової системи і статусу суддів.

Депутат Сейму Латвійської Республіки, член комітету у європейських справах Карліс Енгеліс поділився латвійським досвідом євроінтеграції до ЄС. Латвія вже 10 років є членом ЄС. Цей період можна поділити на три етапи: перший, при вступі до ЄС, супроводжувався величезним економічним бумом і зростанням, потім настав період серйозної кризи, а зараз триває відновлення. За словами латвійського депутата, певні економічні тенденції між Україною та Латвією є схожими, хоча у кожної країни власний неповторний шлях. У Латвії значні проблеми у розвитку економіки, за словами К. Енгеліса, були пов'язані з тим, що у період економічного зростання стрімко зріс ринок праці та рівень зарплат, але водночас швидко зростали ціни, що поглибило інфляцію. Надмірне кредитування призвело до накопичення кредитних боргів та завищеної вартості нерухомості: люди вклали кредитні кошти у будинки та квартири, але за декілька років втратили до 30 відсотків вартості нерухомості. Шаленими темпами зростало і безробіття, досягнувши у 2009 році 22 відсотків.

На думку учасників конференції, з подібними викликами може зустрітися і Україна на шляху до ЄС. Тому законодавцям важливо проаналізувати можливі соціальні наслідки від європейської інтеграції з урахуванням міжнародного досвіду.

Олександра КУЧЕРЯВА.

ДОСЛІВНО

Заступник голови Представництва Європейського Союзу в Україні Марія Юрікова:

Обидві сторони — це Європейський Союз і Україна — розглядають нинішній рік та підготовку угоди про асоціацію як можливість розширити співпрацю. Сподіваюся, що Верховна Рада запрацює і ухвалить закони, необхідні для євроінтеграції.

(Зліва направо) депутат Сейму Литовської Республіки Карліс Енгеліс, заступник голови представництва Європейського Союзу в Україні Марія Юрікова, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції Ірина Геращенко, координатор проектів Регіонального представництва Фонду ім. Фрідріха Еберта в Україні і Білорусі Галина Мещерякова.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Луганський бізнесмен показав, як можна любити своє місто

Луганський стадіон імені Леніна, розташований у Кам'янобрідському районі Луганська, одержує нове життя. Сьогодні тут на повний хід ідуть роботи з відродження полів, ігрових майданчиків і бігових доріжок. Своїм відродженням він зобов'язаний голові наглядової ради ПАТ «Сталь» Володимиру Комісаренку, який став головним інвестором реконструкції. Він — корінний луганчанин, більшу частину свого дитинства пробігав на цьому стадіоні, а сьогодні не може спокійно дивитися, як цей об'єкт руйнується. Думки про відродження стадіону виникли давно, а сьогодні з'явилися можливості втілити задумане в життя.

«Це справа честі, — зазначає Володимир Комісаренко. — У нашому місті потрібні такі майданчики, на яких луганці можуть позайматися спортом. Хочеться, щоб у нинішніх хлопців були місця для тренувань, щоб наші спортсмени показували високі результати. Тим більше, що дедалі більше людей прагнуть вести здоровий спосіб життя». Днями стадіон імені Леніна відвідав народний депутат України Олександр Єфремов. Він поспілкувався з головним інвестором реконструкції, подивився, як ведеться будівництво, поцікавився, з яких питань може надати допомогу. «На жаль, представники великого бізнесу не завжди хочуть інвестувати в розвиток соціальної сфери міст, в яких живуть і працюють, — відзначив народний депутат України. — Такі приклади, як Володимир Комісаренко, більшою мірою виняток. Патріотизм цієї людини заслуговує на повагу».

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Готується транскордонна стратегія до 2020 року

На Волині відбулось XVI засідання ради транскордонного об'єднання «Єврорегіон «Буг». Нагадаємо: у грудні минулого року в місті Бресті Республіка Білорусь у порядку ротації повноваження керуючого Президії Ради «Єврорегіону «Буг» передали голові Волинської облдержадміністрації Борису Клімчуку.

Учасниками засідання Ради з української сторони були: голова Волинської обласної державної адміністрації, голова Президії Ради Транскордонного об'єднання «Єврорегіон «Буг» Борис Клімчук, голова Волинської обласної ради Володимир Войтович, Генеральний консул України в Бресті Олег Мисик. Білоруську делегацію очолив перший заступник голови Брестського облвиконкому Михайло Юхимчук, польську — маршалок Люблінського воєводства Кшиштоф Гетьман. У засіданні взяла участь Генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Беата Бживчи.

У ході зустрічі в Луцьку польські партнери з Люблінського воєводства розповіли про підготовку спільної Транскордонної стратегії на 2014—2020 роки.

ФАКТ

Волинська та Брестська області підписали Угоду про співпрацю між управліннями статистики регіонів. Учасники партнерських регіонів також обговорили та підписали спільний План заходів з розвитку співробітництва у рамках транскордонного об'єднання «Єврорегіон «Буг» на 2013—2014 роки.

У свою чергу, начальник управління міжнародного співробітництва та європейської інтеграції Волинської ОДА Андрій Ломага ознайомив учасників з перспективами реалізації стратегічних проектів у рамках програм Європейського Союзу: Програми прикордонного співробітництва «Польща—Білорусь—Україна» 2014—2020 та «Сприяння територіальному співробітництву країн Східного партнерства». Учасникам «Єврорегіону «Буг» було презентовано проект «Створення транскордонної інфраструктури ефективного управління процесами трудової міграції в «Єврорегіоні «Буг». Сторони прийняли рішення про проведення в Луцьку у вересні 2013 року семінару з транскордонного співробітництва за підтримки Асоціації Європейських прикордонних регіонів. На семінарі заплановано обговорити впровадження у 2014 році нових програм співробітництва ЄС на його зовнішніх кордонах, а також використання можливостей такого юридичного інструменту, як Європейська група територіального співробітництва.

У рамках транскордонного засідання «Єврорегіон Буг» відбувся семінар з питань управління процесами трудової міграції в українсько-польському прикордонні.

До складу транскордонного об'єднання «Єврорегіон «Буг» включено ще одного учасника — Мазовецьке воєводство Республіки Польща, адміністративним центром якого є Варшава.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Рекомендації слухань у Комітеті Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації на тему: «Впровадження цифрових стандартів мовлення в Україні»

Учасники слухань у Комітеті Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації на тему: «Впровадження цифрових стандартів мовлення в Україні», що відбулися 15 травня 2013 року, відзначають таке:

16 червня 2006 року Україна, як член Міжнародного союзу електрозв'язку, підписала міжнародну угоду — Регіональний план цифрової наземної радіомовної служби у смугах частот 174—230 МГц та 470—862 МГц, відому як «Женева-2006». Цей документ регламентує порядок переходу ефірного наземного телевізійного мовлення на цифрові стандарти та встановлює граничний термін перехідного періоду, що закінчується 17 червня 2015 року. Після зазначеної дати всі записи щодо аналогових присвоєнь у Міжнародному реєстрі частот скасовуються.

Наразі майже всі європейські країни уже мовлять у цифрі. Наші західні сусіди — Польща, Словаччина і Румунія у липні нинішнього року вимикатимуть аналогові передавачі.

За інформацією Державного комітету телебачення і радіомовлення України та Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення в Україні у 2011 році завершено будівництво національної цифрової мережі стандарту DVB-T-2 (MPEG-4) у складі цифрових мультиплексів МХ-1, МХ-2, МХ-3 та МХ-5. Телеглядачі отримали можливість приймати 28 загальнонаціональних каналів та по чотири регіональних і місцевих.

Згідно із Планом розвитку національного телерадіоінформаційного простору наприкінці 2012 року мав розпочатися процес відключення аналогового мовлення, проте його відкладено до 2014 року.

Провайдер і оператор цифрових мультиплексів ТОВ «Зеонбуд» стверджує, що станом на початок травня нинішнього року близько семи мільйонів українців мають можливість дивитися цифрове ефірне телебачення високої якості, а покриття цифровим сигналом сягає понад 95 відсотків домогосподарств.

Утім, оптимізму владних інститутів щодо успішного впровадження цифрового наземного телевізійного мовлення не розділяють представники індустрії, експерти телевізійного ринку, численні громадські організації, що переймаються проблемами медіа. Українська цифра від початку супроводжується резонансними скандалами, звинуваченнями у зловживаннях та нехтуванні інтересами громади. Реалізація цього масштабного інфраструктурного проекту, який зачіпає інтереси кожної української родини і є важливим чинником інформаційної безпеки держави, на думку учасників слухань, є досить проблемною і потребує зваженого, об'єктивного аналізу та адекватних дій законодавчої і виконавчої влади.

Кабінет Міністрів України на виконання зобов'язань по угоді «Женева-2006» розробив і ухвалив Державну програму впровадження цифрового телерадіомовлення, затверджену постановою КМУ від 26.11.2008 року.

Ця програма є чинним документом. Однак викладені в ній директиви щодо побудови цифрової мережі у складі 81 синхронної зони телерадіомовлення з використанням стандарту MPEG-4, що давало б змогу передавати в одному частотному каналі до 10 телевізійних каналів і забезпечити максимально високий ступінь покриття всієї території, не стали «дорожньою картою» для координаторів проекту — Державного комітету телебачення і радіомовлення України та Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення. Мережа збудована в інший спосіб.

Державна програма передбачала, що засоби прийому сигналу (декодери, чи так звані сет-топ-бокси) вироблятимуться на українських підприємствах, а Національна рада розробить комплексну програму забезпечення населення України цифровими декодерами. Утім, ці завдання також не виконано.

Учасники слухань відзначають, що в Україні належним чином не виконуються і «цифрові» директиви Комітету Міністрів Ради Європи державам-учасницям, зокрема Рекомендації Rec (2003) Про медіа плюралізм та розмаїття медіа-контенту; Рекомендації Rec (2003)9 Про заходи щодо сприяння демократичній та соціальній ролі цифрового мовлення; Декларації Комітету Міністрів Ради Європи про присвоєння і управління цифровим дивідендом та про суспільний інтерес від 20 лютого 2008 року та інші.

Відтак процедури підготовки конкурсів на багатоканальне мовлення у цифрових мультиплексах МХ-1, МХ-2, МХ-3, та МХ-5, підбиття підсумків, визначення переможців не були достатньо прозорими і зрозумілими, почасти суперечили вимогам чинного законодавства.

Національна рада знехтувала вимогами ч. 3 ст. 9 Закону «Про телебачення і радіомовлення», яка встановлює, що «один суб'єкт господарювання може мати лише одну ліцензію на наземне ефірне мовлення в кожному територіальному сегменті телерадіоінформаційного ринку».

Переможцями конкурсу стала низка компаній, які були зареєстровані після його оголошення, тоді як за бортом цифрового мовлення опинилися мовники з тривалою та успішною ефірною історією, як от ТРК «Ера», ТРК «Малятко», ТВі, «Перший діловий», ТРК «Чорноморка» та десятки регіональних та місцевих телекомпаній.

Концентрація обмеженого частотного ресурсу в руках кількох медіа-груп не сприяє розбудові телебачення на засадах плюралізму та об'єктивності, суперечить інтересам громади та принципам інформаційної безпеки держави.

Учасники слухань звертають увагу влади і суспільства на виклики, які несе монополізація важелів управління мультиплексами, оскільки функції оператора, а фактично контроль над усіма телеканалами передано приватному провайдеру з офшорною пропискою і невідомими кінцевими власниками.

Тарифи на послуги ТОВ «Зеонбуд», обґрунтованість їх тривалий час є предметом гострих дискусій та аргументованої критики. Утім, належної реакції на це немає з боку Антимонопольного комітету України та Національної ради.

Тенденції до монополізації чітко простежуються і на ринку технічних засобів забезпечення прийому сигналів цифрового телебачення. Низка рішень, прийнятих Національною радою, зокрема щодо необхідності кодування ефірного цифрового сигналу, сприяла витісненню вітчизняних виробників, таких як ВАТ «Меридіан», з ринку цифрових декодерів, здачі його китайським компаніям. Додаткові витрати за істотне подорожчання сет-топ-боксів покладено на рядових споживачів, які змушені будуть купувати САМ-модулі по 400—380 гривень навіть до найсучасніших телевізорів із вмонтованими тюнерами DVB-T-2.

Уряд за кошти державного бюджету, виділені в минулому році (450 мільйонів 120 тисяч гривень) спромігся закупити й надати громадянам із числа інвалідів першої і другої груп, сім'ям, які виховують дітей-інвалідів, а також громадянам, які отримують субсидії на комунальні послуги, лише 792 250 декодерів, тоді як обласні державні адміністрації торік подали до Державного комітету телебачення і радіомовлення України 1 384 907 заяв від громадян, яким держава має забезпечити ці пристрої відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для забезпечення населення засобами приймання сигналів цифрового телерадіомовлення» №245 від 21.03. 2012 року. При цьому забезпечення населення декодерами ще не гарантує можливість прийому сигналу за відсутності сертифікованих для «цифри» ефірних антен. Проте уряд не передбачає виділення коштів на такі досить дорогі антени для пільгових категорій громадян.

У державному бюджеті на 2013 рік видатки на декодери взагалі не передбачено. Водночас державної допомоги на придбання сет-топ-боксів потребують мільйони громадян із числа пенсіонерів, безробітних, сільських жителів, що опинилися за межею бідності і ризикують втратити останню розкіш спілкування зі світом за допомогою телебачення.

Досі незрозумілою залишається позиція уряду України щодо використання цифрового дивіденду — радіочастот, які звільнятимуться у процесі відключення аналогового мовлення.

У контексті реалізації цифрового проекту чомусь замовчуються проблеми щодо перспектив стратегічного державного підприємства — Концерну РРТ, над яким нависла загроза неминучого банкрутства. Адже частка коштів, отриманих за поширення аналогового телесигналу, у структурі доходів РРТ сьогодні становить 67 відсотків.

ТОВ «Зеонбуд» за оренду веж, інженерно-технічне обслуговування передавачів, використану електроенергію щороку платитиме РРТ лише 87 мільйонів гривень. Це при тому, що лише технічне обслуговування антенно-щоглового комплексу, заміна зношених елементів, тросів-утримувачів тощо щороку стає Концерну в 15 мільйонів гривень, а річний фонд зарплати колективу РРТ — 200 мільйонів. Отже, стратегічне державне підприємство може бути знищено, а 4,5 тисячі висококласних фахівців опиняться на вулиці.

Є й велика вірогідність того, що основні фонди Концерну, які недооцінювались останніх 20 років і мають балансову вартість 200 мільйонів гривень, за ринкової в кілька мільярдів, відійдуть за безцінь приватному монополісту.

Учасники слухань зауважують, що інформаційно-роз'яснювальна робота серед населення обмежена лише соціальною рекламою на телеканалах, яка вчить абонентів підключатися до цифрової мережі, проте не інформує людей щодо відключення аналогового сигналу. Досі не розпочато роботи зі створення в населених пунктах мереж консультативних пунктів та сервісних центрів із обслуговування сет-топ-боксів.

Попри надзвичайну важливість питання впровадження цифрових стандартів телевізійного мовлення для національної безпеки, законодавчу неврегульованість багатьох аспектів переходу на цифрові стандарти, воно, на жаль, жодного разу не обговорювалося в українському парламенті.

Проаналізувавши й обговоривши проблеми, пов'язані з переходом ефірного наземного телебачення на цифрові стандарти мовлення, учасники слухань **РЕКОМЕНДУЮТЬ**:

1. Верховній Раді України, Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації:

провести парламентські слухання щодо стратегії розвитку телерадіомовлення на період до 2015 року;

створити при Комітеті з питань свободи слова та інформації робочу групу з числа народних депутатів, експертів, медіа-юристів, фахівців у галузі телекомунікацій, науковців з напрацювання законопроекту щодо врегулювання комплексу проблем із забезпечення виконання зобов'язань за міжнародною угодою «Женева-2006» та успішного завершення переходу на цифрові технології наземного ефірного телевізійного мовлення;

узагальнити пропозиції та зауваження учасників комітетських слухань, ухвалити відповідні Рекомендації та скерувати їх органам центральної виконавчої влади та органам місцевого самоврядування.

2. Кабінету Міністрів України:

ініціювати внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» та передбачити виділення коштів на закупівлю цифрових декодерів для соціально вразливих верств населення України, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для забезпечення населення засобами приймання сигналів цифрового телерадіомовлення» №245 від 21.03. 2012 року;

забезпечити виконання Державної програми впровадження цифрового телевізійного мовлення в частині організації виробництва на базі діючих підприємств України засобів цифрового телерадіомовлення, цифрових телевізійних приймачів та цифрових перетворювачів сигналу (сет-топ-боксів) комплектуючих виробів та сприяти доступу на ринок цих пристроїв вітчизняних виробників;

оприлюднити плани уряду щодо використання цифрового дивіденду — радіочастотного ресурсу, який вивільняється у процесі переходу ефірного наземного телевізійного мовлення на цифрові технології;

створити Державний реєстр радіочастот України.

3. Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації:

розробити державні стандарти зон покриття (обслуговування) цифровим наземним ефірним телевізійним сигналом;

оприлюднити на офіційному веб-сайті інформацію щодо цифрового дивіденду, який отримала Україна в результаті переходу наземного ефірного телевізійного мовлення із зазначенням кількості звільнених радіочастот на відповідних територіях нашої держави.

4. Державному комітету телебачення і радіомовлення України:

розробити комплексну програму забезпечення населення засобами прийому цифрового сигналу;

організувати перевірку фактичного покриття території України цифровим сигналом мережі ТОВ «Зеонбуд».

5. Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення:

невідкладно напрацювати та оприлюднити План поетапного відключення аналогового сигналу на території України;

скасувати рішення про кодування наземного ефірного цифрового сигналу як таке, що порушує конституційне право громадян України на доступ до інформації, суперечить світовій практиці впровадження цифрового мовлення, унеможливлює вільну конкуренцію на ринку обладнання для прийому цифрового сигналу;

завершити ліцензування цифрового регіонального мультиплексу МХ-5. Забезпечити право загальнонаціональних та регіональних телекомпаній мовити в цифрі, гарантоване ст. 25 Закону України «Про телебачення і радіомовлення». Розглянути можливість проведення додаткового конкурсу на резервні частоти у мультиплексах МХ-1, МХ-2, МХ-3, та МХ-5;

спільно з Державним центром радіочастот розглянути можливість виділення додаткових частот для розбудови та розширення (збільшення) зон покриття шляхом встановлення малопотужних передавачів та ретрансляторів, доручивши цю роботу Концерну РРТ за держзамовленням;

розглянути можливість ефективного використання метрового діапазону 174—230 МГц для впровадження цифрового телемовлення (на прикладі 9 телевізійного каналу в м. Києві), доручивши організацію мовлення Концерну РРТ.

6. Раді національної безпеки та оборони України:

невідкладно розглянути на своєму засіданні питання інформаційної безпеки у зв'язку з переходом наземного ефірного телебачення України на цифрове мовлення, суттєвим звуженням сфери діяльності державного Концерну РРТ, перспективами банкрутства цього стратегічного підприємства та концентрацією у власності та управлінні суб'єктів іноземних юрисдикцій з невідомими кінцевими власниками єдиної з 2015 року національної мережі розповсюдження українського телебачення. Внести відповідні пропозиції з означеного питання Президентові України, поінформувати Верховну Раду України;

ініціювати проведення незалежного (міжнародними компаніями) аудиту обґрунтованості тарифів ТОВ «Зеонбуд» та незалежного аудиту (міжнародною юридичною компанією) дотримання чинного законодавства при організації переходу на цифрове мовлення (проведення конкурсу на визначення провайдера і конкурсів на мовлення у цифровій мережі).

7. Антимонопольному комітету України:

провести перевірку дотримання провайдером цифрових мультиплексів МХ-1, МХ-2, МХ-3, та МХ-5 ТОВ «Зеонбуд» вимог законодавства України про захист економічної конкуренції в частині обґрунтованості встановлення тарифів на послуги;

розглянути питання про надання ТОВ «Зеонбуд» статусу природної монополії з передачею повноважень щодо регулювання його діяльності Національній комісії з питань регулювання зв'язку України (НКРЗ).

8. Органам місцевого самоврядування:

долучитися до інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення, сприяти організації мережі сервісних центрів та мобільних груп із надання консультативної допомоги громадянам у зв'язку із впровадженням цифрового мовлення.

9. ТОВ «Зеонбуд»:

оприлюднити на офіційному веб-сайті компанії інформацію щодо фактичного покриття території України цифровим сигналом із зазначенням населених пунктів з упевненим якісним прийомом ефірного наземного цифрового сигналу;

оприлюднити план інформування населення щодо переходу на цифрове мовлення на 2013—2015 роки. Скорегувати змістовне наповнення інформаційно-рекламних роликів із зазначенням термінів відключення аналогового мовлення.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України стосовно виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України такі зміни:

1. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

1) назву розділу XIV Загальної частини викласти в такій редакції:

«Інші заходи кримінально-правового характеру»;

2) доповнити статтями 96^1 і 96^2 такого змісту:

«Стаття 96^1. Спеціальна конфіскація

1. Спеціальна конфіскація полягає у примусовому безоплатному вилученні за рішенням суду у власність держави грошей, цінностей та іншого майна за умови вчинення злочину у випадках, передбачених в Особливій частині цього Кодексу.

Стаття 96^2. Випадки застосування спеціальної конфіскації

1. Спеціальна конфіскація застосовується у разі, якщо гроші, цінності та інше майно:

1) одержані внаслідок вчинення злочину та/або є доходами від такого майна;

2) призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення злочину, фінансування та/або матеріального забезпечення злочину або винагороди за його вчинення;

3) були предметом злочину, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), а у разі, коли його не встановлено, - переходять у власність держави;

4) були підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення злочину, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), який не знав і не міг знати про їх незаконне використання.

2. У разі якщо гроші, цінності та інше майно, зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті, були повністю або частково перетворені в інше майно, спеціальній конфіскації підлягає повністю або частково перетворене майно. Якщо конфіскація грошей, цінностей та іншого майна, зазначених у пункті 1 частини першої цієї статті, на момент прийняття судом рішення про спеціальну конфіскацію неможлива внаслідок їх використання або неможливості виділення з набутого законним шляхом майна, або відчуження, або з інших причин, суд виносить рішення про конфіскацію грошової суми, що відповідає вартості такого майна.

3. Гроші, цінності та інше майно, зазначені у цій статті, передані особою, яка вчинила злочин, іншій фізичній або юридичній особі, підлягають спеціальній конфіскації, якщо особа, яка прийняла майно, знала або повинна була знати, що таке майно одержано внаслідок вчинення злочину.

4. Спеціальна конфіскація не застосовується до грошей, цінностей та іншого майна, зазначених у цій статті, які згідно із законом підлягають поверненню власнику (законному володільцю) або призначені для відшкодування шкоди, завданої злочином»;

3) у статті 364:

в абзаці другому частини першої слова «трьох років та зі штрафом від двохсот п'ятдесяти до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» замінити словами «трьох років, зі штрафом від двохсот п'ятдесяти до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та зі спеціальною конфіскацією»;

в абзаці другому частини другої слова «трьох років та зі штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» замінити словами «трьох років, зі штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та зі спеціальною конфіскацією»;

в абзаці другому частини третьої слова «трьох років та з конфіскацією майна» замінити словами «трьох років, зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна»;

4) у статті 366:

абзац другий частини першої доповнити словами «та зі спеціальною конфіскацією»;

в абзаці другому частини другої слова «трьох років та зі штрафом від двохсот п'ятдесяти до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» замінити словами «трьох років, зі штрафом від двохсот п'ятдесяти до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та зі спеціальною конфіскацією»;

5) у статті 368:

абзац другий частин другої та третьої доповнити словами «та зі спеціальною конфіскацією»;

в абзаці другому частин четвертої та п'ятої слова «трьох років та з конфіскацією майна» замінити словами «трьох років, зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна»;

6) у статті 368^2:

абзац другий частин першої і другої доповнити словами «та зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна»;

в абзаці другому частини третьої слова «трьох років та з конфіскацією майна» замінити словами «трьох років, зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна»;

7) у статті 369:

в абзаці другому частини другої слова «на той самий строк» замінити словами «на той самий строк, зі спеціальною конфіскацією»;

в абзаці другому частини третьої слова «зі штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та з конфіскацією майна або без такої» замінити словами «із штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна або без такої»;

в абзаці другому частини четвертої слова «від чотирьох до восьми років з конфіскацією майна або без такої» замінити словами «від чотирьох до восьми років зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна або без такої»;

в абзаці другому частини п'ятої слова «від п'яти до десяти років з конфіскацією майна або без такої» замінити словами «від п'яти до десяти років зі спеціальною конфіскацією та з конфіскацією майна або без такої»;

8) у статті 369^2:

у частині першій:

абзац перший після слова «вигоду» доповнити словами «або за надання такої вигоди третій особі»;

в абзаці другому слова «від двох до п'яти років» замінити словами «від двох до п'яти років, зі спеціальною конфіскацією»;

у частині другій:

абзац перший доповнити словами «для себе чи третьої особи»;

в абзаці другому слова «від двох до п'яти років» замінити словами «від двох до п'яти років, зі спеціальною конфіскацією»;

у частині третій:

абзац перший після слів «неправомірної вигоди» доповнити словами «для себе чи третьої особи»;

абзац другий після слів «восьми років» доповнити словами «зі спеціальною конфіскацією».

2. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):

1) частину першу статті 91 доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6) обставини, які підтверджують, що гроші, цінності та інше майно, які підлягають спеціальній конфіскації, одержані внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або є доходами від такого майна, або призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення чи винагороди за його вчинення, або є предметом кримінального правопорушення, у тому числі пов'язаного з їх незаконним обігом, або підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення»;

2) у статті 100:

у назві слова «про них» замінити словами «про спеціальну конфіскацію»;

пункт 1 частини шостої після слова «власнику» доповнити словами «(законному володільцю)»;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів, які були надані суду, вирішується судом під час ухвалення судового рішення, яким закінчується кримінальне провадження. Такі докази і документи повинні зберігатися до набрання рішенням законної сили. У разі закриття кримінального провадження слідчим або прокурором питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів і документів вирішується ухвалою суду на підставі відповідного клопотання, яке розглядається згідно із статтями 171-174 цього Кодексу. При цьому:

1) гроші, цінності та інше майно, які підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення та/або зберегли на собі його сліди, конфіскуються, крім випадків, коли власник (законний володілець) не знав і не міг знати про їх незаконне використання. У такому разі зазначені гроші, цінності та інше майно повертаються власнику (законному володільцю);

2) гроші, цінності та інше майно, які призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення або винагороди за його вчинення, конфіскуються;

3) майно, що було предметом кримінального правопорушення, пов'язаного з незаконним обігом, та/або вилучене з обігу, передається відповідним установам або знищується;

4) майно, яке не має ніякої цінності і не може бути використане, знищується, а у разі необхідності - передається до криміналістичних колекцій експертних установ або заінтересованим особам на їх прохання;

5) гроші, цінності та інше майно, що були предметом кримінального правопорушення або іншого суспільно небезпечного діяння, конфіскуються, крім тих, які повертаються власнику (законному володільцю), а якщо його не встановлено - переходять у власність держави в установленому Кабінетом Міністрів України порядку;

6) гроші, цінності та інше майно, які одержані внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або є доходами від нього, а також майно, в яке їх було повністю або частково перетворено, конфіскуються;

7) документи, що є речовими доказами, залишаються в матеріалах кримінального провадження протягом усього часу їх зберігання»;

після частини дев'ятої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«10. Під час вирішення питання щодо спеціальної конфіскації насамперед має бути вирішене питання про повернення грошей, цінностей та іншого майна власнику (законному володільцю) та/або про відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням. Застосування спеціальної конфіскації здійснюється тільки після доведення в судовому порядку стороною обвинувачення, що власник (законний володілець) грошей, цінностей та іншого майна знав про їх незаконне походження та/або використання. У разі відсутності у винної особи майна, на яке може бути звернене стягнення, крім майна, яке підлягає спеціальній конфіскації, збитки, завдані потерпілому, цивільному позивачу, відшкодовуються за рахунок коштів від реалізації конфіскованого майна, а частина, що залишилася, переходить у власність держави.

11. У разі якщо власник (законний володілець) грошей, цінностей та іншого майна, зазначених у пункті 1 частини дев'ятої цієї статті, був встановлений після застосування спеціальної конфіскації та не знав і не міг знати про їх незаконне використання, він має право вимагати повернення належного йому майна або коштів з державного бюджету, отриманих від реалізації такого майна».

У зв'язку з цим частину десяту вважати частиною дванадцятою;

3) у статті 167:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Тимчасовим вилученням майна є фактичне позбавлення підозрюваного або осіб, у володінні яких перебуває зазначене у частині другій цієї статті майно, можливості володіти, користуватися та розпоряджатися певним майном до вирішення питання про арешт майна або його повернення»;

у частині другій:

пункти 2 і 4 викласти в такій редакції:

«2) призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення або винагороди за його вчинення»;

«4) одержані внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або є доходами від них, а також майно, в яке їх було повністю або частково перетворено»;

пункт 3 після слова «правопорушення» доповнити словами «у тому числі»;

4) частину першу статті 169 доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) у разі скасування арешту»;

5) у статті 170:

у першому реченні частини другої слова «у вигляді речей» виключити;

частину третю після слів «перебувають у власності» доповнити словом «у», а після слова «майна» доповнити словами «спеціальної конфіскації»;

6) у частині третій статті 172:

після слова «позивачу» доповнити словами «та встановлює строк в сімдесят дві години»;

доповнити реченням такого змісту: «У такому разі тимчасово вилучене в особи майно підлягає негайному поверненню після спливу встановленого суддею строку, а у разі звернення в межах встановленого суддею строку з клопотанням після усунення недоліків - після розгляду клопотання та відмови в його задоволенні»;

7) у статті 174:

частину третю доповнити словами «якщо воно не підлягає спеціальній конфіскації»;

друге речення частини четвертої після слів «провадження судом» доповнити словами «якщо майно не підлягає спеціальній конфіскації», а після слів «конфіскації майна» - словами «та/або незастосування спеціальної конфіскації»;

8) абзац восьмий пункту 2 частини четвертої статті 374 доповнити словами «та спеціальної конфіскації».

II. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
18 квітня 2013 року.
№ 222-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення порядку державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності у зв'язку з їх розмежуванням

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 18, ст. 141; 2012 р., № 8, ст. 61; із змінами, внесеними законами України від 4 липня 2012 року № 5037-VI, від 6 вересня 2012 року № 5206-VI та від 16 жовтня 2012 року № 5461-VI):

1) частину шосту статті 3 доповнити словами та цифрами «та статтею 4^1 цього Закону»;

2) частину другу статті 4 доповнити словами та цифрами «крім випадків, передбачених статтею 4^1 цього Закону»;

3) доповнити статтею 4^1 такого змісту:

«Стаття 4^1. Особливості державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності

1. Рішення органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про передачу земельних ділянок у власність або користування (постійне користування, оренда, користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій), сервітут) приймається без здійснення державної реєстрації права держави чи територіальної громади на такі земельні ділянки, крім випадків, коли право власності на земельні ділянки державної або комунальної власності вже зареєстровано в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

2. У разі продажу земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) на земельних торгах державна реєстрація права держави чи територіальної громади на них здійснюється після затвердження в порядку, встановленому Земельним кодексом України, документації із землеустрою, за якою здійснюється їх формування, до проведення таких земельних торгів.

3. Державна реєстрація права держави чи територіальної громади на земельні ділянки, які сформовані із земель державної чи комунальної власності, здійснюється після затвердження в порядку, встановленому Земельним кодексом України, документації із землеустрою, за якою здійснено таке формування, одночасно із державною реєстрацією похідного речового права на такі земельні ділянки (постійне користування, оренда, користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій), сервітут), крім випадків, коли рішенням відповідного органу про затвердження документації із землеустрою передбачено здійснення державної реєстрації переходу права власності на земельні ділянки.

4. При поновленні або внесенні змін до договорів суперфіцію, емфітевзису, сервітуту, оренди земельних ділянок державної чи комунальної власності, право держави чи територіальної громади на які не зареєстровано відповідно до цього Закону, державна реєстрація права власності здійснюється одночасно з державною реєстрацією права користування (сервітут), права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), права забудови земельної ділянки (суперфіцій), права оренди земельної ділянки.

5. При наданні у постійне користування земельних ділянок державної чи комунальної власності, право держави чи територіальної громади на які не зареєстровано відповідно до цього Закону, державна реєстрація права власності здійснюється одночасно з державною реєстрацією права постійного користування такими земельними ділянками»;

4) частину першу статті 16 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі здійснення державної реєстрації речових прав на земельні ділянки, похідних від права власності, за відсутності державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на зазначені земельні ділянки, відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування зобов'язаний одночасно подати до органу державної реєстрації прав чи державному кадастровому реєстратору відповідну заяву про державну реєстрацію права власності держави чи територіальної громади на зазначені земельні ділянки. Рішення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування про передачу земельної ділянки у користування (постійне користування, оренда, користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій), сервітут) вважається заявою про здійснення державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на зазначену земельну ділянку».

У зв'язку з цим абзаци сьомий - дев'ятий вважати відповідно абзацами восьмим - десятим;

5) частину четверту статті 29 доповнити абзацом третім такого змісту:

«Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування звільняються від плати за надання витягу з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно під час проведення державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на земельні ділянки».

2. Пункт 9 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 6 вересня 2012 року № 5245-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» викласти в такій редакції:

«9. Державна реєстрація речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності, зазначених у пунктах 3 і 4 цього розділу, здійснюється в порядку, встановленому законом».

3. У Законі України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61):

1) частину першу статті 41 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них, надання відомостей з Державного земельного кадастру за зверненням органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування здійснюються безоплатно».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

2) пункт 2 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«У разі якщо кадастрові номери земельних ділянок були визначені (в тому числі на підставі технічної документації із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку), але не присвоєні до 1 січня 2013 року, такі кадастрові номери вважаються присвоєними, а земельні ділянки - зареєстрованими у Державному земельному кадастрі з моменту письмового звернення замовника документації із землеустрою, на підставі якої було визначено кадастровий номер земельної ділянки, без подання електронного документа та стягнення плати за державну реєстрацію земельної ділянки, у разі якщо така документація із землеустрою була затверджена до 1 січня 2013 року в порядку, встановленому законом».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що отримання відомостей з Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного реєстру іпотек та Державного реєстру обтяжень рухомого майна у процесі державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на земельні ділянки, яке набуто відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності», здійснюється безоплатно.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
14 травня 2013 року.
№ 233-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення стабільної роботи стратегічних підприємств енергетичної галузі

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 33, ст. 430 із наступними змінами):

1) у пункті 1.8 статті 1 слова та цифри «1 січня 2007 року» замінити словами та цифрами «1 січня 2011 року»;

2) у статті 3:

у пункті 3.4 слова та цифри «1 січня 2013 року» замінити словами та цифрами «1 січня 2014 року»;

в абзаці шостому пункту 3.7 слова та цифри «1 січня 2012 року» замінити словами та цифрами «1 січня 2013 року».

2. Розділ X «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 32-33, ст. 413; із змінами, внесеними Законом України від 2 жовтня 2012 року № 5405-VI) доповнити пунктом 4^1 такого змісту:

«4^1. Положення цього Закону щодо провадження у справах про банкрутство підприємств паливно-енергетичного комплексу, які беруть участь у процедурі погашення заборгованості на умовах, визначених Законом України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу», застосовуються з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу», до 1 січня 2014 року».

3. Розділ II «Прикінцеві положення» Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3. Положення цього Закону щодо виконання судових рішень та виконавчих документів, визначених Законом України «Про виконавче провадження», та умови їх виконання для підприємств паливно-енергетичного комплексу, які беруть участь у процедурі погашення заборгованості на умовах, визначених Законом України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу», застосовуються з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу», до 1 січня 2014 року».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності ним Законом:

затвердити нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
15 травня 2013 року.
№ 238-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 5-6, ст. 60; із змінами, внесеними законами України від 4 квітня 2013 року № 164-VII, № 176-VII і № 181-VII) такі зміни:

1) у статті 1:

в абзаці другому цифри «363.084.944,1» та «315.479.183,6» замінити відповідно цифрами «363.122.944,1» та «315.517.183,6»;

в абзаці третьому цифри «412.368.205,7» та «363.884.469,8» замінити відповідно цифрами «412.406.205,7» та «363.922.469,8»;

2) внести зміни до додатків № 1 і № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» відповідно до додатків № 1 і № 2 до цього Закону.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
21 травня 2013 року
№ 283-VII.

(Додатки дивіться на сайті www.golos.com.ua)

Віталія Тихоненка із Врадіївського району вшосте визнали найкращим (серед представників дев'яти підприємств Миколаївщини) на традиційному конкурсі валяльників лісу, що відбувся у Христофорівському лісництві, *повідомляє наш власкор Ірина Нежигай*

У Житомирі відбувся інтегрований концерт «Відчинилося життя» за участю незрячих артистів. Вони виконували музичні твори у супроводі Львівського національного академічного українського драматичного театру імені М. Заньковецької, *інформує наш власкор Олексій Кавун*

Пристрасті по–чаусовськи

Ця історія — не про політика. Вона — про землю. Втім, яка політика без землі? І яка земля — без політики...

А який був хлопчик

Жив-був хлопчик. У тихому селі Чаусове-2, названому так за ім'ям запорізького козака, котрий колись тут мешкав. Жив з татом і мамою — шкільним учителем малювання і рядовою колгоспницею. І сам хлопчик був такий... тихий, згадують односельці. Усе більше мовчав собі, думав. І надумав.

Така метаморфоза можлива була тільки в махрові радянські часи. Після армії хлопець із глибинки Аркадій Корнацький поїхав до Москви, вступив до вишу, саму назву якого простий селянин з першого разу й не вимовить — університет імені Патріса Лумумби, тодішню кузню, по суті, радянських розвідників, вивчився й став багатою людиною. А для рідного села — предметом не так заздрощів, як гордощів: знай, мовляв, наших! От тільки самі вони погано знали щасливого односельця.

У Москві Корнацькому таланило. Гроші любили його, і він любив гроші. Засновані ним численні фірми займалися юриспруденцією, торгівлею, будівництвом, агробізнесом, нерухомістю — всім, чим тільки було вигідно на даний момент. «Сів, подумав, порахував — вигідно!» — так любить розповідати про свої підприємницькі підходи сам Аркадій Олексійович.

Він навіть вирішив було балотуватися до Держдуми. Потім «сів, порахував» — і передумав. Зате склав і запатентував транспортний проект століття — найдорожчий в історії Москви — будувати... дороги над дорогами! Платні швидкісні естакади з магазинами й паркуваннями покликані були розвантажити столицю від заторів, а свого ідейного натхненника — збагатити остаточно й безповоротно. На жаль. Фахівці проект підняли на кпини. Корнацький, мабуть, сильно образився. Може, тоді й промайнула в нього шалена думка: краще бути першим хлопцем на селі, ніж одним з багатьох — у столиці.

Улітку 98-го він приїхав до Чаусового. Батьків провідати, відсвяткувати з ними свій 45-літній ювілей, а заодно оформити на них купівлю санаторію в Криму — самому, як громадянинові Росії, йому це було не з руки. Із цією метою привіз із собою гроші. Багато грошей.

Гроші — це саме те, чого гостро не вистачало Чаусовому-2. Землі колись благополучного місцевого колгоспу «Шлях Леніна» розпаювали; і село, і селяни стрімко убожіли. Колишній голова будував свої підступні плани. Господарства не стало — роботи також. Що робити із сертифікатами, ніхто не уявляв. Найспритніші поїхали з ними в Одесу — там запропонували за гарний папірець аж по 20 гривень... У цій ситуації Аркадій Корнацький здавався односельцям добрим «бетманом», що вчасно залетів із позахмарної Москви.

«Бетман» присів, порахував — вигідно! Випадок докорінно змінив його плани, «кеш», привезений на санаторій, пішов на купівлю землі, паперовий «чендж» — сертифікати за купюри — відбувся. Відповідно до рішення Ленінської сільради (а саме сюди й належить село Чаусове-2), батьки Аркадія Корнацького придбали в односельців право на земельні ділянки загальною площею 1753,97 гектара й оформили державний акт на право власності. На той момент ніхто чомусь не звернув уваги, що «в одні руки» закон дозволяв мати у власність не більше 50 гектарів земель сільхозпризначення чи максимум по 100 гектарів будь-якої землі. Та й на землю після одержання державного акта сертифікати втратили свою силу й мали бути передані в районну державну адміністрацію. Корнацькі залишили сертифікати у себе. У ті часи селяни попросту не вникали в такі тонкощі.

За кожний земельний пай чаусовці одержали по 2 тисячі доларів! Гроші для них величезні — що на ті часи, що навіть тепер. Особливо, якщо на родину припадав не один пай, а, приміром, чотири. Хтось купував машини, телевізори й дивани, хтось — гуляв на широку ногу, шпурляючи за півлітра самогону сотку доларів. Справа це, звичайно, суто особиста, але гроші закінчилися дуже швидко. У всіх.

ДОСЛІВНО

Анатолій Біляєв, голова Ленінської сільради: «Наші селяни на той момент не одержували інших пропозицій із продажу сертифікатів. Пропонуючи Корнацькому свою землю й колишнє колгоспне майно (майнові сертифікати по 500 гривень), люди хотіли тільки одного: щоб усе було, як раніше, у колгоспі, коли село славилося врожаями, а люди жили заможно. Хотіли зберегти господарство, щоб була робота, нормальні заробітки. Корнацький все це нам гарантував, обіцяв, що буде не просто як раніше, а набагато краще...».

Обіцяти, як відомо, — не мішки перевертати. І не залишилося в селян ні землі, ні грошей, ні колгоспного майна, тому як майнові сертифікати пішли бонусом до земельного. Втім, село не сумувало — тут була обіцяна швидка побудова компактного раю. Буде багато роботи, заробіток буде, заживемо краще, ніж колись! Корнацькому вірили, ним звикли пишатися, тут він був свій — «хлібороб з діда-прадіда». Хтось жив з ним по сусідству, разом учився в школі, грав у футбол... Але незабаром, дуже незабаром з'ясувалося: немає більше хлопчика, якого знали всі в Чаусовому-2. Його підмінили.

«Шанована людина!»

«Аркадій Корнацький — шанована людина!» — так скромно називає він сам себе на своїй сторінці соціальної мережі ВКонтакте. Передплатників у сторінки небагато — 71, та й сам творець займався нею недовго, з початку листопада минулого року — жодного свіжого поста. Набридло. Як і багато чого іншого.

Рай же в Чаусовому-2 і справді було побудовано швидко. Персональний рай. Добре охоронюваний — опричники найняті були, в основному, із числа відставних міліціонерів. Білокамінний замок з башточками, кутими гратами й ще чимось, що дуже нагадує фамільні герби. У цій пишноті тоне скромний батьківський будиночок, залишений тут же — на пам'ять і для порівняння. Напевно, тут згодом буде відкрито музей. Мальовничий берег річки, на якому красується фамільний замок, відгороджено від села довжелезним парканом. За парканом — величезний газон, ідеальний, зелений, найбільше схожий на поле для гольфа. Заради такого виду з вікна Корнацький скупив за безцінь і безжально зніс кілька селянських хат. Неподалік — конезавод, картинка з рекламного проспекту. Коням тут живеться набагато краще, ніж колишнім землякам «шанованої людини». На жаль, і тихе помісне життя дуже незабаром набридло Корнацькому.

Блиск і убогість — це саме про Чаусове. Убогі сільські хатки на тлі розкішної панської садиби мають особливо сумний вигляд *(на знімках)*. Буйна літня зелень, що виросла всюди на місці повалених парканів, хоч якось маскує сільські злидні. Багате, перспективне село без грошей і роботи занепало. Будинки давно просять ремонту, освітлення на вулицях немає, з водою — біда... Тільки-но станули гроші й ейфорія, стало зрозуміло: обіцяного не буде — ні роботи, ні засобів до існування. На той час «бетман» остаточно мутирував у пана, а «родовий» маєток його значно розширив межі — за рахунок наділів Первомайського й суміжного Кривоозерського районів.

Але стартова чаусовська десятина — 1753,97 га — нібито куплених, а не орендованих, так би, можливо, і залишалися прецедентом в українській історії, якщо б не... Президент Кучма, котрий проїздив повз у зовсім інших справах.

...Маркіза, маркіза, маркіза Карабаса...

— А чиї це землі, красуні?

— Маркіза, маркіза, маркіза Карабаса!

Пам'ятаєте? Як і король із відомого мультику, Кучма був шокований просторами полів, які опинилися в одноосібному володінні. А тут і селяни-транжири в ноги кинулися: врятуй-захисти, отче, від супостата-ошуканця, нехай він нам земельку поверне! Діло було в 2000 році, купівля земельних сертифікатів тоді не заборонялась відповідно до президентського указу за символічним номером 666 — «Про негайні заходи з прискорення земельної реформи в сфері сільськогосподарського виробництва».

Обурений Президент не одразу й згадав про власний же указ і твердо пообіцяв людям: землю повернути! Але не так-то все виявилося просто. Майже два роки родина Корнацьких судилася з місцевою адміністрацією. Програли. А нічого при цьому чомусь не втратили. Зате головним результатом цих судових спорів став мораторій на торгівлю землею — для всієї України. Селяни зажурилися: якщо вже сам президент не здолав... А Корнацький, напевно, вирішив тоді, що вже пригадає холопам ці скарги!

Цікава річ. Ще у вересні 2000-го обласна прокуратура опротестувала земельне рішення Ленінської сільради, але на місці протест було проігноровано. А в січні 2001-го Первомайський районний суд визнав державний акт на землю Корнацьких недійсним. Підтверджене Миколаївським обласним судом, це рішення набуло законної сили 14 лютого 2001 року, але... технічно загубилося десь в архівах на довгих 11 років!

Він не просто юрист, він — юрист-реаліст і ймовірно, тому так чітко засвоїв головне правило: не закони вершать справу, а гроші й влада. Грошей було досить, а от влади не вистачало. І «чаусовський пан» почав похід у владу. Був призначений заступником голови Миколаївської державної обласної адміністрації Олексія Гаркуші з питань АПК, пізніше заснував громадську організацію «Селянський фронт». Декларував: для захисту цих самих селян, нас-

ПОЗИЦІЯ

Іван Люткевич, начальник управління Держземагентства в Первомайському районі Миколаївської області: «На сьогодні у сформованій ситуації юридична сторона абсолютно чітка. Земельні суперечки має право вирішувати тільки суд — і ніхто більше. Жодний чиновник, незалежно від його посади, не правочинний діяти врозріз із рішенням суду. Це навіть не обговорюється. Якщо ж говорити про справедливість, як таку, моя думка: Корнацький переступив межі людяності й моралі. Те, що він намагався будувати, — це постраждянський колгосп у найгіршому його прояві. Ніхто з нас не забере із собою з життя ні землю, ні гроші... Ставитися до людей треба по-людськи, до якої б партії ти не належав. І діяти за законом — тоді ти будеш захищений. Що ж до меценатства, яким він так вихваляється, — то просто потрібно чесно платити податки, і тоді меценатом буде держава!».

правді, схоже, — для захисту себе, коханого, і свого бізнесу.

Втім, як юрист, він заздалегідь самоусунувся від відповідальності — земля купувалася не на нього, а на стареньких батьків; зараз у живих залишилася тільки мама. Він — Аркадій Корнацький — всього лише засновник «фамільної» агрофірми, не більше того. Правда, яким чином у статутний фонд цієї фірми могла бути внесена незаконно куплена земля — питання теж цікаве. Пізніше власність на землю й усі права засновник делегує. Він же, сивий і мудрий, відійшов від справ — інше в нього тепер життя, інші плани...

Плани були великі, серйозні були плани. Для початку — в недоторканні народні депутати, а там і президентські вибори не за горами. І тоді вже...

— А чиї ж це такі поля з гарними соняшниками — від Карпат до самого, до Чорного моря?

— Маркіза, маркіза, маркіза Карабаса...

Чужа земля?

Але — жодного слова про політику! І без того всім відомо, чим закінчилися вибори на скандальному 132-му окрузі. Втім, як ми вже бачили, Корнацький уміє навіть програш обертати на свою користь. Образ «опального дисидента» дозволяє йому кричати на повний голос: влада відібрала в мене перемогу, а тепер хоче відібрати землю.

Уточнимо: земля в Чаусовому, про яку, власне, лемент і здійнявся, з самого початку була придбана незаконно. А вже більше 12 років однозначно, по судовому рішенню, не належить «Агрофірмі Корнацьких». Це чужа земля. А брати чуже недобре. Хіба ви не знали цього, Аркадію Олексійовичу... Причому тут політика?

І знову, виходить, скривдили Корнацького. А він такі штуки не забуває. Помста народного депутата, що не відбувся, була страшна — він ударив по невдячних земляках... гривнею! Наприкінці минулого року «Агрофірма Корнацьких» була перереєстрована за новою юридичною адресою — у селі Тростина Васильківського району Київської області. Тобто, користуючись земельними й трудовими ресурсами Миколаївщини, Корнацький платить податки в бюджет Київської області. От вам, дорогі земляки, і ще одна, остаточна дуля! Приблизно тоді чарівним чином відшукалося в архівах рішення суду. Первомайські законники заклопотано чухали потилиці: треба ж, скільки нічийної землі знайшлося посеред району, і що з нею тепер робити — куди її? І було прийнято буквально соломонове рішення. Земля, що залишилася де-юре без власників, була передана... лікарям, учителям — первомайським бюджетникам, які вже давно втратили надію одержати хоч який-небудь, хоч паскудненький земельний наділ. Понад 700 нових пайовиків наприкінці минулого року охоче уклали договори оренди з фірмою «Партнер-Агро».

Корнацький — таки творець прецедентів, от тільки розплачуватися за них доводиться кому завгодно, але не йому. Нові орендарі опинилися, м'яко кажучи, у цікавому положенні. Уклавши договори з бюджетниками, «Партнер-Агро» за законом зобов'язана відраховувати їм орендну плату та інші блага. Що й робить. А як же багатостраждальні чаусовці, які так необачно й поспішно втратили землі? Про панський гнів і панську любов їхнього колишнього односельця — тема окрема, і ми незабаром до неї повернемося.

Дізнавшись, що землю у Корнацького все-таки забирають, наївні чаусовці спробували навіть на радості покачати права: а тепер повертайте землю нам. При цьому виручені за «папірці» долари ніхто віддавати готовий не був. Позітхали селяни — та й розійшлися по холодних домівках. Зрозуміли, нарешті, що вони залишилися ні з чим. Зовсім ні з чим. Корнацькому вони й раніше не особливо потрібні були, а тепер — і поготів. За законом і «Партнер-Агро» їм нічого не винна. Але по-людськи, у цій ситуації фірмі довелося взяти на себе вантаж подвійних зобов'язань: платити потрібно й реальним орендодавцям, і, як би це сказати, віртуальним.

Без фінансової підтримки недавно ще благополучне село Чаусове-2 незабаром зникне з карти. А що стане з його жителями — без води, без світла, без доріг, без підтримки — неважко уявити. Залишиться тільки музей просто неба — розкішна панська садиба з конезаводом і полем для гольфа...

Так не буде, запевнили селян в «Партнер-Агро», і ці обіцянки підкріпили справою. Головні проблеми села — з водопостачанням і освітленням — вже розв'язано, на черзі ще купа таких, що накопичувалися довгими роками. Найголовніша — дати жителям Чаусового-2 роботу.

А саме тут і починається найцікавіше.

За страх, не за совість

На початку квітня дружні Корнацькому засоби масової інформації навперебій строчили замітки: «Жителі Чаусового вийшли захищати Корнацького». Але чаусовців у юрбі, очолюваній трьома(!) опозиційними народними депутатами, було зовсім небагато, і вони намагалися не потрапляти в кадр. В автобусах, мікроавтобусах, автомобілях з'їжджалися до поля кремезні, не знайомі селянам, але рішуче налаштовані чоловіки. Навколо чого, власне, був галас?

Опальному землевласникові, з'ясувалося, намагалися перешкодити засіяти свою землю. Щодо «свою» — це просто, вибачте, смішно. Земля та — власність учителів і лікарів. Щодо «намагалися перешкодити» — як би не зовсім навпаки. Шоу на поле планувалося не так заради посівної, як для публічної демонстрації сили й бойового духу.

Двоє охоронців, найнятих «Партнер-Агро» не для «воєнних дій», технічно одержали по нирках; відеокамеру, якою вони спробували знімати те, що відбувається, розбили. У поле вийшов супертрактор і з неймовірною швидкістю все засіяв. Звичайно, соняшником — навіщо щадити чужу землю? Втім, можливо, це меценат Корнацький — суто для добродійності — допоміг первомайським лікарям і вчителям у перший раз провести посівну на їхній землі? Шляхетно!

Піар-акція пройшла якось непереконливо. На все це апатично дивилася міліція — без чіткої команди зверху правоохоронці воліли ні в що не втручатися, а то раптом знову політику пришиють...

Політика, як з'ясувалося, — дуже зручна ширма. Мистецьки прикрившись нею, можна творити яке завгодно свавілля. Все б нічого, але заручниками в псевдополітичних шоу стають безмовні статисти. Причому — що найприкріше! — не за ідею й навіть не за брутальні гроші. За страх.

Корнацького в селі бояться. У деяких хатах донині зберігаються листівки, якими протягом 13 років, час від часу, наповнювалося село. Старі кажуть: як під час окупації. Справді, схоже. Почалося з того, що листівки таврували ганьбою тих, хто не захотів продавати свої наділи — були в Чаусовому й такі. «Мерзотники й сволота, мерзота й гади, гниди й паскуди, паршивці, падли й покидьки...» — перепрошую, але це цитата. Так називають у посланнях усіх, хто хоч у чому-небудь не згодний з Корнацьким. І далі: «Нехай не йдуть за трактором, машиною, хлібом, млином, маслоробнею, соломою, допомогою в похоронах та з інших питань!».

Листівки — улюблений спосіб психологічного тиску і єдиний у селі, так би мовити, внутрішній орган інформації. Саме з них чаусовці дізнавалися найстрашніші для себе новини: хто, з чергової примхи пана, потрапив у чорний список. Корнацький і його опричники чітко ділили «холопів» на чорних і білих — бажаних і неугодних. Потрапити в чорний список — смерті подібно, повернення в білий з нього вже не буде...

— Чоловік мій, Микола Васильович, помер невдовзі після 9 Травня, — розповідає вдова Валентина Миколаївна Яворська. — Серце не витримало, дуже розхвилювався. Йому заборонили приходити на свято, оскільки він був у конфлікті з Корнацьким. Не заспокоїлися навіть коли Миколи Васильовича не стало, — людям не дозволяли на похорони приходити. Побоялися люди, мало хто прийшов... Але ж Микола Васильович колись урятував життя Аркаші. Зовсім малим той був, і провалився якось у глибоку яму за селом, ногу зламав. Чоловік його знайшов, витяг, більше кілометра ніс на собі... За що ж така ненависть?!

Звірячий страх застить очі, люди не думаючи, як роботи виконують накази — аби тільки не потрапити в панську немилість. За страх — не за совість, за подачки від панських щедрот ходили голосувати. Чи підуть ще? Почекаємо — побачимо. Перед очима у чаусовців приклад односельця, що брав участь після виборів у протестних акціях на користь Корнацького, перекривав вантажівкою дорогу. Потрапив під кримінальну відповідальність, під величезний штраф. Що йому тепер робити — хату продати? Все одно грошей не вистачить...

Ростуть соняшники, посіяні Корнацьким на чужій землі. Ця піар-акція особливого політичного капіталу йому не принесла. Цікаво, як далеко простирається жадібність юриста-міжнародника? Чи стане він, безумовно розуміючи, що зневажає закон, забирати посіяне? Або знову сховається за спини селян — розважатиметься, через океан спостерігаючи за жнивами по скайпу, — я, мовляв, ні при чому, це люди самі собі так вирішили...

Люди вирішують зовсім інше. У селі Крива Балка сусіднього, Кривоозерського району, історія повторилався — вже як фарс. У тому розумінні, що скуповуючи сертифікати, «Агрофірма Корнацьких» навіть не утруджувала себе висновком договорів купівлі-продажу. Селяни тепер виписують дублікати сертифікатів, і один за одним відмовляються від Корнацького як користувача їхніх земель. Незабаром землі в нього тут зовсім не залишиться. Вони не бояться панського гніву й не залежать від Корнацького так, як чаусовці, котрі потрапили в кабалу по власній дурості. Але це вже зовсім інша історія.

Крапка

А в нашій історії крапку поставив Ім'ям України, як це й належить, суд. Миколаївський окружний адміністративний суд розглянув 31 травня 2013 року адміністративний позов матері Аркадія Корнацького. У своєму позові вона просила визнати недійсним розпорядження адміністрації про передачу землі первомайським учителям і лікарям. Суд у задоволенні позову відмовив. Тим самим підтвердив: передача землі бюджетникам законна, вони є її єдиними й повноправними власниками. Ця земля не належить і ніколи за законом не належала Корнацьким. Крім 200 гектарів, які на той момент мали право придбати батьки Аркадія Олексійовича. Ця земля їм залишена в користування, але й вона чомусь донині не оформлена, як належить. Матері вже за віком не до того, а її син... Ну, у нього, як видно, дійсно свої закони, відмінні від тих, за якими живе вся країна.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

Фото автора.

Конезавод, картинка з рекламного проспекту.

ТОЧКА ЗОРУ

Борис Демченко, голова Первомайської райдержадміністрації: «Первомайський район сильний у плані сільського господарства. Гарні землі, район стабільно посідає 1—3 місця в області за врожайністю. У нас 32 базові сільгосппідприємства, багато фермерських господарств. Усі працюють дружно, у дусі здорової конкуренції — навіть, якщо хочете, соцзмагання. І соціальні проблеми району вирішуються завжди спільно. А от з «Агрофірмою Корнацьких» завжди була невдача, не виходило конструктивного діалогу. Пан Корнацький чомусь вирішив, що має право працювати в автономному режимі, не підкоряючись законам України. Є тільки його думка — вона і є закон! Для нього, напевно, не існує й держави...».

ПЕРСПЕКТИВИ

Вартові енергетичної безпеки

За перший рік роботи (першу свердловину екіпаж пробурив 1 червня 2012 року) екіпаж самопідіймальної плавучої бурової установки (СПБУ) «Петро Годованець» дав на український ринок енергоресурсів 200 мільйонів кубометрів природного газу. Це дало змогу скоротити імпорт природного газу більш як на 80 мільйонів доларів США.

Міністр енергетики і вугільної промисловості України Едуард Ставицький своїм візитом на СПБУ «Петро Годованець» напередодні першої річниці роботи бурової, вочевидь, підкреслив значення для держави результатів роботи колективу: «Тверда «п'ятірка» тим, хто трудиться на СПБУ «Петро Годованець».

В інтерв'ю міністр був лаконічний, більше говорив про перспективи розвитку галузі й «Чорноморнафтогазу», ніж про ювілейну дату й результати зробленого. Але в озвучених ним планах міністерства загалом, і газовиків зокрема, на найближчу перспективу одна із ключових ролей екіпажу «Петра Годованця» проглядалася чітко. За словами Е. Ставицького, міністерство робить основну ставку на збільшення видобутку блакитного палива на шельфі Чорного моря, і, як наслідок, на роботу двох найсучасніших в Україні СПБУ — «Петро Годованець» і «Незалежність». Перед колективом першої СПБУ поставлено завдання — до кінця нинішнього року збільшити видобуток до 500 млн. кубометрів, а в 2014-му — до 1,5 мільярда «кубів».

Економічний ефект від запланованих обсягів видобутку газу й заміщення ним імпортного через два роки після початку експлуатації перевищить окупність СПБУ на 400 мільйонів доларів США.

«Чорноморнафтогаз» має намір зробити під Одесою вітчизняний газовий «кувейт».

Нова бурова установка добуває газ із Одеського родовища, на мілководному шельфі Чорного моря. Саме освоєння запасів цього родовища в комплексі з потужностями сусіднього Безіменного дасть змогу «Чорноморнафтогазу» утричі збільшити найближчим часом видобуток газу — до трьох мільярдів кубометрів газу в 2015 році.

Далі — більше! Міністр Е. Ставицький накреслив перспективу: «За нашими оцінками, ми експлуатуємо лише 5 відсотків запасів, які перебувають у територіальних водах України. У найближчі 5-10 років ми повинні вийти на показник 50».

Технічні можливості СПБУ «Петро Годованець» і «Незалежність» дають можливість бурити свердловини завглибшки понад 9 кілометрів.

Для освоєння середньо- і глибоководного чорноморського шельфу Міненерго планує, за словами міністра, у найближчі два роки закупити ще пару бурових установок для «Чорноморнафтогазу».

Як вважає співголова Фонду енергетичних стратегій Дмитро Марунич, після початку роботи бурових установок на глибинах до 1 кілометра можливе збільшення видобутку газу на шельфі до 5 мільярдів кубометрів на рік. Це — серйозна заявка на лідерство України в проектах газовидобутку не тільки на Чорноморському шельфі, а й у регіоні загалом.

Микола МАГДИЧ.

Глібовка — Чорноморське — СПБУ «Петро Годованець» — Чорноморське — Севастополь.

На знімку: Роман Кочармін, бурильник 6-го розряду: фахівець, професійна майстерність якого, без перебільшення, визначає результат роботи всього екіпажу СПБУ.

Фото автора.

Через негоду вчора залишалися без світла мешканці приватного сектора Запоріжжя. Напередодні шквальний вітер та злива пошкодили електромережі, а деякі вулиці перетворили на ріки, *інформує наш власкор Леонід Сосницький*

У Хмельницькому під час державних свят та міжнародних заходів поряд із блакитно-жовтим вивішуватимуть прапор ЄС. Таке рішення на підтримку євроінтеграційного курсу країни ухвалили депутати міськради, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Нелегкий шлях до знань: крізь МАФи та офісні центри

На бій із кіосками у столиці тепер виходять цілими вишами. Учора студенти та викладачі Київського національного університету імені Тараса Шевченка провели акцію протесту проти захаращення пивними-«наливайками» та ятками території на проспекті Академіка Глушкова, навпроти Експоцентру України.

Після відкриття станції метрополітену «Виставковий центр» територія довкола виходів з підземки перетворилася на «центр світової торгівлі». Магазини на кшталт «Усе по 10», усілякі закусочні та кіоски із «ексклюзивним» одягом заполонили зупинку громадського транспорту, усі виходи з метро і почали наближатися до воріт університету.

— На цій території розміщуються одразу кілька факультетів університету. Тому усі студенти та викладачі змушені щодня проходити повз ці МАФИ, «наливайки». На головній алеї, яка веде до корпусів, просто біля паркану університету притиснули громадський туалет! А ввечері тут взагалі небезпечно ходити — багато людей напідпитку, сміття та бруд на тротуарі, — скаржиться викладач Київського університету Іван Іванов.

Студентський актив вирішив дати бій кіоскам. Разом із викладачами почали писати листи до різних інстанцій і з'ясували: МАФи — то насправді найменша із проблем. У сквері за кілька кроків від виходу зі станції підземки і за кілька метрів до одного із корпусів університету планують побудувати торговельний центр із підземним паркінгом та прибудованими приміщеннями. Кілька зведених павільйонів і розгорнута за одну ніч пивна, виявляється, є першою чергою запланованого будівництва!

— Три місяці тому, коли ми побачили, що цю територію починають активно забудовувати торговельними павільйонами, наш студпарламент і весь колектив університету звернувся до міської влади по пояснення, — розповідає проректор з навчальної роботи університету Володимир Бугров. — Спочатку нам відповіли, що ніхто не знає, що тут має бути, мовляв, жодних дозволів немає. Але за кілька днів надійшла інша відповідь: два товариства з обмеженою відповідальністю планують звести на цій території офісно-торговельний центр.

Далі — почалася переписка із чиновниками різних інстанцій. Але у відповідь надходили здебільшого відписки. «Виникає враження, що ніхто не знає, хто має відповідати за цю територію взагалі», — каже Іван Іванов. Тим часом підприємствам — потенційним забудовникам Київрада своїм рішенням на-

дала дозвіл на розробку проектної землевідвідної документації. І уже сьогодні, за інформацією пана Іванова, є проекти з планами передати на 49 років понад 1 га цієї території для зведення центру. Такі перспективи непокоять представників університету. Потенційне будівництво мало того, що закриватиме будівлі факультетів, воно ще й небезпечне, адже розміщене в санітарній зоні метрополітену. Учасники акції сподіваються, що здоровий глузд у міських депутатів та чиновників врешті-решт переможе...

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Козаки та городяни не люблять такої кукурудзи

«Геть «Монсанто!» — скандували учасники акції протесту під стінами Вінницької облдержадміністрації. Понад 30 вірян з низки релігійних організацій (дехто — разом з дітьми) висловили невдоволення тим, що компанія має намір будувати у місті завод з виробництва насіння кукурудзи. Протестувальників підтримали козаки полку імені Івана Богуна.

Акція відбулася після того, як «Монсанто» подала заявку на участь у тендері на оренду 80 гектарів землі у промисловій зоні на околиці Вінниці.

— Хоча представники компанії стверджують, що вироблятимуть насіння лише традиційної селекції, її репутація не дає підстав вірити в такі обіцянки, — каже отаман полку Володимир Володюк. — Адже ця міжнародна компанія відома як виробник генно-модифікованого насіння. Ми прагнемо не допустити, щоб таке підприємство з'явилося у нашому місті. І в жодному іншому регіоні України.

Валерій Ковальов, керівник православного центру «Святий Георгій», наголошує, що віруючі серцем вболівають за свою землю, щоб вона не стала відстійником брудних технологій, щоб діти на ній росли здоровими.

Протестувальники тримали плакати з написами: «Захистіть нашу землю і дітей від варварів» та «Ні — ГМО!». Вони вимагали винести питання будівництва заводу на засідання спеціальної комісії облради з подальшим обговоренням на сесії, яка запланована на 22 червня (у цей день, за словами організаторів акції, пікетувальників буде ще більше!).

— На жаль, поки що зібрати комісію не вдалося через неявку багатьох депутатів, — коментує її голова, депутат облради Наталія Солейко. — Тому засідання перенесли на 18 червня.

Тим часом міський голова Вінниці Володимир Гройсман **(на знімку ліворуч)** переконаний: «Земля не має пустувати, бо місту потрібні нові підприємства, а людям — робочі місця. Чи виграє тендер ця компанія, прогнозувати зарано».

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Фото автора.

Студент розробив сайт та інтерактивну карту Хортиці

Випускник Запорізького інституту економіки та інформаційних технологій розробив новий сайт для Національного заповідника «Хортиця», його інтерактивну карту та відповідний додаток для мобільних телефонів (на основі операційної системи «Андроїд»). Усе це з'явилося завдяки дипломній роботі талановитого хлопця.

Новинку презентували просто в інституті. Цікаво, що в острова-заповідника вже є офіційний сайт, але він, найімовірніше, змінить прописку на запропонований Олексієм ресурс. У будь-якому разі, саме таку обіцянку дав генеральний директор «Хортиці» Максим Остапенко після того, як ознайомився з розробкою.

Тут розміщено інформацію про острів, його природу і старожитності. Подорожуючи інтерактивною картою Хортиці, можна переглянути фото і тексти. Програма розповість про особливості місцевого ландшафту і запропонує найкращий маршрут руху до Хортиці з будь-якої точки міста, якщо заблукаєте, то карта дасть змогу точно вказати ваше місцеперебування.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

У Черкаському обласному краєзнавчому музеї відкрилася виставка ляльок-мотанок вихованців зразкової художньої студії декоративно-ужиткового мистецтва «Сходинки».

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Один удар блискавки — четверо потерпілих

Під час сильної грози в селі Кам'яний Міст Первомайського району від блискавки постраждало чотири особи. Розряд ударив у дерево, під яким ховалися від дощу дві 23-річні дівчини та їхні молодші сестри.

Найбільше дісталося 4-річній дівчинці — вона в реанімації районної лікарні, решта отримали травми середньої тяжкості. Лікарі кажуть, потерпілих врятувало те, що «швидка» приїхала лише за 17 хвилин після виклику.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

Сумнівну «дичину» вилучили

Підозрілу ковбасу з м'яса дикого кабана реалізовував через свою торгову точку сорокарічний луганський підприємець. Співробітники відділу ветеринарної міліції та управління Державної служби боротьби з економічною злочинністю ГУМВС України в області виявили в бізнесмена 90 кг м'яса дикого кабана, на яке не було документів, що свідчать про проходження експертизи.

Готову продукцію теж не досліджували в лабораторії ветмедицини. На етикетках ковбас не було зазначено термін придатності. У підприємця не було дозвільних документів від санітарно-епідеміологічної служби, а також експлуатаційних дозволів.

Бізнесмен заявив, що виготовляв усе це для... особистого споживання. «Для себе» тримав на «кухні» 157 кг ковбасних та м'ясних продуктів на суму понад 30 тисяч гривень. Товар вилучено та направлено на утилізацію.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ЦИФРА

100 точок безпроводового доступу до Інтернету планує створити до кінця року в Севастополі один із провайдерів. У зону Wi-Fi увійдуть Приморський бульвар, набережна Корнілова, парки Комсомольський і Перемоги, сквер Ленінського комсомолу, центральні вулиці, Малахів курган.

Микола МАГДИЧ.

Землевпорядник вимагав хабар

Співробітники СБУ затримали під час отримання хабара начальника відділу землеустрою та охорони земель управління Держземагентства в Ужгородському районі К. Він вимагав від громадянки М. 35 тисяч доларів за сприяння в наданні в оренду земельної ділянки площею 10 гектарів на території Пацканівської сільської ради. Жінка, перш ніж передати посадовцю частину обумовленої суми в розмірі 132 тисяч гривень, звернулася до правоохоронців. Щодо підозрюваного розпочато кримінальне провадження. Йому можуть позбавити волі на строк від п'яти до десяти років.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Купив книгу — отримай автограф

Чотирнадцята виставка «Українська книга на Одещині» традиційно зібрала у місті над морем письменників, розповсюджувачів та бібліотекарів з різних регіонів країни. На форумі майже 70 видавництв презентували навчальну, довідкову, художню і дитячу літературу. У програмі виставки — зустрічі авторів з читачами, диспути, круглі столи, конкурси на краще видання. Відкриваючи книжкове свято, перший заступник голови Одеської облради Микола Тиндюк зазначив, що з кожним роком на зустріч з літераторами й видавцями приходить дедалі більше людей, а українська книга стає популярнішою серед молоді та дітей, які могли в авторів придбати їхні поетичні й прозові новинки, фантастику чи улюблені багатьма казки. А ще отримати на згадку їхні автографи.

Вл. інф.

Потерпілих врятувало те, що «швидка» приїхала лише за 17 хвилин

Вони стали лейтенантами

Учора в Національній академії внутрішніх справ України відбувся черговий випуск молодих лейтенантів міліції. Уранці на плацу Солом'янської площі, де відбуваються всі урочисті заходи, вишикувалися сотні юнаків і дівчат, які впродовж чотирьох років наполегливо здобували знання в стінах одного з найстаріших міліцейських вишів країни. У церемонії посвячення курсантів у захисники правопорядку взяло участь керівництво МВС, органи державної влади, особовий склад навчального закладу, батьки тощо.

Відкрив урочистості ректор Національної академії внутрішніх справ, генерал-лейтенант міліції Валентин Коваленко **(на знімку ліворуч)**. Очільник закладу наголосив, що випускники у своїй роботі завжди мають керуватися словами присяги і на перше місце ставити інтереси держави та суспільства. Адже попереду найважчий іспит — на відповідність офіцерському званню.

«Ваші знання, професійні вміння та навички, здобуті в нашому навчальному закладі, у поєднанні із сумлінним ставленням до служби, сприятимуть не тільки забезпеченню належного рівня безпеки громадян та правопорядку в державі, а й зростанню та посиленню авторитету правоохоронних органів в українському суспільстві. Завжди пам'ятайте, що головними рисами правоохоронця були й залишаються справедливість, чесність і обов'язок сумлінного служіння батьківщині», — зазначив він.

Привітав випускників і заступник Міністра внутрішніх справ України, генерал-лейтенант міліції Віктор Ратушняк. «Настала та хвилююча мить, коли ви маєте залишити стіни рідного закладу. Упевнений, що згодом більшість із вас прийде на службу до органів внутрішніх справ як нове поповнення працівників міліції, щоб повсякчас захищати мир і спокій у державі», — сказав очільник МВС.

Після привітань випускники в знак пошани загиблим колегам поклали квіти до Меморіалу «Мужності, вірності, героїзму працівників МВС України».

Не минулося і без приємних сюрпризів — курсанти НАВС вразили всіх присутніх показовими виступами, маршем, танцями, виступом ансамблю барабанщиків та навіть запуском денного салюту.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото **Андрія НЕСТЕРЕНКА.**

ДОВІДКА

За час свого існування навчальний заклад підготував понад 30 тисяч офіцерів, 94 з них згодом отримали генеральські звання. Лише за роки незалежності України з його стін вийшло понад п'ять тисяч офіцерів з базовою та повною вищою освітою.

«Феррарі» для двійнят

На «козацьких конях», «возах», «гоночних болідах», у «кабріолетах» приїхали маленькі іванофранківці на традиційний, уже восьмий парад дитячих візочків.

Як правило, батьки готуються до нього не один день. Щоб перетворити перший дитячий транспортний засіб на витвір мистецтва і заодно подарувати своєму маляті свято, потрібні неабияка фантазія і креативні дизайнерські ідеї для оформлення звичайного візочка.

За задумом організаторів свята — працівників місцевої телекомпанії «Вежа» — усі учасники параду отримали подарунки. А цьогорічними переможцями стали двійнята Максимко та Марчик Петренки, «Феррарі» яких було визнане найкращим. Малих «гонщиків» разом з татом Олександром та мамою Олею нагороджено поїздкою до туристичного комплексу «Буковель».

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківськ.

На знімку: переможці параду візочків — родина Петренків.

Фото **Миколи МАЦЮКА.**

Залишилися без кладовища

Мешканці найбільших приміських селищ Кіндійка та Антонівка, що поблизу Херсона, втратили можливість ховати померлих на своєму кладовищі. Антонівська селищна рада закрила його за поданням прокуратури, оскільки площу, відведену для поховань, було повністю використано, а межі об'єкта почали розширювати самовільно. Внаслідок цього кладовище наблизилося впритул до мікрорайону Янтарний, а зміна рельєфу перенаправила потоки грунтових вод до міського пляжу «Молодіжний». Тому наступ поховань на житлові квартали прокуратурою Дніпровського району Херсона зупинено. Однак мешканцям віддалених окраїн від цього не полегшало. Померлих вони тепер змушені везти на єдине діюче кладовище обласного центру в селищі Геологів. Щоб навідати могили рідних та близьких, жителям Кіндійки та Антонівки доведеться витрачати цілий день — адже прямого автобусного чи тролейбусного сполучення між цими приміськими селищами немає.

А в одному із сіл Миколаївщини син поховав матір під купою каміння на подвір'ї. Старенька довго хворіла, а коли померла, у родині не знайшлося грошей, щоб по-християнськи провести її в останню путь. Сусіди, які помітили зникнення жінки, повідомили про це в міліцію. Правоохоронці, які провели експертизу тіла, ознак насильницької смерті не виявили. Тож причин для порушення кримінальної справи немає, залишається лише говорити про аморальність цієї історії.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ, Ірина НЕЖИГАЙ.

«ГОЛОС УКРАЇНИ» ВИСТУПИВ — РІШЕННЯ ПРИЙНЯТО

Нарешті-таки застосували владу проти вертольотів

Злітно-посадкова смуга в Гідропарку буде демонтована

До редакції надійшло повідомлення з прокуратури Києва: Господарський суд задовольнив її позовні вимоги щодо повернення з незаконного користування земельної ділянки у Гідропарку, на якій комерційна структура облаштувала злітно-посадкову смугу для вертольотів і гідропланів. Матеріали про це неодноразово друкували у «Голосі України» — востаннє 11 червня **(на знімку)**.

У повідомленні йдеться про те, що рішенням Київради від 2007 року ділянку площею 1,5 га на острові Долобецькому було передано приватному товариству в оренду терміном на 15 років для облаштування зони відпочинку та злітно-посадкової смуги на воді для гідропланів.

У 2010 році Господарський суд Києва за позовом столичної прокуратури визнав договір оренди землі недійсним. Попри це комерційна структура і далі самовільно утримувала цю територію: обгородила її парканом та розмістила господарські споруди. Прокуратура звернулася до суду з вимогою зобов'язати підприємство звільнити земельну ділянку та повернути до комунальної власності у придатному для використання стані. Рішенням Господарського суду позовні вимоги прокуратури були задоволені у повному обсязі. Наразі тривають виконавчі дії щодо звільнення вказаної земельної ділянки.

Від редакції. Чудово, що прокуратура нарешті застосувала владу і вказала нахабним окупантам природи на двері. Але — інформація до роздумів: те, що рішення Київради суперечило вимогам земельного законодавства, оскільки відведена земельна ділянка розташована в межах прибережних захисних смуг Дніпра і є частиною регіонального ландшафтного парку «Дніпровські острови», на яких капітальне будівництво заборонено, було відомо ще в день його ухвалення. Тож реакція прокуратури мала бути миттєвою. Але вона чомусь лишень через... три роки звернулася з позовом до суду, який визнав угоду недійсною. І їй знадобилися ще три роки (!), щоб позовні заяви були виконані в повному обсязі. А йшлося ж усього-на-всього про 1,5 га землі на острові...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Фото **Андрія НЕСТЕРЕНКА.**

Прокуратура виступає на захист «фрунзенців»

Публічна заява почесного президента ПАТ «Сумське НВО імені М.В. Фрунзе» Володимира Лук'яненка про недопуск його на робоче місце лягла в основу рішення правоохоронних органів внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань інформацію про порушення трудового законодавства з боку власників. Про це писав «Голос України».

За словами прокурора Сумської області Руслана Білоконя, він з колегами захищатиме права трудівників підприємства: «Сьогоднішнє завдання прокуратури — не допустити масового скорочення працівників і закриття виробництва з тих чи інших причин».

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...Одеса — морська столиця країни

Днями запрацювало нове Державне підприємство «Адміністрація морських портів України».

Вона стала правонаступником стратегічних об'єктів морської інфраструктури. Адміністрація, яка складається із центрального апарату (розташованого в Києві), головного представництва в Одесі, 18 філій у портах країни і ще однієї філії «Дельта-лоцман», об'єднує загалом понад 10 тисяч працівників.

— Сьогодні уже зареєстровано 19 філій АМПУ і головне представництво, ухвалено устав і отримано печатку. АМПУ вже затвердило організаційні структури й штатні розклади всіх філій, які передбачають збереження соціальних гарантій і зарплат працівникам на рівні тих, які вони одержували раніше (на підприємствах, які реорганізуються), — підкреслив в. о. голови АМПУ Юрій Васьков. — Відповідні зобов'язання виконано в повному обсязі.

Основною функцією адміністрації є забезпечення всім суб'єктам державної, приватної й іншої форми власності рівноправного доступу до портової інфраструктури. АМПУ також сприятиме залученню в галузь приватних інвесторів.

Філії адміністрації безпосередньо виконуватимуть функції з утримання й експлуатації об'єктів портової інфраструктури, виконання планів її розвитку.

— ДП «АМПУ» створено, відповідно до Закону України «Про морські порти», з метою сприяння розвитку морської транспортної інфраструктури України й підвищення її конкурентоспроможності, — додав Ю. Васьков.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

...за спіднім — до театру

У фойє Тернопільського академічного обласного драмтеатру імені Т. Шевченка можна придбати все: від спідньої білизни і шкарпеток до пальт та шуб. Улаштований тут ярмарок має гучну назву «Євростиль».

Виконувач обов'язків директора театру Борис Репка не приховує, що за рахунок орендарів заклад намагався хоч трохи поліпшити своє фінансове становище, адже коштів бракує на найнеобхідніше. Та для глядачів це — не аргумент. «У нас у Тернополі все на продаж, — до розмови долучається одна з містянок Людмила. — То скульптури Пінзеля розмістять серед барів і бутіків, то в театрі базар влаштують... Нічого святого в чиновників не залишилося».

Останні від справи відхрещуються. Заступник голови облдержадміністрації Петро Гоч вважає неприпустимим використання приміщення драмтеатру для торгівлі: «Ми вже звернулися до керівництва облради, у компетенції якої — питання використання майна комунальної установи «Тернопільський академічний обласний український драматичний театр імені Т. Шевченка», з пропозицією вжити заходів для розв'язання ситуації та недопущення подібного у майбутньому». На його думку, однією з причин неподобства є зволікання з призначенням місцевою владою керівника театру. Уже півроку депутати обласної ради не можуть зібратися на сесію...

«Дозволу на проведення ярмарку в театрі ми не давали», — запевняє перший заступник голови облради Сергій Тарашевський. За його словами, ситуацію вивчає депутатська комісія з питань культури.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

...«КрАЗ» заряджатиме свердловини вибухівкою

Серед спецтехніки, яку випускає публічне акціонерне товариство «АвтоКрАЗ», з'явилася новинка — автомобіль МЗ-3Б-16, створений на базі самоскида «КрАЗ С20. R». Машина транспортуватиме вибухові речовини та їхні компоненти для заряджання ними свердловин на відкритих гірничих виробках.

Виготовили її працівники кременчуцького підприємства спільно з фахівцями заводу «Зірка» з російського міста Карпінська. За інформацією прес-служби ПАТ, технічні параметри автомобіля дають змогу завантажувати свердловини ще й вибухівкою, яку готуватимуть на місці, змішуючи необхідні компоненти. Це розширює сферу застосування спецмашини і знижує вартість робіт. Новий автомобіль укомплектований традиційним для «КрАЗів» двигуном Ярославського моторного заводу, маніпулятором вантажопідйомністю три тонни та зручною безкапотною кабіною.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

У Дніпропетровську у вересні відкриють соціальний гуртожиток на 30 місць для випускників дитбудинків — дітей–сиріт і позбавлених батьківського піклування, *інформує наш власкор Володимир Рибальченко*

«До кінця цього року на Вінниччині справлять новосілля у 50 дошкільних дитячих установах, — *повідомив у виступі по обласному радіо голова ОДА Іван Мовчан.* — У такий спосіб чергу в дитсадки буде майже повністю ліквідовано»

Деревам пече не тільки сонце

РЕАЛІЇ

На цьогорічне весняне заліснення працівники Полтавського обласного управління лісового та мисливського господарства і його підрозділів на місцях мобілізували не лише внутрішні резерви. За меч Колесова — основне знаряддя для заглиблення тендітних корінців — узялись і голови облдержадміністрації та обласної ради Олександр Удовіченко й Іван Момот, і журналісти, студенти, школярі... Тож результат вийшов вагомим: 1980 гектарів посадженого лісу, з яких 1000 га — за рахунок освоєння нових площ. Останніми роками в області на кожен гектар планово зрубаного лісу висаджують два гектари нового. Цієї весни одна «гаряча» кампанія «переросла» в іншу, ще спекотнішу: треба зберегти ліс від вогню. Про них та інші гострі проблеми лісівників розмовляємо з начальником Полтавського обласного управління лісового та мисливського господарства, депутатом обласної ради Юрієм ТАРАНЕНКОМ *(на знімку).*

— Ви пам'ятаєте, яким спекотним і вітряним видався початок травня, — каже Юрій Миколайович. — І саме тоді люди відпочивали на весняних «канікулах», масово вирушали до лісу й на береги річок. Щоб не сталося лиха, ми, звісно, залучили усіх своїх працівників, засоби пожежогасіння. Спостерігали, в тому числі й за допомогою встановлених на вишках 14-ти відеокамер, нагадували про визначені законом обмеження стосовно розведення багать, заїзду автотранспорту, робили захисні смуги, встановлювали додаткові шлагбауми... Та одними лише заборонними заходами, переконаний, не обійтися. Люди усе одно йдуть і їдуть до лісу. Якщо туди не можна заїжджати машиною, то де її поставити? Де перепочити під час мандрівки, просто перекусити чи засмажити шашлик? Нашою відповіддю на такі запитання стало облаштування в лісах Полтавщини сучасних місць відпочинку. Цього року й минулого ми спорудили їх близько півсотні. В кожній з таких «точок» є бесідка, столики та інші лісові меблі, мангал, ящик для сміття тощо. Біля них зручно паркуватися, та й ошатний вигляд таких місцин милує око.

— А чи популярні згадані «оази» відпочинку?

— Під час травневих свят вільних місць там практично не було. У цьому переконався особисто, бо «рейдував» тоді разом із підлеглими. Люди підходили, дякували ще й за те, що можна погуляти лісом, не хвилюючись за власні автівки. Адже у свята й вихідні там чергують наші працівники. Присутність людини у формі дисциплінує всіх. До того ж лісівники роздають приїжджим відповідні листівки, пам'ятки. Звернув увагу й на те, що люди стали уважнішими до таких застережень, — чимало з них показували мені лопати, воду, прихоплені з дому якраз для того, щоб загасити найменші «іскри» несанкціонованого вогню.

— Водночас для того, щоб усі насадження збереглися й розвивалися, для них також треба створювати належні умови, причому, як то кажуть, «із пелюшок».

— Найпершою передумовою приживання майбутнього лісу був і залишається якісний посадковий матеріал. Причому неодмінно місцевий, районований. Для його вирощування маємо свої теплиці та розсадники у лісгоспах. Протягом трьох останніх років облаштували там крапельне зрошення. На відміну від традиційного, воно не «заплескує» землю, не оминає жодного сіянця і фактично гарантує його збереження та розвиток. Істотна виходить й економія прісної води, що в наш час також стає неабиякою цінністю.

— Чи відчуваєте і в тих новаціях, й у справах буденних підтримку влади, місцевих громад?

— Досить сказати, що заліснення територій на Полтавщині має три складові фінансування: до сорока відсотків коштів виділяється з Державного бюджету, стільки заробляють для цих потреб підпорядковані нашому управлінню державні підприємства і ще 20 відсотків «спонсоруються» обласними і місцевими (районними та сільськими) скарбницями. Цьогоріч тільки з обласного бюджету для ведення лісового господарства виділено 2,5 мільйона гривень — такою сумою може похвалитися далеко не кожен регіон держави. Хоча й цих коштів, зважаючи на формальну збитковість тих же охоронних чи протипожежних робіт у лісі, недостатньо.

— Зрештою, зовсім не оптимальною є й лісистість території області. То де шукати резерви?

— Передовсім нагадаю про те, що завдяки спільним зусиллям лісистість Полтавщини збільшилася з восьми до дев'яти відсотків. Оптимальною ж вона стане тоді, коли досягнемо рівня 15-ти відсотків. А це означає, що треба посадити ще до 100 тисяч гектарів нового лісу. Одразу досягти такого результату, зрозуміло, не вдасться. Хоча наш поступ до нього міг би бути швидшим, якби не перепони, через які не «перестрибнеш» на обласному рівні. Кажу насамперед про ускладненість процедури передачі земель запасу сільрад під заліснення. Нерідко там просто «гуляють» бур'яни, та спробуйно переоформити такі площі на державне(!) лісове господарство. На підготовку документів, їх узгодження, прийняття рішень на всіх рівнях зазвичай витрачалося до року, а іноді й більше часу. При цьому саджати ліс можна фактично тільки два тижні на рік.

— Але останнім часом у «земельних» структурах відбулися серйозні зміни...

— З ними також пов'язані непередбачувані затримки. Як відомо, з 1 січня ц. р. повноважень щодо передачі згаданих земель запасу набули Держземагентство України та його територіальні органи. Останні переживають період адаптації, оновлення власної нормативної бази. Триває він уже майже півроку. Внаслідок цього лісгоспами нашого управління до цього часу не отримано жодного дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земель під заліснення. Ті ж таки органи Держземагентства досі не затвердили й жодного вже підготовленого проекту. Зрештою, чи не найпекучішою нашою проблемою залишається відсутність законодавчо визначеного державного резерву малопродуктивних і деградованих земель, які підлягають консервації, постійні зміни до земельного законодавства та неврегульованість державної реєстрації речових прав на ті ж земельні ділянки. Сподіваюся, що ці «тромби» у кровообігу «зелених легенів» не тільки нашого краю вже найближчим часом усунуть на державному рівні.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

Фото надане прес-службою Полтавського обласного управління лісового та мисливського господарства.

Пам'ятати й творити історію нашої країни

Сьогодні ми, журналісти і весь колектив «Демократичної України», маємо слушну й приємну нагоду привітати своїх колег, авторів і читачів з її знаменним 95-річчям. Категорично не погоджуємося із сумнівним твердженням, що «газета живе один день». Майже 24 тисячі номерів, які вийшли у світ за цей час (а такої їх кількості не має жодне з державних вітчизняних періодичних видань), — це документальний трагічний і героїчний літопис історії України в минулому та нинішньому столітті.

У центрі — головний редактор «Демократичної України» Віталій Адаменко.

Досить вичерпну й суто об'єктивну оцінку нашій газеті з висоти прожитого нею часу дав видатний поет і громадський діяч Борис Олійник: «Усього було на вибоїстому шляху і часопису, і її трударів. Чимало з них пішло етапом... і не повернулося з ГУЛАГів. Не один наклав головою, захищаючи Вітчизну від фашистської нечисті.

Вистачало всього: і конформізму, і підспівування корпоративній верхівці, яка виступала під псевдонімом «партія». Найбільше мені імпонує те, що «демукраїнці» не кидаються в крайнощі, не перефарбовуються запопадливо, як те сталося з деякими іншими, демонструючи свою лояльність «новим хазяям».

Ні, вони, відгукуючись на клич: «Нове життя нового прагне слова», не витирають черевиків об своє минуле, а по-синівськи дбайливо беруть з нього те краще, що знадобиться і зараз, і на грядуще. А в тому минулому світять всеочисним вогнем високого патріотизму сторінки газети, карбовані в окопах Великої Вітчизняної, в партизанських ночах — там, де кувалася безсмертна Перемога, завдяки котрій ми нині зводимо собор незалежної України».

Так, шановні наші читачі, час уже навчитися цивілізовано ставитися до своєї історії, сприймати її в усій багатогранності, не вибирати з неї лише те, що комусь подобається, чи навпаки. Ми не повинні ні занадто ідеалізувати, ні відчайдушно паплюжити минуле, а всебічно аналізувати його, робити зважені, хай і не завжди приємні висновки.

Осмислення історії української преси, зокрема, її радянського періоду, теж не дає підстав для однозначної оцінки. Вона буде неповною, а, значить, і необ'єктивною без газети «Комуніст» — «Радянська Україна». Попри всю її явну ідеологічну заангажованість, вона у 20-х роках стала школою національної публіцистики, яку пройшло чимало поетів і прозаїків, поставивши свій талант на службу духовному відродженню нашого народу. Багато знаних тоді й нині шанованих літераторів друкувалися в цьому виданні, що одним із перших у роки так званої українізації почало виходити рідною нам мовою.

Про ці традиції треба пам'ятати так само, як і про діяльність штатних і позаштатних авторів газети в роки Великої Вітчизняної війни, які несли народу віру в Перемогу. Редакція залишила Київ з останніми військовими частинами і повернулася до нього з першими визволителями. Це була єдина цивільна газета, яка не припиняла свого виходу протягом усього періоду окупації.

Кожному нашому читачеві у газеті щось може подобатись, а з чимось він не погоджується. І це закономірно. Часи одностайності в оцінках, на щастя, минули. Але за всіх розбіжностей сприйняття тих чи інших публікацій ми, журналісти, хотіли б, щоб ви, шановні наші друзі, бачили головну спрямованість газети. Це — розбудова незалежної держави, прагнення до громадянської злагоди, утвердження у світовому співтоваристві. Зміна назви нашої газети — це не формальний акт, а спроба знайти своє місце в системі засобів масової інформації суверенної демократичної України.

Хочеться вірити, що історія багато чого нас навчила. Але серед її уроків хотілося б згадати про один з основних: країни і нації виживали й виживатимуть лише за умови, що вони пам'ятатимуть стару і творитимуть нову історію, гідну нинішніх і прийдешніх поколінь.

Із 95-річним ювілеєм газети вас, наші шановні читачі і друзі! Ми щиро вдячні всім, хто підтримує нас нині. Газета була і залишається з вами.

Журналісти «Демократичної України».

Фото надане редакцією газети «Демократична Україна».

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

(«Комуніст» — «Радянська Україна» — «Демократична Україна»)

Перший номер газети «Комуніст» вийшов у Москві 15 червня 1918 року як орган Організаційного бюро зі скликання Конференції партійних організацій комуністів (більшовиків) України. З шостого номера газета стає органом ЦК КП (б) У.

З лютого 1919 року «Комуніст» починає виходити в Харкові, а з березня цього року — в Києві. З грудня 1919-го редакція знову повертається до Харкова. У січні 1920 року на базі газети за рішенням ЦК КП (б) У створюється газетно-журнальне видавництво, яке теж дістало назву «Комуніст». Після переведення в червні 1934 року столиці України до Києва сюди переїжджають редакція і видавництво.

У роки Великої Вітчизняної війни редакція змушена була змінювати місце розташування, і газета виходила в Куп'янську, Сватовому, Старобільську, Біловодську, Міловому, Марківці, Воронежі, Саратові та Москві. У цей період надруковано 1042 номери газети. Крім того, редакція готувала спеціальні випуски у партизанському з'єднанні О. Федорова і листівки для населення на тимчасово окупованих територіях.

З 2 лютого 1943 року газета починає виходити під назвою «Радянська Україна» — як орган ЦК КПУ, Верховної Ради та Ради Міністрів України.

Газета «Комуніст» — «Радянська Україна» — єдине цивільне видання в Україні, що виходило без перерв у роки війни і було нагороджене у 1945 р. бойовим орденом — орденом Червоного Прапора. У 1968 році з нагоди 50-річчя газети колектив було нагороджено орденом Леніна.

Після проголошення незалежності України за рішенням трудового колективу, який став засновником видання, газета у жовтні 1991 року одержала назву «Демократична Україна».

Мільйон — за розв'язання головної проблеми людства

Влада Великобританії має намір виплатити мільйон фунтів стерлінгів з бюджету тому, хто зуміє розв'язати головну з проблем, що стоять перед людством. Як повідомляє «The Daily Telegraph», для визначення цієї проблеми прем'єр-міністр Девід Кемерон заснує спеціальний комітет.

Цей комітет, який очолить королівський астроном Мартін Джон Ріс, названий «Комітетом довготи»: у такий спосіб уряд Кемерона вказав, що мільйонну премію буде організовано на кшталт «Премії довготи», заснованої у XVIII столітті. Її британський парламент у 1714 році пообіцяв людині, яка зуміє розробити метод визначення географічної довготи під час морських подорожей. Переможцем конкурсу, в підсумку, став винахідник-самоучка Джон Гаррісон, що створив морський хронометр.

Прем'єр Кемерон анонсує конкурс на саміті «Великої вісімки», який відбудеться 17—18 червня в Північній Ірландії.

ФОТОФАКТ

У Лісабоні артисти беруть участь у конкурсі маршів у рамках святкувань на честь святого Антонія.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Великий Брат стежить за тобою

Ця фраза з роману Джорджа Орвелла «1984» з минулого тижня стала надзвичайно популярною у Сполучених Штатах, та й не тільки в них. Після низки гучних скандалів, від яких нещодавно ледве оговтався Білий дім і про які детально повідомляв «Голос України», Америку «трясе» знову.

Людиною, що спричинила новий політичний скандал, став Едвард Сноуден — скромний програміст, який певний час працював за контрактом з ЦРУ та Агентством національної безпеки США (АНБ). Саме завдяки його інформації деякі британські та американські газети опублікували викривальні матеріали, зміст яких нині перебуває в центрі уваги усього американського істеблішменту, громадськості цієї країни та міжнародних чиновників. Ідеться про те, що тривалий час спецслужби США, зокрема, ФБР та АНБ, мають прямий доступ до серверів таких IT-гігантів, як Google, Facebook, Apple, Skype, Youtube, та низки найбільших телефонних компаній. Доступ до всіх даних, які зберігаються на їхніх серверах, дає змогу спецслужбам стежити за користувачами не лише в Сполучених Штатах, а й у всьому світі.

Втім, цього разу, попри потужну критику на адресу керівництва і спеціальних служб Сполучених Штатів, ситуація є неоднозначною. З одного боку, влада заявляє, що все відбувається законно. Мовляв, юридичною основою діяльності секретної програми PRISM, за якою здійснюється доступ до серверів, є закон про нагляд зовнішньої розвідки від 1978 року, який дозволяє фізичне й електронне стеження за іноземними державами та їхніми агентами, включно з американськими громадянами, що всі ці дії спрямовані проти терористичних загроз, схвалені Конгресом і відповідними судовими структурами США. Як заявив президент Барак Обама, програма стеження є незначним втручанням у приватне життя, необхідним для захисту громадян від нападу терористів. А високопосадовці — представники спецслужб, виступаючи днями на закритих слуханнях у Конгресі, повідомили: завдяки цим заходам було виявлено та знешкоджено декілька груп, що готували масштабні теракти на американській території. Тобто: все законно, а Едвард Сноуден, який переховується в Гонконгу, — потенційний злочинець. Тому цього четверга ФБР вже видало ордер на його арешт.

Та й американське суспільство, яке пережило теракти 2001 року та нещодавній у Бостоні, переважно підтримує таку діяльність спецслужб, вважаючи, що розслідування терористичних загроз важливіше за недоторканність приватного життя. Згідно з останніми соціологічними опитуваннями, на думку 51 відсотка американців, програма PRISM є прийнятною, проти висловився 41 відсоток опитаних.

Водночас, в Америці є багато тих, хто не сприймає дії влади та підконтрольних їй розвідувальних структур. Так, петиція з вимогою пробачити Едварду Сноудену його дії вже зібрала на сайті Білого дому понад 50 тисяч підписів. Американський союз захисту громадянських свобод тим часом подав до судових органів позов до адміністрації Білого дому з вимогою визнати незаконним прослуховування телефонних розмов та збір інформації з Інтернету. Позивачі при цьому вбачають у діях влади порушення права на свободу слова та приватне життя, гарантовані Конституцією США. Зокрема, стверджується, що дані про телефонні дзвінки допоможуть посадити злочинця чи спіймати шпигуна, втім, їх з таким успіхом можна використовувати для шантажу невинних людей.

Значна стурбованість через оприлюднені дії американських спецслужб існує і в Євросоюзі. Про це заявили, зокрема, єврокомісар Тоні Борг та депутати Європарламенту. Вони мають намір звернутися до американської сторони, аби отримати гарантії того, що зазначена розвідувальна операція не порушувала права мешканців Європи. Цю тему планує обговорити з президентом Бараком Обамою канцлер ФРН Ангела Меркель під час зустрічі наступного тижня.

Тобто у будь-якому разі американським властям доведеться давати пояснення своїм європейським союзникам, а також вносити корективи у секретні програми власних розвідувальних структур задля гарантування юридичної «чистоти» їх діяльності. Не виключено, що стосовно декого з їх керівників будуть зроблені й «оргвисновки».

Тим паче, що у Сполучених Штатах різко зросли продажі вже згаданої антиутопії Джорджа Орвелла. Нагадаємо: дія цього роману розгортається в тоталітарній державі Океанія. В ній панує культ особи Великого Брата, а всі громадяни, що позбавлені будь-яких прав, перебувають під постійним спостереженням влади.

Ігор ІЩЕНКО.

Скупайтеся в термальних джерелах!

Столиця держави, що є водночас курортом, — велика рідкість! У Європі це, мабуть, єдине місто — Будапешт. Він здавна славиться цілющими водами, адже під чудовими палацами та соборами Перлини Дунаю в буквальному розумінні плюскотить термальне море. На території угорської столиці з-під землі б'ють понад сотні джерел, багатих корисними для здоров'я людини солями й мінералами. Відвідування більшості з них більш як доступне для приїжджих до Будапешта туристів. І якщо вам пощастило сфотографуватися на фоні знаменитого парламенту й королівського палацу, не відмовте собі в задоволенні скупатися в чарівних водах.

У місті-курорті обладнані численні купальні, працюють термальні лазні, басейни й термальні готелі. Загалом, на будь-який смак і гаманець. Найзнаменитіші в Будапешті — купальні Геллерт **(на знімку)** розташовані біля підніжжя однойменної гори, яка є історичним пам'ятником. Утім, і статуя Свободи на вершині гори, і Цитадель, звідки відкривається панорама на чарівний Дунай, також уважаються надбанням угорського народу.

Безліч разів побувавши в Будапешті у відрядженнях і на відпочинку, мені ніяк не вдавалося потрапити до лазні. Здавалося б, стільки всього... А басейни, джерела — це несерйозно. Коли-небудь потім. Це помилка! Повірте, купальні Геллерт варто відвідати не тільки для того, щоб оздоровитися, а ще й для того, щоб помилуватися їхньою незвичайною архітектурною вишуканістю.

Збудовані в стилі нового мистецтва на початку XX століття, вони — частина приголомшливої краси курортного комплексу готелю Геллерт. Усередині будівлі — 33-метровий басейн зі звичайною водою та невеликий термальний, а також розкішні мармурові купальні зі скульптурами, майолікою та мозаїкою на склепіннях, що відкриті для відвідування цілий рік: чоловіча й жіноча. Буквально нещодавно жінкам дозволили відвідувати й чоловічу, раніше закриту, половину. А просто неба розташовані найбільший (зі штучною хвилею) і термальний басейни, пристосовані для купання і дорослих, і дітей.

Як розповіла «Голосу України» керівник інформаційного бюро «Угорський туризм» при Посольстві Угорщини в Україні Світлана Кабиш, дедалі більше українців останнім часом формулюють мету своєї подорожі за кордон як «в Угорщину на води». За словами співрозмовниці, цю тенденцію підтверджують і цифри, наведені угорським Центральним статуправлінням. Тільки за минулий рік кількість днів, проведених нашими співгромадянами в санаторно-курортних готелях сусідньої країни, зросла на 31,6%. А пальму першості з відвідуваності, звичайно, тримає Будапешт: з 135 тисяч українських туристів, які торік побували в Угорщині, половина зупинялися в столиці хоча б на два дні. І більшість із них прагнуть до «здорового відпочинку», в якому є місце не лише архітектурним, історичним і культурним визначним пам'яткам.

Яна СТАДІЛЬНА.

Київ—Будапешт—Київ.

Фото надане інформаційним бюро «Угорський туризм».

ПЛАНЕТА

На двох колесах до Польщі

З прикарпатського міста Калуш у напрямку західного кордону вирушила колона велосипедистів. 15 червня спортсмени візьмуть участь у святкуванні Дня міста Горліце (Польща). Міжнародний пробіг «Калуш—Євросоюз—Горліце» відбувається в рамках партнерського проекту між українським та польським містами-побратимами.

Очолює групу, в якій понад 30 спортсменів, міський голова Калуша Ігор Насалик. Поруч із ним шість депутатів міськради, представники громадських організацій.

Передбачається, що за кілька десятків кілометрів до Горліце до колони з Прикарпаття приєднаються польські велосипедисти на чолі з тамтешнім бургомістром та маршалком Малопольського воєводства.

Ще перед стартом Ігор Насалик повідомив, що пробіг може стати традиційним, і вже наступного року його шлях проляже до Російської Федерації або в інші європейські країни. Перший маршрут калушан, за його словами, є своєрідною демонстрацією прагнення України до Євросоюзу. Пробіг сприймуте поглибленню співпраці з польським містом, мешканці якого першими прийшли на допомогу місту «хіміків» під час повені 2008 року.

З міської скарбниці на велоподорож виділено трохи більш як 10 тис. грн., решту надали спонсори.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Вербував дівчат для турецьких борделів

Уродженець Грузії завербував на Тернопільщині двох молодих жінок для роботи в будинках розпусти в Туреччині. За кожну з них мав отримати винагороду. Квитки на авіапереліт він купив за власні кошти, але подорож зірвалася: правоохоронці затримали торговця живим товаром і майбутніх «жриць кохання» в аеропорту «Львів».

Прокуратура Тернопільської області здійснює процесуальне керівництво у кримінальному провадженні, відкритому за фактом торгівлі людьми. Чоловікові світить позбавлення волі до 12 років з конфіскацією майна.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Допомогли провітрити Львів

Інноваційний проект з очищення стічних вод за підтримки фахівців з Нідерландів запровадили на Львівському дріжджовому заводі (нині — компанія «Ензим»).

Звідти тривалий час скидали у міську каналізаційну мережу рідину з понаднормативним вмістом шкідливих речовин, що спричиняло неприємні запахи. Нині очисну систему вдосконалили, **розповів начальник дільниці «Ензиму» Микола Шустер.**

Виробничі стоки надходять в анаеробну — без доступу повітря — ємність і очищуються за допомогою мікроорганізмів. Під час «поїдання» цими істотами шкідливих речовин утворюється біогаз, який використовуватимуть на підприємстві.

«Аналогів такого комплексу очисних споруд за масштабом інвестицій, кількістю інноваційних та технічних розробок у наших краях поки що не існує», — прокоментував директор компанії з якості Іван Настасяк. У первинний проект вклали 5 мільйонів євро, але довелося дещо допрацювати. В інновації й повторний запуск системи очищення інвестували ще мільйон євро.

Богдан КУШНІР.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 111 (5611)
СУБОТА, 15 ЧЕРВНЯ 2013

Вищий освітянський пілотаж Бугринського агротехліцею

Знайомство з агротехліцеєм, що в селі Бугрин Гощанського району на Рівненщині, почали з дитсадка «Пташенятко».

— Не дивуйтеся, бо повна назва закладу, який ми скорочено звикли називати Бугринським агротехнічним ліцеєм, — комунальний заклад «Бугринський навчально-виховний комплекс: дитячий навчальний заклад — загальноосвітня школа I-II ступеня — агротехнічний ліцей». Тож дитсадок теж у віданні директора закладу Степана Миколайовича Сондака, — пояснив голова Гощанської районної ради Степан Гречич. — Фактично він за підтримки батьків відродив його у приміщенні колишнього пришкільного інтернату, яке не використовувалось і занепадало. Тим часом потреба у дитсадку була нагальною. Та й нині, з уведенням дитсадка, проблема не розв'язана повністю: заклад може прийняти поки що 60 малюків, а на черзі — ще 80.

На території дитсадка батьки цементують доріжки для малечі.

— Сусіднє підприємство розібрало стару будівлю, хотіли викинути розбиту цеглу, а ми використали її, щоб вимостити доріжки, прикупивши для цього лише пісок і цемент, — пояснює хазяйновитий Степан Сондак.

У середній групі малюки саме малювали. Безпосередні і щирі, показували свої малюнки, одночасно знайомлячись. Один із хлопчиків, назвавшись «Денисом Дмитровичем», чим викликав нашу усмішку, сказав, що в дитсадку йому дуже подобається, як, зрештою, й іншим малюкам. Вихователь-методист Тетяна Музичук розповіла, що дитсадок відвідують не тільки малюки з Бугрина, а й з ближніх до нього сіл. Батьківська плата — 3 гривні на день. Батьки, сказала вихователька, охоче спонсорують на потреби закладу картоплю та овочі, не відмовляються допомогти і з ремонтом, бо хочуть, щоб дітям у садочку було затишно й комфортно.

— А навіщо вам було брати на себе відродження дитсадка? — не втрималася від запитання до Степана Сондака. — Хіба не вистачало клопотів із школою та ліцеєм?

— Ми, педагоги, у цьому дуже зацікавлені, бо в дитсадку дітей гарно готують до школи, — почула у відповідь. — Це наші майбутні ліцеїсти.

До речі, на території дитсадка є невеличкий зоокуточок, в якому маленька кізка, вівця, куріпка, хом'яки та інші дрібні тваринки. Малята дуже люблять бувати тут, годують тваринок. А ось для старшокласників-ліцеїстів є невеличке фермерське господарство «ЗУБР», де вони, хоч і не надовго, можуть відчути себе фермерами. Є тут кілька корів, свині, кози, вівці, троє коней, кури, кролі. Щоб усю цю живність було чим годувати, ліцей має 20 гектарів землі, а також техніку для обробітку. Адже юнаки-ліцеїсти опановують тут професію тракториста, а хто бажає (вже за плату), — ще й водія.

— А куди фермерську продукцію діваєте? — цікавлюся.

— В ідеалі було б використовувати її для харчування малюків у дитсадку та в шкільній їдальні, — каже Степан Сондак. — Бо вона хорошої якості — без хімії та преміксів. Але законодавець розпорядився за нас: її ми повинні продавати, а отримані кошти зараховуються на спеціальний рахунок, їх ми маємо право використати тільки на потреби фермерського господарства (закупівлю техніки, будматеріалів, насіння тощо), але ні в якому разі не на придбання комп'ютерів, приладдя — казначейство просто не дозволить.

До речі, щодо навіть «дозволених» законодавством попередніх оплат, то із січня вони йдуть, образно кажучи, зі скрипом.

— Відтак ми змушені продавати фермерську продукцію за дешевими цінами, а купувати для потреб дитсадка продукти майже удвічі дорожчі, — продовжує наболілу тему директор Бугринського ліцею. — Аж душа болить від такого марнотратства.

— Можна зрозуміти Степана Миколайовича, — долучається до розмови голова Гощанської районної ради Степан Гречич, який постійно опікується Бугринським навчальним закладом. — Адже він, як господар, рахує кожну копійку. Бо, хоча й заклад у районній комунальній власності, наш Гощанський район — дотаційний, тож на велику фінансову підтримку ліцей розраховувати не може. Звичайно, з огляду на фінансові можливості, стараємося допомагати закладу. Але навіть за скромного фінансування керівник ліцею вміє по-господарськи розпорядитися коштами. У нього багато чудових ідей, які він за підтримки батьків та ліцеїстів уміє реалізувати. Тож такій людині, переконаний, треба допомагати.

Голова Гощанської районної ради Степан Гречич (ліворуч) з директором агротехліцею Степаном Сондаком обговорюють проблеми закладу.

У дитсадку «Пташенятко».

СУБ'ЄКТИВНА ДУМКА

Мені завжди імпонували розумні, небайдужі люди, які переймаються дорученою їм справою, які не вміють працювати упівсили. До таких віднесла б директора Бугринського агротехліцею Степана Миколайовича Сондака. Маючи освітянський досвід і досвід роботи у сільському господарстві (свого часу він був головою колгоспу у селі Посягва Гощанського району), підхід до дітей і батьків, він разом з бугринськими педагогами не лише дає знання дітям, а й виховує у них людяність, порядність, повагу до старших, до свого родовідного коріння. Тому-то не забувають доріжки до закладу його випускники, не буває тихо тут навіть у дні літніх канікул. Тож дивно, що ця віддана дітям і своїй справі людина не має жодних нагород.

Методом толоки «виросли» біля корпусів ліцею медпункт; приміщення, де займається духовий оркестр; хата народного побуту, де старшокласниці вчаться секретів української кухні; швейна майстерня; капличка, де проходитимуть уроки християнської етики, а також музей освіти Гощанського району. В ньому зібрані матеріали про тих, хто чесно й самовіддано у різні роки працював на освітянській ниві. Багато хто із педагогів уже відійшли у вічність, як, скажімо, повний георгіївський кавалер Лавро Дереш, кавалери орденів Леніна Георгій Журахівський, Олександр Зінькевич та інші, але про них не дають забути матеріали освітянського музею.

Взагалі-то у Бугринському агротехліцеї моральному вихованню дітей приділяють дуже велику увагу. Є тут куточок народознавства, музей села, алея трудової слави, галерея з колективними фотографіями випускників усіх років, а також портрети колишніх учнів, які прославили свій навчальний заклад, зокрема, семи колишніх ліцеїстів, які стали кандидатами наук.

— А це ж звичайний навчальний заклад у глибинці, — зауважує голова Гощанської районної ради Степан Гречич, — а не ліцей, де навчаються обдаровані діти з усього району. Це свідчить про високий рівень викладання (п'ять учителів — відмінники освіти), уміння педагогів зацікавити дітей до навчання. Багато дітей охоче відвідують факультативи, гуртки. Є й такі, що займаються дослідництвом, як, скажімо, восьмикласниця Світлана Сидорець, яка не один рік досліджує якість води у своєму рідному селі.

Іще одна особливість ліцею. Його директор і педагоги змогли налагодити контакти з батьками, використовуючи для цього шкільну телестудію та газету, які ліцеїстам допомагає випускати випускниця Національного університету «Острозька академія» Марія Сапальчук (вона ж веде і факультатив «Основи журналістики»). Діти приносять додому газету, тож дорослі в курсі, чим живе агротехліцей.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото автора.

У кабінеті інформатики вчитель Володимир Яремов і десятикласниці Іванна Мазаренко та Наталія Дем'янчук.

Ліцеїстка Оксана Попіка, яка поглиблено вивчає біологію, висаджує розсаду квітів біля ліцею.

Рядком про ліцей

2010 р. — ліцей став лауреатом конкурсу «Кращий навчальний заклад Рівненщини», переможцем щорічного рейтингу популярності «Гордість Гощанського району».

2011 р. — розпочато експериментальну роботу всеукраїнського рівня за темою: «Формування особистості суспільства європейського типу в умовах реалізації нової моделі «Акме-школа».

Ліцеїсти захистили 24 роботи у Малій академії наук.

Сім випускників ліцею — кандидати наук.

Дитячий заклад оздоровлення та відпочинку «Ромашка» при ліцеї — найкращий на Рівненщині.

Команда ліцею «Живчик» протягом семи років стає призером всеукраїнських та міжнародних змагань школи безпеки і виживання.

Команда ліцею здобула друге місце на першому всеукраїнському чемпіонаті з юнацького багатоборства юних рятувальників.

Газета ліцею «Педагогічний вісник» — лауреат XV національного конкурсу шкільних газет.

Сім колишніх ліцеїстів стали кандидатами наук

Від Тель-Авіва до Єрусалима

«Літак авіакомпанії «Ель Аль» здійснив посадку в Міжнародному аеропорту імені Бен Гуріона, — повідомила привітним голосом бортпровідниця. — Гарного вам дня».

Так розпочався прес-тур групи українських журналістів до Держави Ізраїль, організатор якого — Міністерство туризму цієї країни. Мета вояжу — показати й розповісти про привабливість Ізраїлю для українських туристів. Після скасування візового режиму між Україною та Ізраїлем тільки за минулий рік туристичний потік до цієї країни збільшився удвічі.

Міста Ізраїлю — яскраві й насичені визначними пам'ятками. Кожне з них має свій неповторний колорит.

Тель-Авів — діловий і комерційний центр, світський сучасний мегаполіс. Зранку на міській набережній велелюдно. Ранкова пробіжка задає ритм на увесь день. Ще одна місцева особливість — велосипеди. У півмільйонному місті — майже сто тисяч двоколісних машин. Це багато в чому розв'язало проблему заторів на шляхах і паркування автомобілів, та й екологія поліпшується.

Уздовж берега Середземного моря височіють сучасні будівлі готелів, що впритул наблизилися до одного з прадавніх міст — Яффо. За легендою заснував його Іафет — син біблійного Ноя. Крім історичних місць, тут працює знаменитий «блошиний» ринок, на якому вирують торговельні пристрасті: старі речі знаходять нових власників, а отже, — і нове життя.

Дорога на південь. До слова, дороги в Ізраїлі, як для спекотного клімату, — в дуже гарному стані. Проїхавши майже сімсот кілометрів, ми не зустріли жодного поліцейського. Наш водій пояснив, що всі основні магістралі — під постійним відеоспостереженням, і якщо постає проблема на дорозі, за десять хвилин приїде поліція. Порушив правила — отримуєш на домашню адресу квитанцію на оплату штрафу з фотофіксацією. Усе просто.

Мертве море — одне із найсолоніших озер світу.

На півдні Ізраїлю — пустеля Негев. Тутешні господарі — бедуїни — кочові племена, що займаються скотарством. Деякі проводять туристичні бізнес-прогулянки на верблюдах, сафарі (**на знімку внизу праворуч**). Кожного гостя запрошують випити каву в бедуїнському наметі. Це цілий ритуал: потрібно випити три маленькі чашки. Першу — на честь гостя, другу — за задоволення і третю — для меча.

Стоїмо біля самісінького урвища кратера Махтеш Рамон — дива, створеного природою. Кажуть, йому близько 250 мільйонів років. Величезна лійка завдовжки 40 кілометрів і завширшки — вісім. На 500-метровій глибині влітку температура повітря — понад 50 градусів.

Проїхали ще сотню кілометрів — і перед нами відкрилася панорама Ейлатської затоки Червоного моря. Ейлат — невелике курортне місто, оточене горами, що межує з Йорданією та Єгиптом. Тут літо — цілий рік, навіть узимку плюс 20. Готелі, недорогі хостели здають цілорічно.

А серед визначних пам'яток Ейлата — морська обсерваторія, де в акваріумі зібрано найбагатшу колекцію мешканців моря. Крім звичайних акваріумів, є й підводний зал. На глибині шести метрів через величезні ілюмінатори тут можна помилуватися життям підводного царства.

Ще одна особливість курорту — дельфінарій на кораловому рифі (**на знімку вгорі**). У 90-х на Чорному морі від невідомої хвороби гинули дельфіни. Ізраїльська компанія купила тоді в Севастополі та Анапі (Росія) п'ять дельфінів-афалінів. Тепер тут виросло вже п'ятеро корінних вихованців.

Дельфінів не дресирують і не показують циркові трюки, не нав'язують їм контакт із людьми. Вони самі обирають, з ким дружити. Їх частково підгодовують, а решту їжі вони добувають собі самі, полюючи у відкритому морі. Утім, вони повертаються.

Коли плаваєш серед цих створінь, чуєш їхні вібраційні трелі, відчуваєш єднання з природою та спокій. Люди з фізичними і психологічними проблемами проходять у дельфінарії спеціальні реабілітаційні заняття — дельфінотерапію.

Прощаючись із Ейлатом, за традицією кинув у море монетку, щоб ще раз сюди повернутися.

Попереду чекало Мертве море — одне із найсолоніших озер світу, воно увійшло до двадцятки світових природних див. Тут ступала нога царя Давида, Ісуса Христа та Івана Хрестителя. Ще за часів прадавнього Єгипту цариця Клеопатра мала виняткові права на виготовлення косметичних і лікувальних засобів Мертвого моря. Це — єдине місце на землі, що знаходиться на рівні 480 метрів нижче Світового океану.

Плавати в Мертвому морі дуже непросто: лежиш собі, як поплавець. Та й водою цей сольовий розчин назвати можна з натяжкою: на дотик нагадує охолоджену олію.

Серед випаленої сонцем Іудейської пустелі розташована невелика кібуц — сільськогосподарська комуна Ейн-Геді. Тут вражає колекція дерев і чагарників із усього світу.

У кібуці вирощують фініки. В саду стрункими рядами ростуть пальми, до кожної підведена трубка з водою — краплинне зрошення, кероване комп'ютером. Урожай фініків збирають тричі на рік.

«Под небом голубым, есть город золотой, с прозрачными воротами и яркою звездой...» — співає Борис Гребенщиков. Це про Єрусалим. Побудоване місто з жовтого каменю, тому в сонячних променях воно здається золотим. Місто, що має сімдесят назв і трьохтисячну історію, священне місто трьох релігій. Стіна Плачу (**на знімку внизу ліворуч**), Храм Гробу Господнього, мечеть Аль-Акса, Купол Скелі, Віа Долороза — назви, які знають усі.

...Рано-вранці, коли торговельні крамниці ще зачинені, блукав заплутаними вуличками старого міста, і раптом ноги самі привели мене до святині всіх християн — Храму Гробу Господнього, що вражає своєю величчю. Тут неможливо загубитися.

P. S. Ізраїль — дивовижна країна. На карті земної кулі вона не більша за насінину. Половина території — кам'яна пустеля. Та люди, що живуть у постійному напруженні, залишаються привітними й гостинними, і це — головне їхнє надбання.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Київ—Тель-Авів—Ейлат—Єрусалим—Київ.

Фото автора.

Кратер Махтеш Рамон — диво, створене природою.

У півмільйонному місті — майже сто тисяч двоколісних машин

Завдяки втручанню прокуратури Великоомелянській територіальній громаді Рівненського району через суд повернуто ділянку в шість гектарів, нормативно–грошова оцінка якої становить 1,9 мільйона гривень, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

На трасі Харків—Сімферополь біля села Абрикосівка Михайлівського району Запорізької області вщент згорів автобус «Ялта—Дніпропетровськ». На щастя, ніхто з 19 пасажирів не постраждав, *інформує наш власкор Леонід Сосницький*

Ігор ПАПУША: «На перше місце ставлю чесність, порядність і відповідальність»

Фактично рік минув з часу реформування органів військової прокуратури. Замість них було створено спеціалізовані прокуратури з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері. Одну з них — прокуратуру Південного регіону України — очолює заслужений юрист України, почесний працівник прокуратури, державний радник юстиції 3 класу Ігор Папуша (на знімку).

Сьогодні Ігор Олександрович відповідає на запитання нашого кореспондента.

Модернізоване відомство

— Ігорю Олександровичу, то що ж сьогодні являє собою система прокуратур з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері? Що перебуває у вашому підпорядкуванні?

— В Україні створено чотири спеціалізовані прокуратури регіонів: Центрального, Південного, Західного та Кримського. У кожної з них є підлеглі прокуратури на правах міських. Щодо нашого регіону, це десять прокуратур, які здійснюють свою діяльність на території восьми областей України — Одеської, Миколаївської, Херсонської, Кіровоградської, Запорізької, Дніпропетровської, Донецької та Луганської.

— Ви обіймаєте посаду прокурора Південного регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері. Це те саме, що і військовий прокурор чи щось інше?

— Військовий прокурор був офіцером і мав військове звання. Сьогодні у співробітників спеціалізованих прокуратур, як і в інших прокурорсько-слідчих працівників, є класні чини.

Щодо компетенції прокуратури з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері, то вона після реформування навіть розширилася. Тепер ми займаємося і підприємствами оборонно-промислового комплексу. Нам підпорядковуються установи Державної служби України з надзвичайних ситуацій і підрозділи спеціальної міліції МВС України.

Основна біда — корупція

— Як нині виглядає обличчя військової злочинності? Що переважає: розкрадання, корупція? І як спеціалізовані прокурори борються з нею?

— Корупція — одне з найбільших зол у нашій країні. Боротьба з нею — один з пріоритетів у діяльності прокуратури. Цього року прокурорами внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості про 24 корупційні правопорушення. По 12 з них обвинувальні акти скеровано до суду. Розслідування по решті тривають.

Зазначу, що характерним для військових формувань залишається зловживання службовим становищем, насамперед, начальниками постачальних служб з метою власного збагачення. Ми розслідували факти розкрадання паливно-мастильних матеріалів, речового та продовольчого майна, запчастин, зброї та боєприпасів.

Збитки, завдані при цьому державі, обчислюються мільйонами. А про те, як підривається боєготовність військ, годі й говорити.

— Літній сезон у розпалі. Люди кинуться на відпочинок, до води. Однак у засобах масової інформації досить часто з'являються повідомлення про те, що прохід на пляжі перекрито, у прибережній зоні триває незаконне будівництво… Чи займаєтеся ви цими питаннями або це більше клопіт обласних прокуратур?

— Захист прав громадян однаковою мірою обов'язковий для всіх прокурорських працівників. Шість наших прокуратур мають у підпорядкуванні об'єкти в прибережній зоні Азовського і Чорного морів. Усіх їх було перевірено на дотримання органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, органами військового управління вимог закону при передачі у власність та користування, продажу, зміні цільового призначення земель прибережних захисних смуг, використанні і забудові цих територій.

Так, наприклад, Одеська спеціалізована прокуратура виявила факт прийняття Комінтернівською сільською радою незаконного рішення про переведення в землі запасу ділянки площею 95 га. До суду було направлено відповідний позов. За результатами його розгляду вимоги прокурора задоволено повністю, вказану ділянку повернуто законному власнику — Міністерству оборони України. Між іншим, нормативна оцінка землі, про яку йдеться, становить понад 240 мільйонів гривень. І таких прикладів багато.

Дідівщина нікуди не зникла

— Незважаючи на рішучі заходи, які вживають спеціалізовані прокурори, командирам в армії ніяк не вдається побороти нестатутні відносини. Від чого залежить їх поява?

— Спочатку говорили, що неуставщина дісталася нам у спадок від Радянської армії. Однак і після того, як в армію почали йти тільки вихідці з України, ситуація практично не змінилася. Територіальний принцип комплектування збройних сил, коли призовники залишалися служити у своїй області, теж не дав бажаних результатів. І нині в букет військових злочинів, якщо так можна сказати, входять практично всі, які є в Кримінальному кодексі України.

Основне навантаження в боротьбі з так званою дідівщиною лежить на спеціалізованих прокурорах. Ми активно допомагаємо військовому командуванню в роботі із запобіганням нестатутних взаємовідносин між військовослужбовцями. Дуже дієвою формою впливу, на мій погляд, є демонстрація відео судового розгляду справ про вчинені солдатами злочини. І все ж таки, сказати, що це негативне явище буде викоренено і коли це станеться, не берусь.

— У народі є приказка: «Мало? Прокурор додасть…», — тобто дуже часто в розмові про прокуратуру на перший план виходить тема каральної функції…

— Скажу, що ця теза не відповідає дійсності. В органах прокуратури працюють грамотні, кваліфіковані фахівці, але я б на перше місце поставив чесність, порядність і високу відповідальність. Це основа, той стрижень, який і має бути всередині кожного прокурорсько-слідчого працівника. Такі вимоги ставить Генеральний прокурор України Віктор Павлович Пшонка. Саме це закріплено в Кодексі професійної етики та поведінки працівників прокуратури.

— Спасибі за бесіду.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото надане автором.

КРИМІНАЛЬНА ХРОНІКА

На контрабанді палива можна «накачати» кілька мільйонів на місяць

Два трубопроводи для незаконного перекачування дизпалива виявили в одному із сіл Краснодонського району. Їх було прокладено в прикордонній зоні — на земельних ділянках, розташованих на сусідніх вулицях. «Довжина одного із трубопроводів — майже кілометр, другого — 800 метрів. Уся ця система спрямована у бік російського міста Донецька, — розповів начальник відділення оперативного управління ДУ Міндоходів у Луганській області, підполковник податкової міліції Андрій Данько. — Трубопроводи було розраховано на перекачування 250 кубічних метрів дизельного палива на добу. У грошовому еквіваленті це приблизно 2,5 млн. гривень».

Правоохоронці виявили закопану на території двору металеву ємність для зберігання палива на 50 кубометрів і обладнання для його перекачування. Систему демонтували.

Нетрудові доходи чиновників: і з тушки курки, і з вирубки лісу

Найхарактернішим корупційним правопорушенням для регіону залишається одержання чиновниками органів влади й місцевого самоврядування неправомірної вигоди за надання різноманітних дозволів і пільг. Наприклад, у земельній сфері під час розподілу бюджетних коштів, здійснення контролю за дотриманням фітосанітарних норм під час реалізації продукції, ведення підприємницької діяльності. Водночас антикорупційне законодавство розширило коло суб'єктів відповідальності за скоєння правопорушень і надало правоохоронцям важелі впливу на представників інших державних структур, які не мають статусу держслужбовців, але одержують зарплату з державного бюджету. Саме з ними найчастіше мають справу звичайні громадяни під час вирішення різних питань і страждають від «апетитів» осіб, від яких залежить ухвалення навіть мінімальних рішень.

Так, в одному з районів Луганщини завідувач відділу ветеринарної медицини за видачу свідоцтва стягував з жителів навколишніх сіл неправомірну винагороду. Кожну курячу тушку й кожен кілограм м'яса обкладав митом для потреб власної кишені. Схоже поводився і фітосанітарний інспектор, який працював у прикордонному пункті пропуску. За перевезення харчових продуктів через кордон він стягував з громадян досить солідну данину. У двох районах області притягнуто до адміністративної відповідальності посадових осіб лісового господарства, які одержували від комерсантів незаконну винагороду за видачу дозволів на вирубку лісу без документів.

Ці приклади не поодинокі. Більшість із складених співробітниками СБУ протоколів про корупційні адміністративні правопорушення вже розглянуто судами. 19 посадових осіб притягнуто до адміністративної відповідальності у вигляді штрафу. Більшість з них втратили свої посад.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

У більшості перевізників немає ліцензій

Вісім з десяти перевізників не мають дозволів на діяльність. Це з'ясували в результаті перевірок, проведених управлінням Міндоходів у Хмельницькій області. При цьому встановлено, що здебільшого пасажирів возять у переобладнаних автобусах, ніхто не контролює фізичний стан водія та технічний стан автомобіля.

До суду уже направлено майже 90 протоколів про адміністративні правопорушення, повідомив начальник управління Валерій Дзюблюк. Перевізники, які працюють, порушуючи законодавство, сплатять до бюджету 370 тисяч гривень штрафів.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Відвідали нотаріуса. Через кватирку

У Миколаєві серед білого дня обікрали приватного нотаріуса. Доки жінка була на своїй відповідальній роботі, зловмисники побували в її квартирі. Кватирку вона легковажно залишила відчиненою, і злодії проникли саме через неї.

Квартирні крадії поспішали і тому, мабуть, не були особливо жадібними. Вони швидко оглянули шафи нотаріуса і взяли лише те, що сподобалося найбільше, — норкову шубу й гарні жіночі чоботи. Скромно й зі смаком — хоча й не за сезоном.

Виявивши вдома такий неприємний сюрприз, потерпіла негайно звернулася із заявою до міліції. Вона оцінила збиток у 36 тисяч гривень.

Тепер правоохоронці шукають злодіїв, шубу й чоботи.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

Ескулап збував наркотики

Оперативники сектору боротьби з незаконним обігом наркотиків Рівненського міського відділу міліції затримали 27-річного лікаря під час збуту на території медзакладу семи грамів марихуани. За фактом розпочато кримінальне провадження за ч. 2 ст. 307 КК України, яка передбачає покарання у вигляді позбавлення волі від шести до десяти років з конфіскацією майна. Сам затриманий не лише не заперечує факти збуту наркотиків, а й зізнається, що не раз перебував на роботі під їх дією.

Олександра ЮРКОВА.

Правоохоронці знайшли крадіїв велосипеда

Сторожу, на якого серед ночі напали двоє невідомих, знадобилося два тижні, щоб звернутися до правоохоронців по допомогу. А працівникам карного розшуку вистачило лише двох годин, щоб знайти розбійників, повідомили «Голосу України» у облуправлінні МВС.

У райцентрі Виноградів під час охорони одного з пунктів прийому металобрухту на нічного сторожа, а за сумісництвом — племінника власника, напали двоє молодиків, які близько опівночі проникли на огороджену територію. Розбійники нанесли вартовому декілька ударів та, погрожуючи вбити його, відібрали два мобільні телефони і велосипед.

Хоча потерпілий звернувся з заявою лише через два тижні, правоохоронці затримали підозрюваних. 25-літній та 41-річний жителі райцентру вже зізналися у скоєному.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Квота на грабіж

Під прикриттям наукових програм та з благословення київських чиновників браконьєри по-хижацькому винищували багатства Азов'я просто в розпал нересту риби.

Обидрали море вдень і вночі

Мешканці численних сіл і містечок на чорноморському і азовському узбережжях Херсонщини, котрі живуть з «голубої ниви», не один раз зауважували: у нерест через заборону рибного промислу більшість човнів і баркасів стоїть на березі без руху, а окремі «привілейовані особи» ставлять сітки і тягають неводи, наче так і треба. А Держрибінспекція цих привілейованих наче й не помічає — у них, бачте, наукові лови! І так в Україні тривало десятиліттями, поки херсонські УБОЗівці не розкрили схему легалізованого браконьєрства за участю київських чиновників від Державного комітету рибного господарства України, відомчої науки та власне промисловців.

Усе почалося ще позаторік, коли оперативники УБОЗу почали стежити за малим флотом та посадовцями найбільшого рибколгоспу «Ревхвиля» і прослуховувати їхні телефонні переговори із закупівельниками-оптовиками. Причина для цього була вагома: у розпал нересту бичка, себто в середині квітня, в Азовському морі «днювали й ночували» два сейнери підприємства — СЧС-1059 та «Генічанин». Рибу, що готувалася принести потомство й забезпечити виживання виду, на відмілинах вигрібали механічними драгами з дна дощенту!

Щодня сейнери поверталися із 10—20 тоннами бичка у трюмі — його продавали трьом приватним підприємствам. Штабелі ящиків риби з ікрою негайно складали на вантажівки і вони вночі рушали до Криму.

Підсумувавши докази, оперативно-слідча група за участю прокуратури поставила крапку — перехопила сейнери «Ревхвилі» саме в той момент, коли вони привезли на базу черговий вилов.

ФАКТ

Прикметно, що на борту обох колгоспних сейнерів під час виходів у море перебували відповідальні за хід реалізації програми досліджень «з вивчення екологічних засад відтворення азовських бичків та збільшення біопродуктивності шельфу» — інженер-гідробіолог та молодший науковий співробітник НДІАМ. На слідстві вони визнали, що для проведення досліджень їм було достатньо аж ніяк не сто тонн, а всього... 5—10 кілограмів бичка.

Для бичка настав геноцид

Отже, механізм узаконеного браконьєрства був такий. Держкомрибгосп України своїм наказом №592 виділяє Науково-дослідному інституту Азовського моря (НДІАМ) «для проведення науково-дослідних робіт» квоту на вилов бичка у розмірі ста тонн (!). Колосальна кількість риби, яку належить принести в жертву науці, чомусь не спантеличує управління Азовдержрибоохорони, яке охоче погоджується надати дозвіл на проведення лову. Для цього НДІАМ укладає договір з рибколгоспом «Ревхвиля» про надання знарядь лову, сейнерів та людей.

Але навіть сотнею тонн бичка апетити браконьєрів не обмежилися. Суд Генічеського району Херсонщини визнав доведеним той факт, що під приводом наукових досліджень один сейнер лише за кілька тижнів виловив 105,1 тонни бичка на 75,1 тисячі гривень, а другий — 126 тонн на 90,1 тисячі гривень (тут і далі всі факти й цитати — з тексту вироку райсуду від 31 травня нинішнього року). Якби браконьєрів не зупинили, до кінця нересту суми збитків могли щонайменше подвоїтися, і хтозна, чи залишилося б щось у морі біля Генічеська після такого геноциду.

Покарали стрілочників

Після скандалу з науковим браконьєрством квоти на такі дослідницькі лови в розпал нересту різко зменшили. Але чи можна сказати, що всіх винних у нахабному розграбуванні природних скарбів Азов'я покарали як належить? Навряд. Хоча під час слідства та на суді учасники браконьєрського промислу відверто заявляли: перебір квоти здійснювали за прямими вказівками керівників рибколгоспу. Керівники підприємства разом з посадовцями Держкомрибгоспу та горе-науковцями з НДІАМ у справі проходили тільки як свідки. На лаві підсудних опинилися лише капітани сейнерів, та й ті не поїхали до виправної колонії. Хоча їх визнали винними у зловживанні службовим становищем і незаконному промислі, однак лишень зобов'язали сплатити штраф — по 8,5 тисячі гривень на кожного.

До речі, на час винесення вироку капітани браконьєрських сейнерів так і залишилися працювати на суднах «Ревхвилі» — їх тільки перевели з капітанів у матроси.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Мал.Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Хто поставив хрест на собаках?

«У Донецьку масово отруюють собак!», — приголомшила «гарячу лінію» «Голосу України» мешканка Ленінського району міста Ірина Малишева. Перед виїздом на місце події попереджаю, що боюся дворняг. «Нічого, майже всі наші собаки вже вмерли», — «втішила» співрозмовниця.

«Вона лежала в калюжі на дорозі...»

У квітні до начальника Ленінського РВВС Донецька надійшло шість заяв від місцевих мешканців, всі — з однієї проблеми. Із заяви Ірини Малишевої: «Прошу знайти винних у масовому отруєнні собак 11 квітня 2013 року на вулиці Воровського, 13...». Загинуло шість тварин. «Останньою вмирала Ласка. Вона лежала в калюжі на дорозі, ми з перехожими переклали її на тротуар, кололи антидот у холку. У собаки були сильні спазми», — згадує жінка. Тепер порушено кримінальну справу за статтею 299 КК України — жорстоке поводження з тваринами.

На думку Ірини, дворняжок, найімовірніше, отруїли ізоніазидом — ліками від туберкульозу, які в собак викликають параліч дихальних м'язів. Зоозахисники зібрали блювотні маси померлих тварин, але... «Направлення на експертизу в міліції нам не дали, тому ветеринарна лабораторія відмовилася провести аналіз», — розводить руками співрозмовниця.

Собаки не тільки вмирають, а й зникають. 6 квітня цього року в Ленінському районі невідомі викрали Сніжка — пса, який жив на автостоянці. Дев'ять місцевих мешканців підписали звернення до комунального підприємства «Тварини в місті»: «Двоє чоловіків у зеленій формі з емблемами на спині схопили Сніжка якимось зашморгом... і кинули в кузов «Газелі»... Георгій Іванович (господар стоянки. — **Авт.**) впізнав машину КП «Тварини в місті», бо вона не вперше приїжджає відловлювати собак у цьому районі», — зазначено в документі.

Директор підприємства Євген Гринчук відповів: «6 квітня 2013 року КП «Тварини в місті» вилов у Ленінському районі не здійснювало. Робота цього дня тривала в Пролетарському районі». Ірина впевнена: «У «Тварин в місті» — дві машини. Думаю, що одне їх авто таки було тут. «Петлею» собак ловлять тільки комунальники».

Вулицю зачистили від чотирилапих

Жителі району вже стикалися з «собачим криміналом»: 8 травня 2011 року співробітники КП стріляли у тварин снодійним. Любов Романенко розповідає: «Ранок, вихідний, повно людей — і собаки падають. Працюю в лікарні поблизу — там був повен двір псів із дротиками. Дози не були розраховані на вагу тварин, деякі померли».

Нині Ірина чекає на результати слідства і збирає дані про смерті собак в інших районах Донецька. Собак, які вижили, місцеві активісти заховали в притулку «ПІФ», одного пса вже «всиновили». А на місці загибелі тварин обвалився паркан, із землі стирчать поперечини у формі хреста. Ірина Малишева підходить до «пам'ятника»: «Жахливе видовище. Вулицю зачистили — ось як це називається».

Справа рук догхантерів?

Цього року сигнали про винищення тварин надходять з багатьох районів Донецька. Влада міста, комунальні служби та зоозахисники разом намагалися розібратися в ситуації на прес-конференції, організованій Донецьким прес-клубом.

Марія ПРОКОПЕНКО.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ДОВІДКОВО

З вересня 2011 року в Донецьку діє програма «Бездомні тварини», її реалізують благодійний фонд Ріната Ахметова «Розвиток України» і міська рада. Собак відловлюють, стерилізують, щеплюють від сказу і повертають у звичне середовище. Особлива ознака таких тварин — жовта кліпса у вусі.

Начальник Головного управління благоустрою та комунального обслуговування Донецької міської ради Костянтин Савінов:

— Комунальні служби та житлові організації не вживають жодних заходів для знищення собак. Місто витрачає 2,7 мільйона гривень на рік на програму регулювання чисельності тварин гуманними методами. Ми працюємо за системою ВСП: відлов, стерилізація і повернення в середовище проживання. За перші чотири місяці нинішнього року через програму пройшло понад 3,5 тисячі собак. Також ми займаємося утилізацією трупів тварин. Наше комунальне підприємство виїжджає за заявкою і прибирає тіла — муніципалітет витрачає на це чималі кошти.

Щодо нового притулку, то багато розуму на його спорудження не треба, а от утримувати тварин там, і досить довго, буде дорого.

Виконувач обов'язків начальника сектора дільничних інспекторів міліції Донецького міського управління ГУМВС України в Донецькій області, майор міліції Денис Ляшко:

— Міліція негайно реагує на випадки жорстокого поводження з тваринами: виїжджає на місце події, збирає первинний матеріал, проводить слідчі дії. У Донецьку за цей рік було 17 звернень за фактом жорстокого поводження з тваринами, за трьома розпочато кримінальне провадження. Наразі тривають поквартирні та побудинкові обходи, встановлення свідків та очевидців. Знайти злочинців складно: як правило, повідомлення надходять із запізненням, і міліція прибуває не по гарячих слідах, немає свідків та очевидців, які вказали б на правопорушника. Знайти винних у подібних злочинах ще жодного разу не вдавалося.

СЛУЖБА 102

Заарештували міліціонерів, які затримали п'яного суддю

У четвер з ініціативи прокуратури на підставі рішення суду було заарештовано двох міліціонерів Державної служби охорони, які в середу вночі затримали п'яного суддю-дебошира, повідомили в Державній службі охорони.

За їх інформацією, у середу на пульт централізованого спостереження управління Держслужби охорони надійшов сигнал «Тривога» з одного з кафе міста Харкова. На місці події, у дворі вказаного кафе, до міліціонерів звернувся охоронець цього закладу, який повідомив, що в приміщенні кафе відбувається бійка. З метою припинення правопорушення співробітники міліції спробували зупинити хуліганські дії, проте невідомий на цю вимогу не відреагував. За словами правоохоронців, потім чоловік кинувся до одного з міліціонерів і намагався забрати у нього зброю, викрикуючи при цьому, що зараз усіх перестріляє.

«Діючи відповідно до вимог статті 13 та пункту 4 статті 14 Закону... співробітники міліції застосували щодо правопорушника заходи фізичного впливу та наручники», — йдеться в повідомленні Державної служби охорони. Після вказаних дій затриманий представився суддею одного з районних судів Харкова, проте жодного службового посвідчення не надав. «Пізніше, після прибуття на місце події співробітників прокуратури міста Харкова, було встановлено, що затриманий справді є суддею районного суду, 1975 року народження», — заявили в Держслужбі охорони.

За словами правоохоронців, після встановлення його особи наручники було з нього знято, а затриманого передали представникам прокуратури міста. Там також повідомили, що правоохоронців, які затримували суддю, заарештували за рішенням прокуратури. Триває службова перевірка.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Виманив у жінки 2000 гривень

У Кам'янці-Подільському, щоб видурити у довірливих гроші, шахраї вже представляються правоохоронцями. Невідомий зателефонував до мешканки міста, попросив її сісти, бо новина, яку мав повідомити, була поганою: «Ваш син вчинив бійку, є постраждалі». Дзвінок здійснювався з прихованого номеру. Співрозмовник назвався слідчим міліції. Приголомшена мати почула й голос, який благав: «Матусю, допоможи!» Потім слідчий повідомив, що не хоче псувати біографію хлопця й може домовитися із потерпілими, для чого необхідно 2000 гривень. Чоловік наголосив, що він іде на посадовий злочин, тому особисто зустрічатися не буде, а зателефонує ще раз і повідомить рахунок для грошового переказу. Перелякана мати зі сльозами на очах побігла позичати гроші по сусідах та знайомих.

Лише вийшовши з банківської установи, жінка надумала зателефонувати сину. Хлопець підійняв слухавку і сказав, що міліція його не затримувала. Ошукана жінка вирішила скасувати переказ, однак отримала відмову. Довелося йти до міліції та писати заяву про телефонних шахраїв, які видурили у неї чималу суму. «На Поділлі це не перший випадок подібного шахрайства, — зазначає заступник начальника Кам'янець-Подільського міського відділу міліції Олександр Кулько. — Щоразу злочинці вигадують нові способи видурювання грошей. Громадянам варто перевірити безпосередньо у відділенні міліції, чи справді їхнього родича затримано, а також поцікавитися, як звати співрозмовника, яка у нього посада».

Віра ШПИЛЬОВА.

Перебір квоти здійснювали за прямими вказівками керівників рибколгоспу

У Полтаві вручили нагороди лауреатам заснованої облрадою премії імені М. Скліфосовського. Переможців визначали у п'яти номінаціях: хірург, сімейний лікар, вузькопрофільний фахівець, керівник закладу охорони здоров'я та медсестра, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

Шістьох мешканців Кам'янця–Подільського (зокрема, трьох дітей) вклала на лікарняні ліжка... курка–гриль. П'ятеро з них придбали продукт в магазині «Формаркет» у Жовтневому мікрорайоні, *інформує наш власкор Віра Шпильова*

Автомобілі «103» хочуть оснастити електрошокерами та «тривожними кнопками»

Закриття лікарень у рамках медичної реформи неприпустиме і заборонено Конституцією України. Про це заявила народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я Тетяна Бахтеєва під час виїзного засідання комітету в Донецьку: «Ми отримуємо величезну кількість листів і скарг: чому раптово закрилася лікарня? Це заборонено Конституцією, не це ініціював Президент України і не цього очікуємо ми. Ми повинні сьогодні ці лікарні перепрофілювати і дати можливість працювати сімейним лікарям».

Парламентарії розглянули перебіг медичної реформи в регіоні та ознайомилися з діяльністю закладів охорони здоров'я — центру первинної медико-санітарної допомоги в Калінінському районі Донецька, станції «Швидкої допомоги», Донецького обласного клінічного територіального медичного об'єднання, Інституту невідкладної та відновної хірургії імені Гусака.

Серед проблем, які виявлено на першому етапі реформи, — підготовка кадрів. «Незважаючи на те, що є медичний університет, в області вкрай недостатнє забезпечення лікарями сімейної практики. Загальна потреба по країні — 12 тисяч осіб, щороку медичні університети випускають 15 тисяч лікарів. Гадаю, за два роки можна розв'язати цю проблему», — висловила припущення голова комітету. Крім того, у новостворених центрах первинної медико-санітарної допомоги обов'язково повинні залишатися педіатри, які б вели дітей до 16-річного віку. Центрам, які обслуговують велику кількість населення, потрібні і ставки акушера-гінеколога. Необхідне створення госпісних відділень на базі стаціонарів, які плануються закрити.

«Проблема ще й у тому, що немає єдиного медичного простору: в нашому місті поруч існують районна і залізнична лікарні. Відомча служба не присутня в програмі реформування взагалі. Необхідно, щоб на державному рівні було прийнято програми за такими важкими захворюваннями, як гемофілія, ниркова недостатність. Бо звідки гроші взяти місцевому бюджету? Потрібно збільшити в сільській місцевості кількість пунктів тимчасового базування станцій «Швидкої допомоги». Аптечна мережа начебто збільшилась, але на селі зникла», — перерахувала проблеми головний лікар Краснолиманської центральної районної лікарні Світлана Фесенко.

Тетяна Бахтеєва звернула увагу на поліпшення захисту працівників «швидкої допомоги» після кількох випадків нападів на медиків. «Народні депутати підписуватимуть додаток до трьох статей закону про екстрену медичну допомогу. Це передбачає оснащення машин засобами захисту — балончиками, електрошокерами, обов'язкова наявність мобільного зв'язку з міліцією (тривожна кнопка). І якщо є інформація, що пацієнт перебуває на обліку за психічним захворюванням, — виклик тільки у супроводі працівника міліції».

Ураховувати під час проведення реформи думку лікарів та пацієнтів закликав під час засідання народний депутат України Сергій Матвієнков: «Що не вдалося? Ми не бачили іноді чіткого алгоритму. Іноді навіть головні лікарі вагалися сказати, як проходитиме реформа, що буде завтра. Кадрові проблеми: 50 відсотків укомплектованості — люди глибоко пенсійного віку. Ми іноді переучуємо 70-річних лікарів під сімейного лікаря!».

Депутат, чию промову присутні медики та керівники міст і районів переривали схвальними аплодисментами, запропонував вивчити досвід реформування первинного рівня медичної допомоги та відпрацювати реорганізацію вторинного рівня на одному-двох містах чи районах. «У мене викликає сумніви, чи варто було над такою серйозною великою областю, як Донецька, проводити експерименти. Проте, якщо ми вже пішли цим шляхом, давайте подивимося уважно в одному-двох районах і потім усе це зв'яжемо. Хотілося б, щоб цю реформу проводили з урахуванням специфіки кожного міста і району — не з кабінетів, а чуючи і радячись із головними лікарями і хворими».

Тетяна Бахтеєва нагадала про законодавче регулювання торгівлі алкоголем та тютюном. Зокрема, тотальна заборона куріння у громадських місцях, підвищення акцизу та заборона реклами тютюну мають призвести до зменшення впливу шкідливих звичок на здоров'я громадян. «Україна споживає 18 літрів пива на душу населення на рік. Це дуже багато, Всесвітня організація охорони здоров'я вважає ситуацію в країні критичною. Депутати запропонували законопроект про підвищення акцизу на пиво втричі, щоб ці гроші спрямувати на завершення будівництва дитячої лікарні «Охматдит».

Ліна КУЩ.

Донецька область.

На знімку: голова Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я Тетяна Бахтеєва.

ЦИТАТА

Голова Комітету з питань охорони здоров'я Тетяна БАХТЄЄВА:

«Сьогодні 95 відсотків українців не задоволені якістю надання медичної допомоги. Усі 22 роки незалежності ми мали недостатнє фінансування галузі. Величезна кількість чинників впливає на здоров'я громадян. Рівно мільйон українців перебувають на обліку за онкологічними захворюваннями, 65 відсотків населення мають серцево-судинні недуги, щороку ми втрачаємо 40 тисяч українців через туберкульоз».

24 години на добу вони борються за порятунок пацієнтів на передовій екстреної допомоги

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У рідній лікарні Олександр Анатолійович оперує кілька разів на тиждень. А як головного хірурга Києва його постійно викликають попрацювати за фахом на складних випадках в інші клініки міста. Та навіть під час відсутності головлікаря налагоджений механізм лікарні швидкої допомоги збоїв ніколи не дає. На це тут не мають права. За добу приймають близько 200 людей. Із них госпіталізується 130—150.

Тут трудяться лікарі практично всіх спеціальностей. До постійної боротьби за життя пацієнтів у повній бойовій готовності перебувають чотири реанімації й шістнадцять операційних, а також усі відділення лікарні. У тому числі ексклюзивні (єдині в місті) — токсикології, токсикологічної реанімація, невідкладної терапії.

...Позавчора блискавка поцілила в одне з дерев у київському Гідропарку. Під ним у цей час від дощу ховалися три студентки. Їх доправлено до ЛШД, і нині вони перебувають під спостереженням лікарів у відділенні невідкладної терапії.

Усе це нам розповів заступник головлікаря Сергій Білогривенко. На стіні його маленького кабінету — грамоти й ікони. На стелажах — сувеніри, склянки з ліками і книжки. З верхньої полиці трохи здивовано дивиться Вільям Шекспір. Для мого співбесідника і його колег запитання: «Бути чи не бути?» в контексті їх роботи не актуальне. Відповідь одна: «Бути!». Бути справжнім лікарем, рятувати пацієнтів, давати шанс на життя й цілковите одужання, незважаючи на постійні стрес та екстрим, у стані яких доводиться виконувати свій обов'язок.

Галина Йосипівна Романченко **(на знімку)** — ветеран ЛШД. 47 років вона присвятила медичній практиці. І досі трудиться — очолює організаційно-методичний кабінет.

Дівчина із села Лісова Поляна Житомирської області мріяла про медицину. У 1956 році Галина закінчила київське медучилище, У Васильківському районі в селі Плесецькому працювала медсестрою, вчилася на різних курсах, організувала там лабораторію. Була справжнім сільським фельдшером. Потім навчання в медичному інституті. Затим — робота на «швидкій допомозі» в «інфарктній» бригаді, дільничним терапевтом, завідувачем відділення й поліклініки. У 1985 році Галина Йосипівна прийшла начмедом до лікарні швидкої допомоги...

— Які якості повинен мати лікар, щоб працювати у вас тут, на передовій?

Моя співбесідниця, не замислюючись, відповіла:

— Любов. Без любові до людей і до своєї професії тут не можна. У нас мало платять, тому заради грошей сюди не йдуть. Треба знати, що хворий — завжди правий.

Прийомне відділення Київської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги працює цілодобово.

Ми лікуємо не хворобу, а саму людину. Треба вміти знайти з пацієнтом спільну мову, підтримати його, сказати добре слово, тоді й ефект від лікування буде.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

Будинок Ванги: місце паломництва і природних чудес

НЕЗБАГНЕННЕ

Коли під'їджджаєш до Рупіте — селища на кордоні Болгарії з Македонією — впадають у вічі луки із соковитою розкішною травою, яка залишається зеленою навіть узимку. Секрет — у гарячих джерелах, які «підігрівають» ґрунт у цих краях і дають змогу отримувати по два врожаї на рік. Саме це місце обрала для спорудження будинку всесвітньовідома пророчиця Ванга. Тут вона приймала відвідувачів, а в останні десять років свого життя — жила постійно. Поруч із будинком росте бамбуковий гай — неймовірні, як для гірської місцевості, зарості. І це не єдине диво, яке зустрічається в цих краях.

Пам'ятник віщунці.

Сліпа провидиця обрала місце для спорудження будинку, «побачивши» історію долини в оточенні гір. Ванга стверджувала, що колись тут розташовувалося ціле поселення, яке виявилося похованим разом із мешканцями під вулканічною лавою, і висловлювала співчуття людям, чиє життя так трагічно обірвалося. До речі, пізніші дослідження істориків підтвердили цей факт. Віщунка, яка з дитинства страждала від сильного головного болю, зізнавалася, що тільки в Рупіте відчуває полегшення і прилив сил.

Територія, оточена з трьох боків горами, де б'ють термальні джерела з температурою води 75 градусів, і справді має особливу енергетику. Одноповерховий будинок, де приймала людей і жила Ванга, виглядає скромно і не виділяється на тлі величної природи. Навколо — алеї з деревами, галявини і термальні озерця, над якими піднімається пара. За життя знаменитої віщунки вся територія навколо будинку була зайнята відвідувачами: вони спали просто неба або в наметах, по кілька днів чекаючи на аудієнцію. Сам прийом відбувався на веранді будинку, де господарка сиділа на старенькому дивані, вкритому килимом із довгим ворсом. За заповітом Ванги, будинок передано муніципалітету, і тепер кожен охочий може крізь скло роздивитися обстановку, в якій спілкувалася з відвідувачами сліпа провидиця.

За своє життя вона прийняла близько мільйона осіб. Розповідають, що жінка не приймала як оплату гроші — брала лише квіти, іграшки та солодощі — лукум, який дуже любила. Проте створила фонд свого імені, куди просила перераховувати кошти. Майже всі зібрані гроші пішли на спорудження церкви Святої Петки Болгарської, про яку мріяла. Двері храму сьогодні відчинено. Перед ними — пам'ятник віщунці, поруч — її могила, де завжди — живі квіти. У самій церкві — напрочуд реалістичні зображення святих та портрет Ванги. Чи то через те, що до розпису залучали світських художників, чи то через упереджене ставлення православної церкви до «язичниці», але храм тривалий час не освячували. Що, утім, не зменшило потік паломників.

Будинок, де приймала відвідувачів провидиця, нині передано муніципалітету.

Хто ж була Ванга — обдарована Богом чи дияволом? Чому тодішня болгарська влада зробила для неї виняток і офіційно виплачувала екстрасенсу зарплату? Суперечки з цього приводу точаться й досі. «Особисто я привозила до провидиці свою знайому з Росії, коли в неї пропав чотирирічний син, — пригадує мешканка Софії Олена Денісієва. — Родина відпочивала на річці, хлопчик пішов купатися — і не повернувся. Тіло не знайшли. Мати не знаходила собі місця. Коли ми були у Ванги, та сказала, що дитина жива. «Бідна дитина», — додала, давши зрозуміти, що хлопчику зараз дуже й дуже важко».

За чотири місяці малюка виявили мертвим поблизу сусіднього селища. Дитина була вкрай виснажена. Де хлопчик перебував увесь цей час, хто його утримував, залишилося загадкою. «Провидиця могла давати дивні, на перший погляд, поради, — продовжує Олена. — Приміром, тяжко хворій людині сказати: мовляв, поїдь до такого міста, знайди там такого лікаря — він тобі допоможе. І виходило так, що звичайний лікар із поліклініки міг зняти неправильний діагноз, поставлений консиліумом медиків або призначити правильне лікування».

А от екскурсовод Володимир Площаков ставиться до див Ванги дещо скептично. «У черзі завжди були інформатори, які доносили провидиці, хто і чому чекає на прийом. Пам'ятаю, я приїхав сюди, відвідувачів дуже багато, люди жили просто неба по кілька днів.

І раптом виходить із будинку розпорядник і каже: мовляв, Ванга наказала, щоб та жінка, яка стоїть 124-ю, прийшла зараз до неї. А в тієї жінки вдома — двоє маленьких дітей, вона не могла довго чекати і розповідала про це всім у черзі.

Підслухати розмову було дуже просто. На мій погляд, провидиця справді мала талант передбачати, але для більшого «ефекту» користувалася допомогою таких от шпигунів».

Хай там як, та сьогодні будинок Ванги, її могила і храм залишаються місцем паломництва. Біля підніжжя гори нещодавно з'явився хрест, викладений із каміння, — спорудив його фонд. Вважається гарною прикметою привезти з Рупіте землю та воду, набрану неподалік церкви, де б'ють одразу два джерела — із холодною та гарячою водою. Контраст, як і сама персона бабусі Ванги.

Ліна КУЩ.

Рупіте
Болгарія.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...останки солдатів перепоховають

В Амур-Нижньодніпровському районі Дніпропетровська під час земляних робіт господар ділянки виявив 19 підозрілих металевих предметів. Про свою знахідку він повідомив у службу порятунку «101».

Співробітники опергрупи Головного управління Держслужби з надзвичайних ситуацій України в області, які прибули на місце події, ідентифікували знахідку. Це були ручна граната РГД-33 і чотири запали до неї, 14 патронів до стрілецької зброї калібру 7,62 міліметра.

Але головна знахідка була ще попереду. «Під час обстеження місця події виявили двох загиблих солдатів часів Великої Вітчизняної війни, імовірно — Радянської Армії, — розповіли кореспонденту «Голосу України» в управлінні. — Разом з організацією «Поиск-Днепр» їх останки дістали із землі й передали для подальшого перепоховання».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

...влаштували обіди для незаможних

Соціально незахищеним громадянам у Кам'янці-Подільському простягли руку допомоги священики та віряни УГКЦ.

— Разом із підприємцями ми започаткували соціальний проект. При кожному храмі плануємо відкрити благодійну їдальню. Перша вже діє при церкві Преображення Господнього на околиці міста в селищі Першотравневому, — розповів настоятель храму отець Антоній. — А невдовзі запросимо на обіди в їдальні при кожному з храмів цієї конфесії.

Першими благодійниками стали підприємці Віталій Завадський та Марія Баран. В. Завадський, директор ТОВ «Агросолюшнс», розповів: «Ми завжди допомагали людям у тих селах, де орендуємо землю. А тепер думаємо створити благодійний фонд, щоб накопичувати кошти від українських підприємців, а також закордонних доброчинців. Крім обідів, зможемо надавати й іншу підтримку».

На початку червня під час відкриття першої їдальні Віталій Завадський вручив сертифікати для придбання путівок до санаторію ученицям школи №7 Олені та Олександрі Доброшинським.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

...випускників запрошують на роботу до Німеччини та Швейцарії

Директор Міжгірського професійного ліцею Василь Маринець та його заступник Володимир Рущак отримали запрошення з офіційним візитом відвідати Німеччину та Швейцарію. У Берліні та Берні вони підписали двосторонню угоду про співпрацю і ознайомляться з робочими місцями для випускників із Закарпаття.

Ліцей понад десять років співпрацює з гуманітарною місією «Допомога Україні» з німецького містечка Пфедельбах (земля Баден-Вюртемберг). Звідти у Міжгір'я неодноразово надходили гуманітарні вантажі з обладнанням для навчальних класів, а нещодавно заклад укотре відвідала делегація на чолі з головою гуманітарної місії Гюнтером Шмідтом та представником цієї організації у Швейцарії Клавдією Фрідріх.

Гості були приємно вражені рівнем професійної підготовки майбутніх робітників 12 спеціальностей. Місіонери зазначили, що сприятимуть у працевлаштуванні випускників ліцею у своїх країнах. Це, безперечно, свідчить про визнання високої марки навчального закладу із закарпатської глибинки.

Василь ПИЛИПЧИНЕЦЬ,
Василь НИТКА.

Закарпатська область.

20 червня в Київському музеї російського мистецтва відкривається виставка всесвітньовідомої художниці Русудан Петвіашвілі, чиї картини прикрашають президентський палац Грузії. В експозиції — 30 творів (графіка та розпис на шовку)

У видавництві «Дух і літера» вийшла книжка «Поезії та контексти» — вірші Юліана ТУВІМА у перекладах Маріанни Кіяновської. Це найповніша збірка творів Тувіма українською мовою

Тут немає винних народів

Враження після перегляду фільму «Хайтарма»

Ще на п'ятому році існування Кримської АРСР з'явився фільм «Алім — кримський розбійник», який одразу став так само популярним, як «Робін Гуд» і «Три мушкетери»...

Тоді вперше кіногероєм, у якого була закохана вся країна, став кримський татарин, та ще й у виконанні теж кримського татарина Хайрі Емір-Заде. Але після депортації татари з'являлися на екрані лише в епізодах, де могла промайнути «зрадницька морда татарина» (фільм «Третій удар» — тут я процитував офіційний текст післявоєнної екскурсії в Кримському краєзнавчому музеї).

От чому нинішній фільм «Хайтарма», який знімав кримський татарин і на кримську тему, не міг не стати подією.

Прототипом головного героя Аліма став наш земляк, легендарний льотчик Аметхан Султан, якого грає режисер фільму Ахтем Сеітаблаєв. Він молодий, але за десять років роботи в кінематографі в Ахтема — два зняті сценарії, вісім ролей, вісім режисерських постановок.

На жаль, фільм «Хайтарма» непросто знайти в прокаті. Мені довелося їхати аж у Ялту, де, як повідомили друзі, у кінотеатрі «Спартак» було організовано його показ.

Я побоювався розчарування. Але фільм не просто сподобався — приголомшив!

По-перше, наш півострів знято дуже красиво. Адже ми звикли бачити Крим з вікна автомобіля, автобуса, у найкращому разі на туристській стежці, а тут він постав з висоти польоту винищувача, та ще й очима закоханого в нього Аметхана!

У фільмі — три повітряні бої, а сцена бомбування в Ярославлі настільки натуралістична, що навіть у залі ставало страшно. Але я б не ставив «Хайтарму» в один ряд з «Хронікою пікіруючого бомбардувальника», «У бій ідуть тільки «старики», «Торпедоносцями»... Він набагато ширше, більш проблемний. Це фільм про трагедію народу. І не тільки кримськотатарського, а всіх народів Криму, і творці фільму це прекрасно показали.

Кадр з фільму. В ролі Аметхана Султана — Ахтем Сеітаблаєв (з хлопчиком на руках).

Це художній твір, заснований на історичних фактах. Автори вводять у канву фільму французького льотчика, друга Аметхана з ескадрильї «Нормандія», який нібито приїхав у гості й став мимовільним учасником подальших драматичних подій. Епізоди, пов'язані з французьким льотчиком, зал сприймав з доброю усмішкою. Велелюбний француз був приголомшений красою кримськотатарських дівчат, і, чесно кажучи, я його розумію.

Були усмішки, були й сльози. Адже фільм — про депортацію. Один із найзнаковіших епізодів картини — це коли в переповненому товарному вагоні почали непритомніти діти. Тоді хлопчиків стали піднімати нагору, де чистіше повітря, де ближче до Бога. Піднесені на руках хлопчики були як символ надії на майбутнє, як символ продовження роду!

Організатори показу не передбачили обговорення. Але коли фільм закінчився, публіка не розійшлася. Людям потрібно було виговоритися, обмінятися думками. Одна жінка звернула увагу на кадр, який мені дуже сподобався: відкриваються двері товарного вагона, зі стукотом падають настили, по яких солдати заганяють у вагони людей. Дуже видовищна сцена. Але ця жінка сказала: «Які настили? Ми, молоді, якось піднімалися, а людей похилого віку солдати закидали як мішки!»

Що не сподобалося у фільмі? Ну, хіба що одна сцена, коли Аметхан, як сучасний спецназівець, хоробро розкидав чотирьох озброєних солдатів. Це явно з якогось іншого жанру. Безсилля повітряного аса перед цими тренованими сторожовими псами було б більш видовищним.

Але що справді приголомшує — у фільмі немає озлобленості. Серед персонажів є люди різних народів: вірмен, українець, росіянин... Але немає «винних народів». Це прекрасний фільм про нашу спільну трагедію.

Перед очима постає образ російського солдата, який, бачачи, як жінка-татарка бере з собою в далеку дорогу тільки Коран і шматочок кримської землі, щиро радить взяти більше продуктів. Образ цього солдата теж трагічний — він такий само заручник історичної драми, як і ті, кого він змушений був депортувати.

Володимир ПОЛЯКОВ.
Сімферополь.

І музикою серця огорну...

Вийшов у світ ліцензійний відеоальбом популярних пісень Леоніда Федорука.

Відеодиск — у незвичному форматі і оформленні. Це ексклюзивний поетично-пісенний витвір, в якому під однією назвою «І музикою серця огорну...» зібрано 15 сучасних вокальних шедеврів — пісні Леоніда Федорука у виконанні заслуженої артистки України Оксани Калінчук.

У вступному слові від видавця (творче об'єднання «Золоті голоси України») сказано: «Незвичайний альбом сучасної народно-класичної української пісні «І музикою серця огорну...» — це вокально-поетична оаза серед чагарів занедбаного нашого духовного саду. Оригінальна поезія та народна музика поета-пісняра Леоніда Федорука покладені на винятковий голос Оксани Калінчук, на голос, який є природним вокальним шедевром душі. Альбом дарує світові солов'їний куточок пісенного саду, де кожне деревце несе щедрі плоди десятирічної натхненної і складної співпраці двох самобутніх національних митців, небайдужі душі яких відкриті Сонцю, Добру, Любові.

Любов'ю і справді пронизані кожне слово і кожна нотка. І слова, і мелодії тут як відблиски краси та долі рідних країв автора: від спекотних південнобузьких степів до оксамитового південнобузького Поділля.

Пісенний відеоальбом «І музикою серця огорну...» є мелодійною квінтесенцією десятка поетичних книжок Леоніда Федорука і вершинним виявом його щойно виданої фундаментальної книжки пісень «Повернися, соловейку!» (72 пісні з партитурами, 340 сторінок). Тільки в цьому альбомі — живий голос, неперевершений вокал видатної української співачки.

Тут зібрано найкращі пісенні твори Леоніда Федорука, які стали яскравими сторінками мистецької біографії Оксани Калінчук. Її чарівний голос, національна краса і енергетика душі при кожному побаченні, при кожній зустрічі несуть людям радість і захоплення. А тут же пісні, які вже сприйняті суспільством як народні: і «Повернися, соловейку!», і «Село моє щемне», і «Вечірній клекіт» та «Батькова пісня»... Або ж: «Я так очікую тепла», «Соло для скрипки», «Ти зберіг мене і освятив», «Іду до вас з любов'ю»... Все це і справді лірико-драматичні шедеври, створені голосом та душею національної майстрині. А ще — поетичними мініатюрами, які автор начитує до кожної пісні.

Ці мініатюри, вміщені на сторінках альбому, — цікавий і гарний подарунок Леоніда Федорука своїм шанувальникам. Бо такі коротенькі, у кілька рядків, вірші не залишать байдужою жодну душу.

...Козаків упертобривих
У своїх шалених гривах
Коні за окілля понесли,
А козачки молоденькі
Під суворим зором неньки
До тополь навічно приросли.

Таким прелюдом починається пісня-балада «Припадаю до коня».

Хочеться цитувати ще, бо як же обминути: «Мої хіти — на хліборідних нивах, Мої хіти — на бурякових гонах, Мої хіти — у солов'їних кронах і у раптовім танці зливи! Мої хіти — це втіха білих хат, Які пливуть супроти всіх загат, Крізь весни й зими, бурі і громи... Тих бідних хат, в яких безсмертні ми!»

Отака вона, душа поета і композитора, котрий поклав народні слова своєї поезії на народну музику свого серця. Отакий він, Леонід Федорук, син спекотних степів Побужжя, колгоспний бригадир і агроном уже легендарних МТС... Отакий він, колись шостий номер ракетної обслуги протиповітряної оборони Москви, а нині натхненний будівничий і оборонець духовного простору незалежної української держави.

Адмірал Нельсон закриває сезон

Леді — Оксана Турянська, адмірал Нельсон — Максим Ігнатьєв.

Учора запорізький академічний театр ім. В. Магара закрив 84-й сезон прем'єрою вистави «Леді Гамільтон» у постановці Євгена Головатюка.

Історія кохання Емми Гамільтон і адмірала Нельсона, що ввійшла в золотий фонд світових сюжетів, давно цікавила режисера. Для драматургічної розробки цієї теми було запрошено Михайла Рогожина з Москви. Знаючи колектив магарівців не перший рік, театральний критик і драматург охоче взявся за написання такої п'єси. Тим більше що його авторське бачення образу леді Гамільтон збіглося з режисерським — роль створювалася спеціально для актриси Оксани Турянської. Вибір героїні став безпомилковим — вона створила прекрасний сценічний образ жінки, яка вміла кохати і бути коханою.

Гідною підтримкою її образу стали роботи І. Смолія (Шерідан), М. Коновалова (сер Гамільтон), артистів А. Попудренка та М. Ігнатьєва (адмірал Нельсон), Є. Козьмика (Хоарден), С. Ромашко (Неаполітанська королева), В. Павелка (сер Грінвілл), А. Косодія (Ромні). Блискучим тлом романтичних подій стала наповнена духом романтизму сценографія (художник — В. Слонов), витримані в стилі епохи костюми (художник І. Кохан), музичне оформлення (Д. Савенко) та пластичні сцени (Т. Астаф'єва). Прем'єра зібрала аншлаг.

Приємним доповненням до фіналу 84-го сезону стали нагороди XXI фестивалю-конкурсу на вищу театральну нагороду Придніпров'я «Січеславна-2013».

Переможцем «Надії Січеславни» в номінації «Краща чоловіча роль» став молодий актор Михайло Савицький (Жульєн Сорель — «1830» за романом Стендаля «Червоне та чорне», автор інсценізації та режисер В. Попов). Диплом «Діти Надії Січеславни» отримав Микитка Павелко (Хлопчик-парижанин — «1830»). Тетяна Єрентюк як актриса, автор композиції та режисер стала переможцем «Січеславни» в номінації «Краща камерна вистава» (моновистава «Марина» за творами М. Цвєтаєвої). Директор театру В. Слонов отримав диплом у номінації «Кращий директор». Артиста Вадима Кир'яна було відзначено дипломом за «Кращу роль у виставі для дітей» (Кіт — «Кіт у чоботях» С. Прокоф'євої, Г. Сапгіра), а Наталія Зубик здобула диплом за «Кращу жіночу роль II плану» (Матильда де Ла Моль — «1830»).

Урочисте завершення творчого року відбулося, та життя в театрі не зупиняється. У найближчих планах — показ театралізованого видовища на воді «Чари купальської ночі», постановка театралізованого дійства просто неба «Хрещення Київської Русі», закриття дитячого театрального сезону «Королівським балом», а також підготовка до ювілейного сезону, однією з перших прем'єр якого стане вистава «Тев'є-молочник».

Наталя ІГНАТЬЄВА.
Запоріжжя.

Фото Олега ВАЛИКА.

Усе починається з миті

Видатний майстер мікромініатюрних шедеврів народний художник України Микола Сергійович Сядристий засвітився ще однією гранню свого високородного таланту. В столичному видавництві «Український пріоритет» вийшла перша книжка його поетичних творів. Він дав їй легку, мов павутинка, й стрімку, як постріл, назву «Мить», співзвучну всій його творчості. Як поет Сядристий ішов до свого первістка понад півстоліття. Писав «для себе» і ще в 1967 році створив цілий цикл знакових віршів. Ось хоча б оцей:

Що там трагедії
Сенеки чи Шекспіра —
Я ставлю проти них
своє село,
Яке на світі
все пережило,
Чого б не винесли
ні Гамлети, ні злі
І безпорадні в горі
королі.

Книжка «Мить» не має нічого спільного із просто віршуванням, яке зазвичай дехто вважає поезією. У віршах збірки, а їх близько трьохсот, є життєвий і природний космізм, таке ж занурення в глибини слова й думки, з яким автор поринає у виготовлення своїх надтонких художніх мініатюр. Як відомо, експозиція з його «невидимками» побувала на найпрестижніших виставках в усіх куточках світу і скрізь дивувала глядачів, спонукала глянути на мапу, щоб знайти на ній «Юкрейн». Агроном за професією (Сядристий закінчив агрономічний факультет Харківського сільгоспінституту), він вивчив усі тонкощі світового поетичного надбання і вважає, що принцип психологічної ненав'язливості і є таємницею поезії справжньої.

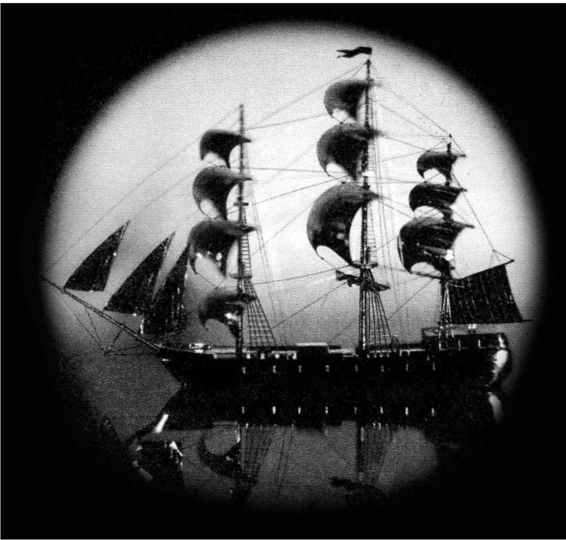
Хліборобський син із села Колісниківка, що на Харківщині, Микола Сядристий чимало віршів присвятив рідному краєві, річці свого дитинства, рядам осокорів біля хати, а насамперед тим, хто вивів його в світ широкий, їхнім роздумам про життя, про долю, як ось у творі «Селянський (читай — батьківський) заповіт»:

Раніш сонця
вставай,
Лінь не зна
довголіття,
Труд спасе тебе,
знай,
В самоті
й лихолітті.
На сирому не спи
І не пий по-дурному,
І образ «не копи» —
Зло повернеться
злому.

Цей вірш ліг авторові на душу в одночассі з наведеним вище. В його зовнішній простоті — реальна філософія буття чесної сільської людини. Тоді ж зродилися й ось ці щемні рядки, присвячені матері Лукії Василівні, образ якої, до речі, майстер мікромініатюри вигравірував на зернині стилізованого колоска:

Колись я з матір'ю
ішов
Квітучим степом,
І вона сказала
в якусь мить:
«Тут скрізь
під квіткою
Чиєсь життя
лежить...»

Цьому віршеві співзвучна мініатюра, що починається словами: «Як згоріле насіння, спить в землі покоління...»

«Пам'яті Олександра Гріна». Довжина фрегата 3,5 мм. Мініатюра М. Сядристого.

Як бачимо, митця змолоду надто непокоїло все, що діялось на рідних теренах. Це й привело його до ґрунтовного вивчення драматичних сторінок історії, жертв безневинних людей, з утисками та безправ'ям. Авторові болить, що все це, на жаль, триває досі. Тим-то він прийшов до створення таких знакових віршів, як «Повстанський марш УПА» і «Старовинний гімн». В останньому так по-сучасному звучить: «Вставай! Пора! У довгім сні — провина! Вставай. Прийшла твоя верховна днина!»

Сядристий стверджує, що поезія стала для нього своєрідним бронежилетом від сатанинської історіографії XX століття, в якому тоталітарні режими знищили 150 мільйонів людських життів. Через те так багато тепла й утаємниченості у віршах, що увійшли до розділів «Степ», «Небо», «Дерева», «Море», «Пам'р», «В музеї вічності». Вражає його інтимна лірика, наснажена щемливими почуттями, тонкими співпереживаннями.

Автор проілюстрував збірку малюнками видатних митців України і світу, фотографіями власних мікромініатюрних творів. А вінчають її світлини, на яких зображено почесних гостей експозицій М. Сядристого — президентів, прем'єрів...

* * *

Нещодавно в музеї мікромініатюр всесвітньовідомого майстра, що діє на території Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника, відбулася презентація «Миті». Там виступили поети Петро Засенко, Іван Драч, Василь Герасим'юк, доктор мистецтвознавства професор Дмитро Степовик, відомий співак, композитор і художник Валерій Вітер, видавці Олена Зоценко, Лілія Максименко та ін. Вони відзначали небуденність поетичної збірки Миколи Сядристого, напророчили їй щасливу дорогу до читача.

Андрій МЕЛЬНИЧУК.

Верхи на маятнику Часу

У полтавському академічному театрі ляльок відбулася рідкісна тут прем'єра вечірнього репертуару. «Портрет з літаючим годинником» — це авторський театр запрошених з Харкова режисера Оксани Дмитрієвої і художника Наталії Денисової. Жанр вистави вони визначили як ілюстрації до книжки «Моє життя» Марка Шагала.

Вистава не проста для сприйняття. Адже її сюжет розвивається не лінійно, а за законами поетичного театру. В основу художнього рішення покладено принцип «оживлення» картин Шагала. З локальних колористичних «напливів» пласких ляльок або з колажу відомої картини, яку на очах у глядачів «збирають» актори, народжується відчуття сновиддя, уривків пам'яті, немов гойдаєшся на маятнику часу. І справді, годинник з маятником у виставі існує на правах дійової особи.

У чорному кабінеті сцени одразу намагнічують погляд білі фрамуги дверей, що ведуть... у порожнечу. У філософській виставі О. Дмитрієвої митець живе на перехресті вітрів історії. Парадокси життя всесвітньовідомого геніального художника, народженого у провінційному Вітебську, сприймаються значно глибше завдяки полтавському середовищу гри. «Я — митець», — проголошує Шагал у виставі. — «Що за робота? Ні купити, ні продати», — гомонить йому у відповідь натовп. Мабуть, розуміння печалі художника, якому нема де розгорнутися із самобутнім талантом, було вистраждане актором Сергієм Цибою **(на знімку)** вже давно, та ось, нарешті, він зміг виплеснутися у такій значній ролі!

У такт йому створює Марина Бібла образ відданої та терплячої нареченої-янгола. Це вона, Белла, чекатиме і вимолюватиме свого Марка з чужинного для нього паризького ярмарку марнославства або з підвалів імперського репресивного апарату... Це Белла в одній з найпроникливіших сцен вистави одягне на свого коханого мандрівника білосніжні крила, немов оберег любові... Адже маятник Часу відміряв закоханим мало щасливих хвилин.

Розвиваючи мотиви картин Шагала, постановники вистави населили велику сцену полтавського театру чудернацькими світами: актори Алла Вітрук, Юлія Шевченко, Сергій Момон, Лесь Хмеленко, Микола Шустов вигаптовують своїми мініатюрними образами свого роду орнамент вистави (пластика Інни Фалькової). Містечко Вітебськ одразу впізнати по вузеньких вулицях — гармошках парканів, у кособоких будинках яких лишень художнику вдається розгледіти фантастичні гнізда-капелюхи на головах у тубільців. Химерні або радісні світи картин Шагала наповнили простір картонними головами червоної та синьої корів з величезними очима, півнями, літаючими оселедцями, самоваром та... скрипкою. Всі вони кружляють у сумному вальсі або ексцентрично підстрибують у ритмі фрейлехса (музика Паскаля Комелада).

Так само і Оксані Дмитрієвій вдалося втілити у пласких контурах народного «примітива» полтавського театру легенду про геніального самоучку Марка Шагала. Її вистава дала змогу театру по-новому подивитися на самого себе, стала ревізією тутешніх усереднених виконавських штампів.

Юлія КОВАЛЕНКО.

Фото Наталії ДЕНИСОВОЇ.

Цвіт молодості

Ця експозиція викликала неабияку цікавість любителів мистецтва, котрі завітали до залів донецького Будинку художника на відкриття першої виставки членів обласного молодіжного об'єднання при Спілці художників України.

Таке об'єднання існувало тут ще чверть сторіччя тому. У ньому починало шлях багато тих, хто став згодом гордістю краю. Торік молодіжне угрупування відновило свою діяльність і от звітує перед глядачем. Близько сорока авторів представили майже півтори сотні робіт різних жанрів — живопис, графіка, скульптура, кераміка. Тут є все — від класичного реалізму до авангарду.

Різні були й оцінки, переважно позитивні. Одні вважають, що молодь наступає на п'яти старшим майстрам, інші — що вона вже йде поруч.

На відкритті виставки керівник об'єднання Настя Щетиніна підкреслила, що девіз молодих колег — «Краса є у всьому, просто треба захотіти побачити її», і вони її бачать, і хочуть, щоб побачили інші.

Експозицію назвали «Цвіт молодості». Її організовано обласними управліннями культури та у справах сім'ї і молоді, обласною організацією НСХУ.

Микола КАПУСТА.

Фото автора.

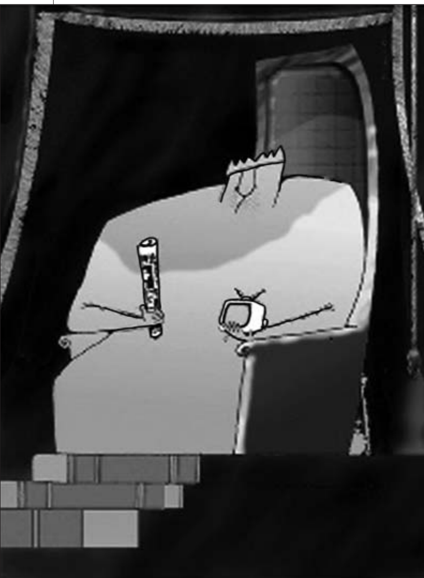
Молодих колег привітав народний художник України Олексій Поляков.

ХРОНІКА

Карикатура як вибір

У столичному торгово-розважальному центрі «Більшовик» відкрилась виставка українського конкурсу карикатур. Його тема — «Право на вибір». Засновники та організатори конкурсу — Асоціація карикатуристів України та Українська Гельсінська спілка з прав людини. Фінансова підтримка — Міжнародний фонд «Відродження».

46 авторів з різних регіонів України надіслали на конкурс 314 робіт, з них на виставці можна побачити 70 карикатур. Переможцями конкурсу стали: 1 премія — Вельможко Сергій (Запоріжжя), 2 премія — Голуб Віктор (Здолбунів), 3 премія — Рябоконь Сергій (Київ). Спеціальну відзнаку Національної спілки журналістів України отримав Василь Вознюк з Житомира (репродукцію його роботи подаємо поруч).

Виставка карикатур триватиме до 1 вересня.

Вл. інф.

Музей працював один день

Мобільний музей Папи Римського Іоанна Павла II, створений два роки тому на його батьківщині у Кракові, на один день прибув до Вінниці.

Це автобус завдовжки 18 і заввишки чотири метри. Тут представлено фотознімки різних років, рясу, головний убір, нагрудний хрест, годинник, окуляри. Є часослов, котрим понтифік користувався при щоденній молитві. А ще — старенькі лижі, на яких ходив у молодості майбутній Іоанн Павло.

— Візит музею до нашого міста — важлива подія, адже Іоанн Павло II ніс людям любов і добро, залишився взірцем глибокої моральності, — зазначила заступник голови Вінницької облдержадміністрації Любов Спірідонова.

До нас музей завітав завдяки старанням Генерального консула Республіки Польща у Вінниці Кшиштофа Свідерека. За його словами, експозицію також представлять у Бердичеві, Житомирі та Києві. До Вінниці музейний автобус прибув з Хмельницького, а першим містом його зупинки був Львів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Понад 300 кобзарів

приїхало в Сокиринці на Всеукраїнський фестиваль кобзарського мистецтва «Вересаєве свято». У рамках заходу також проведено міжрегіональний туристичний форум «Чернігівщина туристична-2013», презентовано туристичні маршрути, садибу сільського зеленого туризму «Бджолярій», а ще пройшла виставка для представників екскурсійних агенцій.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Маятник Часу відміряв закоханим мало щасливих хвилин

Література — море без берегів

На сьогоднішній день Національна спілка письменників України налічує понад 1800 членів. Останніми десятиліттями до вітчизняної літературної родини приєдналися десятки україномовних прозаїків, поетів, драматургів, публіцистів, котрі живуть поза вітчизною їхніх батьків. Приєдналися й ті, хто є нащадками вихідців з України й, так склалося, користується мовою тих країн, громадянами яких є, але пам'ятає, що їхні предки були українцями.

Із перших і других назвемо для прикладу Віру Вовк із Бразилії, Євгена Євтушенка з Росії, Олега Зуєвського, Мирну Косташ, Морріса Панича з Канади, Марину Левицьку та Анну Шевченко з Великої Британії, Джорджо Щербаненка з Італії.

Залишимо літературознавцям вирішувати, чи можна відносити до вітчизняної літератури англомовних чи франкомовних (і взагалі іншомовних) письменників, а самі відзначимо незаперечний, як гадаємо, факт, що наша література стала багатомовною (образно кажучи, морем без берегів). Власне, вона й була такою здавна, коли Павло Русин чи Станіслав Оріховський писали латинською мовою, а інші (Феофан Прокопович та Микола Гоголь, зокрема) — російською.

Добре це чи погано?

Хай дискутують ті, хто, може, боїться конкуренції? Справді сильний виграє завжди, а слабкий програє, хоч би що робив, хоч би яких зусиль докладав, щоб, будучи моською, декларувати себе слоном.

Зрозуміло одне: література повинна допомагати нам пізнавати цей «чудовий і шалений світ» (А. Платонов). А пізнавати все можна лише за умови — робити відкриття. Гомер перший описав грецькі війни, подвиги героїв: одне слово, художньо відтворив давно минулу цивілізацію. Шекспір у своїх драмах відкрив неповторний світ людських пристрастей. Толстой змалював величну панораму одвічного протистояння миру і війни. Шевченко і Франко розповіли Європі й світові про життя України — спадкоємиці Русі Київської.

Зарубіжна українська література — це теж світ, близький нам. Адже знайомить нас із радощами і прикрощами вихідців із степових чи карпатських країв, Слобожанщини чи Волині. Вихідців, котрі набули значного досвіду життя, боротьби за лідерство, створили оригінальну культуру, зробили свій відчутний внесок у розвиток сучасної цивілізації.

Російські, англійські та єврейські українці

Якщо перегорнемо сторінки історії російськомовної прози та поезії, то, очевидно, насамперед назвемо тих вихідців з України, котрі зберегли родинні симпатії до землі предків.

Це передусім Нобелівський лауреат Іван Бунін (із волинських шляхтичів Бунковських). Його хвилювала поезія Тараса Шевченка. Письменник відвідував Канів, тривалий час жив у Полтаві, бував у Харкові, Одесі... Признавався: «...Ні одна могила великих людей... так не хвилювала, як могила Шевченка».

Інший Нобелівський лауреат — Агнон (народився в Бучачі на Тернопільщині). Українській тематиці присвятив романи «Видання заміж», «На морській глибині», інші твори («Бартка Добуша», «Старі й молоді разом», «Проста історія»).

Одеситка Анна Ахматова-Горенко зробила значний внесок у розширення видноколів української поезії: талановито переклала відомий поетичний цикл Івана Франка «Зів'яле листя» (до речі, і А. Ахматова, й І. Франко були номіновані на премію А. Нобеля).

Марина ЛЕВИЦЬКА.

Володимир Короленко (народився в Житомирі, помер у Полтаві) брав активну участь в українському громадсько-політичному житті. Дружив з М. Коцюбинським, Панасом Мирним, П. Грабовським. Писав про українську тогочасну дійсність.

Не були індиферентними до України та її культури Антон Чехов, Михайло Шолохов, Михайло Булгаков, Джозеф Конрад та багато інших.

Важко щось конкретне й переконливе сказати про таких письменників світового рівня, як Нобелівський лауреат Сол Беллоу (одесит), відзначені престижними нагородами Клариса Ліспектор (із Чечельника, що на Вінниччині), Микола Байков (киянин), Наталі Саррот (предки з Кам'янця-Подільського), Джорджо Щербаненко (киянин). Коли б були переклади на українську книжок Миколи Байкова, то не треба сумніватися, що вони знайшли б спраглого на пригодницьку літературу читача. Доля закинула М. Байкова на Далекий Схід, тривалий час письменник жив у Китаї, помер в Австралії. Його книжки «У горах та лісах Маньчжурії» (1914), «Великий Ван» (1936), «Білим світом» (1937) видавали у багатьох країнах світу, зокрема в Англії, Франції, Японії.

Будь-яка література не повинна бути затиснута в національні рамки, адже вона за своїм призначенням покликана відкривати нам земний світ і простори Всесвіту.

Киянка Ірен Немировська (французька премія Ренодо), луганчанка Марина Левицька (кілька британських літературних премій), відомий канадський публіцист Віктор Малярек

Із сучасної хвилі зарубіжної української літератури насамперед зупинимося на кількох виданнях письменників — нащадків вихідців з України, чия творчість популярна в читачів в європейських країнах та Америці.

Кілька років тому британка Марина Левицька (родичі її батьків проживають, зокрема, на Луганщині) схвилювала вітчизняну літературну публіку своїм романом з дивною назвою «Коротка історія тракторів українською». До речі, літературні критики досі не можуть знайти спільної мови щодо того, до якого жанру віднести цей твір. Крайні оцінки: сатиричний роман — антиукраїнська книжка.

І це зрозуміло.

Письменниця відтворила макабричний (macabre — жахливий) період нашої історії — голодомор 30-х років минулого століття (на BBC визначили твір як «макабрична родинна комедія». New Yorker: «Левицька показує, як варварство минулого віку обумовлює життя звичайної сім'ї»).

Зрозуміло, що авторка не описує Україну доби

Ірен НЕМИРОВСЬКА.

сталінського терору, її оповідь відкриває читачам життя сучасної української емігрантської родини в Англії. Сім'я живе заможно, як це й повинно бути в одній із найрозвиненіших держав світу, якою є Велика Британія.

Батько, пенсіонер-інженер, пише історію українського трактора, мати клопочеться домашніми справами. Доньки зайняті своїм приватним життям.

Але на садибі доброї родини є куток, де господарює мати, й чим вона там займається, діти не можуть збагнути. А в тій чималій споруді літня жінка зберігає закуплені у великій кількості «про запас» макаронні вироби, крупи й різні продукти на випадок, якщо в Англії прийдуть до влади комуністи й почнеться голод (?!).

Трагедія?

Треба подумати...

Але все описано так, що серйозно текст сприймати неможливо (передусім зарубіжному читачеві), адже стару жінку ніхто не розуміє, її страхи справді здаються і дивними, і комічними...

Звісно, що в Україні така книжка не була сприйнята однозначно.

Проте, здається, суспільна реакція природна: як же збагнути жорстоке рішення влади відібрати в народу врожай і створити у країні голод. Сучасний європейський читач цього осягти розумом не може, бо на таке здатен лише варвар-людиноненависник.

Очевидно, треба справедливо зауважити, що тема українського голоду 30-х років XX століття більше відображена публіцистами. Художнього глибокого осмислення ця тема не дочекалася й досі (крім зарубіжної української прози, де були написані, зокрема, романи У. Самчука «Марія» та В. Барки «Жовтий князь»).

Романи й повісті Ірен Немировської (загинула в Освенцімі), найперше «Французька сюїта», — це нагадування про Другу світову війну. Цікава історія роману: доньки письменниці тривалий час вважали, що у блокнотах занотовано щоденникові записи матері. А потім з'ясувалося, що це незакінчений роман. Зміст твору зрозумілий читачам. Письменниця художньо відтворила атмосферу, що панує у світі неволі, де люди втрачають гуманність, співчуття, взаємопідтримку й занурюються на дно — у бруд сердець поневолених людей.

Зрозуміла вітчизняній читацькій аудиторії й тематика творчості канадського письменника-публіциста Віктора Малярика. Він пише про глобальну торгівлю сексом. Актуальну тему вивчає понад трьох десятиліть.

Зауважимо, що книжку автор присвятив своїй доньці.

Останні рядки видання — це подяка В. Малярека «сміливим молодим жінкам, котрі знайшли у собі рішучість розповісти історії свого життя».

Віталій АБЛІЦОВ.

Іван ДРАЧ.

Відкривати українську зарубіжну літературу — означає рухатися у світ, пізнавати його, врешті, вчитися у нього

Коментар поета Івана Драча

— Так сталося, що майже півстоліття я причетний до питань, пов'язаних із життям і діяльністю наших зарубіжних співвітчизників, або, як кажуть, українською діаспорою, і як голова товариства «Україна», і як голова Української Всесвітньої Координаційної Ради позаминулого скликання, і як письменник.

І коли читаю газетні повідомлення про те, що, наприклад, сьогодні більше мільйона українців називають Канаду своєю домівкою, чи про те, що офіційно в Російській Федерації нині живуть і працюють кілька мільйонів вихідців з України (хоча всім відомо, що їх там насправді близько 20 мільйонів), думки виникають різні...

За межами України нині живуть понад 30 мільйонів наших співвітчизників та їхніх нащадків. Отже, виходить, що нас половина — ТУТ, половина — ТАМ...

Колись оті «тут» і «там» творили наші недруги, тепер їх, здавалося б, немає, але залишився той трагічний водорозділ.

Хіба це не тема для романів чи повістей, поем та п'єс талановитого письменника? Тому, очевидно, й сповнені полинового щему книжки, написані вихідцями з України, яким випала доля жити далеко від батьківщини.

Я нещодавно побував у Празі — шукав могилу перекладача моїх поезій Ярослава Кабічека (видав чотири збірки моїх творів у прочитанні чеською мовою). А нагода була теж цікава: у чеській столиці відбувалася наукова конференція, присвячена 90-річному ювілеєві Ореста Зілинського (1923—1976) — україніста-письменника.

Отже, чехи читають українську літературу, бо її твори там перекладають.

Висновок із сказаного один: потрібні особисті контакти, потрібні переклади. На жаль, сьогодні Україна мало про це дбає...

Тож важко переоцінити ту роль, яку відіграють зарубіжні українські літератори, пишучи про Україну рідною мовою чи мовами європейськими, світовими.

Багато хто з діаспорників, про кого кажу, активний не лише у себе вдома, але й у прагненні бути почутими на землі своїх батьків. Їм є про що говорити, адже відомо, що поза Україною сьогодні виросли нові покоління українців: вони англомовні чи франкомовні, чи російськомовні...

Але багато хто з наших зарубіжних родичів має добру пам'ять. Наприклад, лауреат Нобелевської премії Роалд Гоффманн (народжений у Золочеві на Тернопільщині), який мешкає в Америці, не тільки пам'ятає землю, де прийшов у світ — час від часу відвідує рідні місця й не забув мову свого краю. Відомий актор Голівуду Кірк Дуглас у своїх спогадах «Син лахмітника» зізнається, що ніколи не бував в Україні, не знає її, але серце його тут.

Я сьогодні переконався, що нам треба знати не лише тих, хто приїздить тепер часто в Україну, але й тих, хто цього ще не робить.

А може, вони просто не знають свого походження?

От саме література й повинна нагадати нашим близьким і далеким родичам про нашу спільну Батьківщину.

За двадцять літ незалежності багато чого повідкривалося і по-новому засвітилося. До теми історії української діаспори причетні багато людей. Видають свої книжки В. Сергійчук і М. Слабошпицький, своїми спостереженнями діляться з читачами Д. Павличко і Л. Череватенко, М. Горинь і С. Лазебник, І. Винниченко і О. Шокало.

Ось напохваті лежать дві книжки: Андрій Попик «Українські поселення на Далекому Сході» і «Видатні українці світу» (тридцять інтерв'ю), видана в Ужгороді Віталієм Жугаєм. Скільки в цих книжках цікавинок, які можуть гідно доповнити відомі нам видання!

Справді, нашого цвіту по всьому світу, а той цвіт, що став плодом, має в собі генетичне зерно, повне української пам'яті і української душі. Так ми думаємо, так, ми надіємося завжди на кращі часи, а в тих, які нам Господь послав, давайте все зробимо, щоб українці були успішні, а тоді й Україна буде успішна.

Різниця служіння Батьківщині простежується і колись, і тепер — тисячі вихідців з України на великих світових просторах від Росії до Аляски, від Бразилії до Канади служать хто Богові, хто Мамоні, хто печеться Україною, хто давно вже про неї забув, але вони успішні у своєму служінні.

Згадую північні провінції Аргентини і південні Бразилії і орден Василіян на тих урочищах — яка жертовність і відданість! Там, де є служіння Господу Богу, є і пам'ять про свою ПервоВітчизну — Галичину чи Волинь, Наддніпрянщину чи Слобожанщину...

Фізик Георгій Гамов (жив і працював у США) походив з родини нащадків запорозьких козаків Лебединців, чим пишався, а автобіографію ілюстрував репродукцією відомої картини І. Рєпіна «Запорожці пишуть листа турецькому султанові».

Один з улюблених романів мого дитинства і головний герой цих творів Френк Каупервуд (ідеться про трилогію Теодора Драйзера «Фінансист», «Титан», «Стоїк») мав прототипа. Це був Чарльз Йеркс, відомий фінансист і будівничий Йеркської обсерваторії Чиказького університету. Нещодавно я там був і, може, буватиму не раз, там вчилася моя донька Мар'яна, там мої друзі. Звідки б я знав про такі дивовижні поєднання, якби не література про історію діаспори?!

Треба не лише читати твори зарубіжних українських письменників, а й прагнути глибше знати їхні біографії, адже це люди незвичайних доль.

Закінчу симпатичним побажанням вихідця з Чернівців американського біолога Ервіна Чаргаффа, який визначав щасливе майбутнє будь-якого народу ставленням до трьох речей: 1) до дерев; 2) до дітей, 3) до рідної мови!..

Ви не заперечуєте?!

Фінансова звітність Фонду гарантування вкладів фізичних осіб за 2012 р.

		КОДИ		
	Дата (рік, місяць, число)	2013	01	01
Підприємство: Фонд гарантування вкладів фізичних осіб	за ЄДРПОУ	21708016		
Територія	за КОАТУУ	80391		
Організаційно-правова форма господарювання	за КОПФГ	425		
Орган державного управління	за СПОДУ			
Вид економічної діяльності	за КВЕД	84.11		
Середня кількість працівників[1]		84		
Одиниця виміру: тис. грн.				

Адреса: м. Київ, бул.Т.Шевченко, 33б

Складено (зробити позначку "v" у відповідній клітинці):
за положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку — v
за міжнародними стандартами фінансової звітності

Баланс
на 31 грудня 2012 р.

Форма N 1 Код за ДКУД 1801001

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	010	1 067	849
первісна вартість	011	1 574	1 574
накопичена амортизація	012	(507)	(725)
Незавершені капітальні інвестиції	020	802	1 473
Основні засоби:			
залишкова вартість	030	1 292	2 373
первісна вартість	031	3 829	5 659
знос	032	(2 537)	(3 286)
Довгострокові біологічні активи:			
справедлива (залишкова) вартість	035		
первісна вартість	036		
накопичена амортизація	037		
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040		
інші фінансові інвестиції	045	3 519 317	3 151 720
Довгострокова дебіторська заборгованість	050		1 383
Відстрочені податкові активи	060		
Інші необоротні активи	070		
Усього за розділом I	**080**	**3 522 478**	**3 157 798**
II. Оборотні активи			
Виробничі запаси	100	217	342
Поточні біологічні активи	110		
Незавершене виробництво	120		
Готова продукція	130		
Товари	140		
Векселі одержані	150		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги:			
чиста реалізаційна вартість	160		
первісна вартість	161		
резерв сумнівних боргів	162		
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170		
за виданими авансами	180	30	196
з нарахованих доходів	190	349 625	193 778
із внутрішніх розрахунків	200		
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	13 996	215 449
Поточні фінансові інвестиції	220	1 159 253	2 688 352
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230	148 727	252 065
у тому числі в касі	231		
в іноземній валюті	240		
Інші оборотні активи	250	28	10
Усього за розділом II	**260**	**1 671 876**	**3 350 192**
III. Витрати майбутніх періодів	**270**	**35**	**244**
Баланс	**280**	**5 194 389**	**6 508 234**

Пасив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Статутний капітал	300		
Пайовий капітал	310		
Додатковий вкладений капітал	320		
Інший додатковий капітал	330	791	715
Резервний капітал	340		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350		
Неоплачений капітал	360	( )	( )
Вилучений капітал	370	( )	( )
Усього за розділом I	**380**	**791**	**715**
II. Забезпечення майбутніх витрат і платежів			
Забезпечення виплат персоналу	400	787	1 199
Інші забезпечення	410		
Цільове фінансування[2]	420	5 034 132	6 363 576
Усього за розділом II	**430**	**5 034 919**	**6 364 775**
III. Довгострокові зобов'язання			
Довгострокові кредити банків	440		
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450		
Відстрочені податкові зобов'язання	460		
Інші довгострокові зобов'язання	470		
Усього за розділом III	**480**		
IV. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	500		
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510		
Векселі видані	520		
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	20	17
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540		
з бюджетом	550		1
з позабюджетних платежів	560		
зі страхування	570		
з оплати праці	580	7	9
з учасниками	590		
із внутрішніх розрахунків	600		
Інші поточні зобов'язання	610	158 652	142 717
Усього за розділом IV	**620**	**158 679**	**142 744**
V. Доходи майбутніх періодів	**630**		
Баланс	**640**	**5 194 389**	**6 508 234**

[1] Визначається в порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі статистики.
[2] З рядка 420 графа 4 Сума благодійної допомоги (421) ____________________.

Звіт про фінансові результати
за 2012 рік

Форма N 2 Код за ДКУД 1801003

I. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010		
Податок на додану вартість	015		
Акцизний збір	020		
	025		
Інші вирахування з доходу	030		
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035		
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040		
Валовий:			
прибуток	050		
збиток	055		
Інші операційні доходи	060	589 055	244 434
Адміністративні витрати	070	41 619	32 274
Витрати на збут	080		
Інші операційні витрати	090	532 474	191 364
Фінансові результати від операційної діяльності:			
прибуток	100	14 962	20 796
збиток	105		
Доход від участі в капіталі	110		
Інші фінансові доходи	120	842 524	355 896
Інші доходи[1]	130	168	3
Фінансові витрати	140	88 718	38 518
Втрати від участі в капіталі	150		
Інші витрати	160		4
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування:			
прибуток	170	768 936	338 173
збиток	175		
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	1	
Фінансові результати від звичайної діяльності:			
прибуток	190	768 935	338 173
збиток	195		
Надзвичайні:			
доходи	200		
витрати	205		
Податки з надзвичайного прибутку	210		
Чистий:			
прибуток	220	768 935	338 173
збиток	225		

[1] З рядка 130 графа 3 Дохід, пов'язаний з благодійною допомогою (131) ___________

II. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Найменування показника	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Матеріальні затрати	230	456	178
Витрати на оплату праці	240	26 626	19 304
Відрахування на соціальні заходи	250	5 114	3 508
Амортизація	260	979	311
Інші операційні витрати	270	540 918	200 332
Разом	280	**574 093**	**223 633**

III. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	300		
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310		
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	320		
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	330		
Дивіденди на одну просту акцію	340		

Звіт про рух грошових коштів
за 2012 рік

Форма N 3 Код за ДКУД 1801004

Стаття	Код	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
I. Рух коштів у результаті операційної діяльності			
Надходження від:			
Реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010		
Погашення векселів одержаних	015		
Покупців і замовників авансів	020		
Повернення авансів	030		
Установ банків відсотків за поточними рахунками	035	13 643	20 798
Бюджету податку на додану вартість	040		
Повернення інших податків і зборів (обов'язкових платежів)	045		
Отримання субсидій, дотацій	050		
Цільового фінансування	060	1 458 015	1 323 548
Боржників неустойки (штрафів, пені)	070		
Інші надходження	080	61 463	122 619
Витрачання на оплату:			
Товарів (робіт, послуг)	090	(5 372)	(5 810)
Авансів	095	(339)	(35)
Повернення авансів	100		
Працівникам	105	(23 226)	(16 903)
Витрат на відрядження	110	(646)	(479)
Зобов'язань з податку на додану вартість	115		
Зобов'язань з податку на прибуток	120		
Відрахувань на соціальні заходи	125	(5 848)	(4 073)
Зобов'язань з інших податків і зборів (обов'язкових платежів)	130	(5 622)	(4 054)
Цільових внесків	140	(108)	(114)
Інші витрачання	145	(796 391)	(314 016)
Чистий рух коштів до надзвичайних подій	150	695 569	1 121 481
Рух коштів від надзвичайних подій	160		
Чистий рух коштів від операційної діяльності	170	695 569	1 121 481
1	2	3	4
II. Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності			
Реалізація:			
фінансових інвестицій	180		
необоротних активів	190		
майнових комплексів	200		
Отримані:			
відсотки	210	545 796	295 867
дивіденди	220		
Інші надходження	230	1 709 985	1 898 064
Придбання:			
фінансових інвестицій	240	(2 845 553)	(3 350 619)
необоротних активів	250	(2 372)	(1 943)
майнових комплексів	260		
Інші платежі	270	(87)	(4 430)
Чистий рух коштів до надзвичайних подій	280	(592 231)	(1 163 061)
Рух коштів від надзвичайних подій	290		
Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності	300	(592 231)	(1 163 061)
III. Рух коштів у результаті фінансової діяльності			
Надходження власного капіталу	310		
Отримані позики	320		
Інші надходження	330		
Погашення позик	340		
Сплачені дивіденди	350		
Інші платежі	360		
Чистий рух коштів до надзвичайних подій	370		
Рух коштів від надзвичайних подій	380		
Чистий рух коштів від фінансової діяльності	390		
Чистий рух коштів за звітний період	400	103 338	(41 580)
Залишок коштів на початок року	410	148 727	190 307
Вплив зміни валютних курсів на залишок коштів	420		
Залишок коштів на кінець року	430	252 065	148 727

ЗВІТ
про власний капітал
за 2012 рік

Форма N 4 Код за ДКУД 1801005

Стаття	Код	Статутний капітал	Пайовий капітал	Додатковий вкладений капітал	Інший додатковий капітал	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток	Неоплачений капітал	Вилучений капітал	Разом
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Залишок на початок року	010				791					791
Коригування:										
Зміна облікової політики	020									
Виправлення помилок	030									
Інші зміни	040									
Скоригований залишок на початок року	050									
Переоцінка активів:										
Дооцінка основних засобів	060									
Уцінка основних засобів	070									
Дооцінка незавершеного будівництва	080									
Уцінка незавершеного будівництва	090									
Дооцінка нематеріальних активів	100									
Уцінка нематеріальних активів	110									
	120									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Чистий прибуток (збиток) за звітний період	130						768 935			768 935
Розподіл прибутку:										
Виплати власникам (дивіденди)	140									
Спрямування прибутку до статутного капіталу	150									
Відрахування до резервного капіталу	160									
Формування коштів цільового фінансування	170						(768 935)			(768 935)
Внески учасників:										
Внески до капіталу	180									
Погашення заборгованості з капіталу	190									
	200									
Вилучення капіталу:										
Викуп акцій (часток)	210									
Перепродаж викуплених акцій (часток)	220									
Анулювання викуплених акцій (часток)	230									
Вилучення частки в капіталі	240									
Зменшення номінальної вартості акцій	250									
Інші зміни в капіталі:										
Списання невідшкодованих збитків	260									
Безкоштовно отримані активи	270				92					92
Зменшення додаткового капіталу на суму визнаного доходу	280				(168)					(168)
Разом змін в капіталі	290				(76)					(76)
Залишок на кінець року	300				715					715

ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
за 2012 рік

Форма N 5 Код за ДКУД 1801008

I. Нематеріальні активи

Групи нематеріальних активів	Код рядка	Залишок на початок року		Надійшло за рік	Переоцінка (дооцінка +, уцінка -)		Вибуло за рік		Нараховано амортизації за рік	Втрати від зменшення корисності за рік	Інші зміни за рік		Залишок на кінець року	
		первісна (переоцінена) вартість	накопичена амортизація		первісної (переоціненої) вартості	накопиченої амортизації	первісна (переоцінена) вартість	накопичена амортизація			первісної (переоціненої) вартості	накопиченої амортизації	первісна (переоцінена) вартість	накопичена амортизація
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Права користування природними ресурсами	010													
Права користування майном	020													
Права на комерційні позначення	030													
Права на об'єкти промислової власності	040													
Авторське право та суміжні з ним права	050	1574	507	7			7	7	225				1574	725
	060													
Інші нематеріальні активи	070													
Разом	080	1574	507	7			7	7	225				1574	725
Гудвіл	090													

З рядка 080 графа 14 — вартість нематеріальних активів, щодо яких існує обмеження права власності (081) ________
вартість оформлених у заставу нематеріальних активів (082) ________
вартість створених підприємством нематеріальних активів (083) ________
З рядка 080 графа 5 — вартість нематеріальних активів, отриманих за рахунок цільових асигнувань (084) ________
З рядка 080 графа 15 — накопичена амортизація нематеріальних активів, щодо яких існує обмеження права власності (085) ________

ПРОДОВЖЕННЯ НА 22–23-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 21-Й СТОР.

II. Основні засоби

Групи основних засобів	Код рядка	Залишок на початок року		Надійшло за рік	Переоцінка (дооцінка +, уцінка -)		Вибуло за рік		Нараховано амортизації за рік	Втрати від зменшення корисності	Інші зміни за рік		Залишок на кінець року		у тому числі			
															одержані за фінансовою орендою		передані в оперативну оренду	
		первісна (переоцінена) вартість	знос		первісної (переоціненої) вартості	зносу	первісна (переоцінена) вартість	знос			первісної (переоціненої) вартості	зносу	первісна (переоцінена) вартість	знос	первісна (переоцінена) вартість	знос	первісна (переоцінена) вартість	знос
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Земельні ділянки	100																	
Інвестиційна нерухомість	105																	
Капітальні витрати на поліпшення земель	110																	
Будинки, споруди та передавальні пристрої	120																	
Машини та обладнання	130	2684	1540	568			3	3	431				3249	1968				
Транспортні засоби	140	338	304	985					95				1323	399				
Інструменти, прилади, інвентар (меблі)	150	668	554	70					16				738	570				
Тварини	160																	
Багаторічні насадження	170																	
Інші основні засоби	180																	
Бібліотечні фонди	190	7	7										7	7				
Малоцінні необоротні матеріальні активи	200	132	132	212			2	2	212				342	342				
Тимчасові (нетитульні) споруди	210																	
Природні ресурси	220																	
Інвентарна тара	230																	
Предмети прокату	240																	
Інші необоротні матеріальні активи	250																	
Разом	260	3829	2537	1835			5	5	754				5659	3286				

З рядка 260 графа 14 — вартість основних засобів, щодо яких існують передбачені чинним законодавством обмеження права власності (261) ______
вартість оформлених у заставу основних засобів (262) ______
залишкова вартість основних засобів, що тимчасово не використовуються (консервація, реконструкція тощо) (263) ______
первісна (переоцінена) вартість повністю амортизованих основних засобів (264) 2851
основні засоби орендованих цілісних майнових комплексів (2641) ______
З рядка 260 графа 8 — вартість основних засобів, призначених для продажу (265) ______
залишкова вартість основних засобів, утрачених унаслідок надзвичайних подій (2651) ______
З рядка 260 графа 5 — вартість основних засобів, придбаних за рахунок цільового фінансування (266) ______

Вартість основних засобів, що взяті в операційну оренду (267) ______
З рядка 260 графа 15 — знос основних засобів, щодо яких існують обмеження права власності (268) ______
З рядка 105 графа 14 — вартість інвестиційної нерухомості, оціненої за справедливою вартістю (269) ______

III. Капітальні інвестиції

Найменування показника	Код рядка	За рік	На кінець року
1	2	3	4
Капітальне будівництво	280		
Придбання (виготовлення) основних засобів	290	1765	142
Придбання (виготовлення) інших необоротних матеріальних активів	300	242	32
Придбання (створення) нематеріальних активів	310	508	1299
Придбання (вирощування) довгострокових біологічних активів	320		
Інші	330		
Разом	340	2515	1473

З рядка 340 графа 3
капітальні інвестиції в інвестиційну нерухомість (341) ______
фінансові витрати, включені до капітальних інвестицій (342) ______

IV. Фінансові інвестиції

Найменування показника	Код рядка	За рік	На кінець року	
			довгострокові	поточні
1	2	3	4	5
А. Фінансові інвестиції за методом участі в капіталі в: асоційовані підприємства	350			
дочірні підприємства	360			
спільну діяльність	370			
Б. Інші фінансові інвестиції в: частки і паї у статутному капіталі інших підприємств	380			
акції	390			
облігації	400	2 845 553	3 151 720	2 688 352
інші	410			
Разом (розд. А + розд. Б)	420	2 845 553	3 151 720	2 688 352

З рядка 045 графа 4 Балансу — Інші довгострокові фінансові інвестиції відображені:
за собівартістю (421) ______
за справедливою вартістю (422) ______
за амортизованою собівартістю (423) 3 151 720

З рядка 220 графа 4 Балансу — Поточні фінансові інвестиції відображені:
за собівартістю (424) ______
за справедливою вартістю (425) ______
за амортизованою собівартістю (426) 2 688 352

V. Доходи і витрати

Найменування показника	Код рядка	Доходи	Витрати
1	2	3	4
А. Інші операційні доходи і витрати Операційна оренда активів	440		
Операційна курсова різниця	450	1	
Реалізація інших оборотних активів	460		
Штрафи, пені, неустойки	470		
Утримання об'єктів житлово-комунального і соціально-культурного призначення	480		
Інші операційні доходи і витрати	490	589 054	532 474
у тому числі: відрахування до резерву сумнівних боргів	491	X	
непродуктивні витрати і втрати	492	X	
Б. Доходи і втрати від участі в капіталі за інвестиціями в: асоційовані підприємства	500		
дочірні підприємства	510		
спільну діяльність	520		
В. Інші фінансові доходи і витрати Дивіденди	530		X
Проценти	540	X	
Фінансова оренда активів	550		
Інші фінансові доходи і витрати	560	842 524	88 718
Г. Інші доходи і витрати Реалізація фінансових інвестицій	570		
Доходи від об'єднання підприємств	580		
Результат оцінки корисності	590		
Неопераційна курсова різниця	600		
Безоплатно одержані активи	610	168	X
Списання необоротних активів	620	X	
Інші доходи і витрати	630		

Товарообмінні (бартерні) операції з продукцією (товарами, роботами, послугами) (631) ______
Частка доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за товарообмінними (бартерними) контрактами з пов'язаними сторонами (632) ______ %
З рядків 540 - 560 графа 4 — фінансові витрати, уключені до собівартості продукції основної діяльності (633) ______

VI. Грошові кошти

Найменування показника	Код рядка	На кінець року
1	2	3
Каса	640	
Поточний рахунок у банку	650	252 065
Інші рахунки в банку (акредитиви, чекові книжки)	660	
Грошові кошти в дорозі	670	
Еквіваленти грошових коштів	680	
Разом	690	252 065

З рядка 070 гр. 4 Балансу — Грошові кошти, використання яких обмежено (691) ______

VII. Забезпечення і резерви

Види забезпечень і резервів	Код рядка	Залишок на початок року	Збільшення за звітний рік		Використано у звітному році	Сторновано невикористану суму у звітному році	Сума очікуваного відшкодування витрат іншою стороною, що врахована при оцінці забезпечення	Залишок на кінець року
			нараховано (створено)	додаткові відрахування				
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Забезпечення на виплату відпусток працівникам	710	787	1 686	367	1 641			1 199
Забезпечення наступних витрат на додаткове пенсійне забезпечення	720							
Забезпечення наступних витрат на виконання гарантійних зобов'язань	730							
Забезпечення наступних витрат на реструктуризацію	740							
Забезпечення наступних витрат на виконання зобов'язань щодо обтяжливих контрактів	750							
	760							
	770							
Резерв сумнівних боргів	775							
Разом	780	787	1 686	367	1 641			1 199

VIII. Запаси

Найменування показника	Код рядка	Балансова вартість на кінець року	Переоцінка за рік	
			збільшення чистої вартості реалізації*	уцінка
1	2	3	4	5
Сировина і матеріали	800	251		
Купівельні напівфабрикати та комплектуючі вироби	810			
Паливо	820	79		
Тара і тарні матеріали	830			
Будівельні матеріали	840			
Запасні частини	850			
Матеріали сільськогосподарського призначення	860			
Поточні біологічні активи	870			
Малоцінні та швидкозношувані предмети	880	12		
Незавершене виробництво	890			
Готова продукція	900			
Товари	910			
Разом	920	342		

З рядка 920 графа 3 — Балансова вартість запасів:
відображених за чистою вартістю реалізації (921) ______
переданих у переробку (922) ______
оформлених в заставу (923) ______
переданих на комісію (924) ______
Активи на відповідальному зберіганні (позабалансовий рахунок 02) (925) ______
З рядка 275 графа 4 — Балансу запаси, призначені для продажу (926) ______

* визначається за п. 28 Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 9 "Запаси".

IX. Дебіторська заборгованість

Найменування показника	Код рядка	Всього на кінець року	у т. ч. за строками непогашення		
			до 12 місяців	від 12 до 18 місяців	від 18 до 36 місяців
1	2	3	4	5	6
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	940				
Інша поточна дебіторська заборгованість	950	215 449	215 449		

Списано у звітному році безнадійної дебіторської заборгованості (951) ______

Із рядків 940 і 950 графа 3 заборгованість з пов'язаними сторонами (952) ______

X. Нестачі і втрати від псування цінностей

Найменування показника	Код рядка	Сума
1	2	3
Виявлено (списано) за рік нестач і втрат	960	
Визнано заборгованістю винних осіб у звітному році	970	
Сума нестач і втрат, остаточне рішення щодо винуватців за якими на кінець року не прийнято (позабалансовий рахунок 072)	980	

XI. Будівельні контракти

Найменування показника	Код рядка	Сума
1	2	3
Дохід за будівельними контрактами за звітний рік	1110	
Заборгованість на кінець звітного року:		
валова замовників	1120	
валова замовникам	1130	
з авансів отриманих	1140	
Сума затриманих коштів на кінець року	1150	
Вартість виконаних субпідрядниками робіт за незавершеними будівельними контрактами	1160	

XII. Податок на прибуток

Найменування показника	Код рядка	Сума
1	2	3
Поточний податок на прибуток	1210	1
Відстрочені податкові активи: на початок звітного року	1220	
на кінець звітного року	1225	
Відстрочені податкові зобов'язання: на початок звітного року	1230	
на кінець звітного року	1235	
Включено до Звіту про фінансові результати - усього	1240	1
у тому числі: поточний податок на прибуток	1241	1
зменшення (збільшення) відстрочених податкових активів	1242	
збільшення (зменшення) відстрочених податкових зобов'язань	1243	
Відображено у складі власного капіталу - усього	1250	
у тому числі: поточний податок на прибуток	1251	
зменшення (збільшення) відстрочених податкових активів	1252	
збільшення (зменшення) відстрочених податкових зобов'язань	1253	

XIII. Використання амортизаційних відрахувань

Найменування показника	Код рядка	Сума
1	2	3
Нараховано за звітний рік	1300	979
Використано за рік - усього	1310	
в тому числі на: будівництво об'єктів	1311	
придбання (виготовлення) та поліпшення основних засобів	1312	
з них машини та обладнання	1313	
придбання (створення) нематеріальних активів	1314	
погашення отриманих на капітальні інвестиції позик	1315	
	1316	
	1317	

XIV. Біологічні активи

Групи біологічних активів	Код рядка	Обліковуються за первісною вартістю										Обліковуються за справедливою вартістю				
		залишок на початок року		надійшло за рік	вибуло за рік		нарахо-вано амортизації за рік	втрати від зменшення корисності	вигоди від відновлення корисності	залишок на кінець року		залишок на початок року	надійшло за рік	зміни вартості за рік	вибуло за рік	залишок на кінець року
		первісна вартість	накопичена амортизація		первісна вартість	накопичена амортизація				первісна вартість	накопичена амортизація					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Довгострокові біологічні активи - усього в тому числі:	1410															
робоча худоба	1411															
продуктивна худоба	1412															
багаторічні насадження	1413															
	1414															
інші довгострокові біологічні активи	1415															
Поточні біологічні активи - усього в тому числі:	1420		X			X	X				X					
тварини на вирощуванні та відгодівлі	1421		X			X	X				X					
біологічні активи в стані біологічних перетворень	1422		X			X	X				X					
	1423		X			X	X				X					
інші поточні біологічні активи	1424		X			X	X				X					
Разом	1430															

З рядка 1430 графа 5 і графа 14	вартість біологічних активів, придбаних за рахунок цільового фінансування	(1431)	
З рядка 1430 графа 6 і графа 16	залишкова вартість довгострокових біологічних активів, первісна вартість поточних біологічних активів і справедлива вартість біологічних активів, утрачених унаслідок надзвичайних подій	(1432)	
З рядка 1430 графа 11 і графа 17	балансова вартість біологічних активів, щодо яких існують передбачені законодавством обмеження права власності	(1433)	

XV. Фінансові результати від первісного визнання та реалізації сільськогосподарської продукції та додаткових біологічних активів

Найменування показника	Код рядка	Вартість первісного визнання	Витрати, пов'язані з біологічними перетвореннями	Результат від первісного визнання		Уцінка	Виручка від реалізації	Собівартість реалізації	Фінансовий результат (прибуток +, збиток -) від	
				дохід	витрати				реалізації	первісного визнання та реалізації
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Продукція та додаткові біологічні активи рослинництва - усього у тому числі:	1500		( )		( )			( )		
зернові і зернобобові	1510		( )		( )			( )		
з них: пшениця	1511		( )		( )			( )		
соя	1512		( )		( )			( )		
соняшник	1513		( )		( )			( )		
ріпак	1514		( )		( )			( )		
цукрові буряки (фабричні)	1515		( )		( )			( )		
картопля	1516		( )		( )			( )		
плоди (зерняткові, кісточкові)	1517		( )		( )			( )		
інша продукція рослинництва	1518		( )		( )			( )		
додаткові біологічні активи рослинництва	1519		( )		( )			( )		
Продукція та додаткові біологічні активи тваринництва - усього у тому числі:	1520		( )		( )			( )		
приріст живої маси - усього	1530		( )		( )			( )		
з нього: великої рогатої худоби	1531		( )		( )			( )		
свиней	1532		( )		( )			( )		
молоко	1533		( )		( )			( )		
вовна	1534		( )		( )			( )		
яйця	1535		( )		( )			( )		
інша продукція тваринництва	1536		( )		( )			( )		
додаткові біологічні активи тваринництва	1537		( )		( )			( )		
продукція рибництва	1538		( )		( )			( )		
	1539		( )		( )			( )		
Сільськогосподарська продукція та додаткові біологічні активи разом	1540		( )		( )			( )		

Додаток інформація до приміток до фінансової звітності за 2012 рік

1. Розшифровка позабалансового рахунку №041 "Непередбачені активи і зобов'язання".

Заборгованість ліквідаційних комісій по сплаті кредиторських вимог ФГВФО *виплати відшкодувань вкладникам,судові витрати:*	**Сума, тис.грн.**	**Строк погашення**
ПАТ "Земельний банк"	100 735	Невизначений
АБ "Аллонж"	7 320	Невизначений
АБ "Банк Регіонального Розвитку"	296 979	Невизначений
ПАТ "Синтез"	90 048	Невизначений
ПАТ"Соцкомбанк"	87 460	Невизначений
АКБ "Європейський"	683 204	Невизначений
АКБ "Одеса-Банк"	81 767	Невизначений
АКБ "Східно-Європейський Банк"	210 439	Невизначений
АКБ "Трансбанк"	443 113	Невизначений
ВАТ Банк "БІГ Енергія"	518 438	Невизначений
ВАТ "Європейський банк розвитку та заощаджень"	327 395	Невизначений
ТОВ КБ "АРМА"	183 130	Невизначений
ПАТ "Володимирський"	107 640	Невизначений
ВАТ КБ "Національний Стандарт"	266 819	Невизначений
КБ "Причорномор'я"	119 560	Невизначений
КБ "Українська фінансова група"	51 780	Невизначений
ПАТ "Інпромбанк"	63 323	Невизначений
ПАТ АКБ "Базис"	284 719	Невизначений
ПАТ "Банк Столиця"	30 053	Невизначений
ВАТ СКБ "Дністер"	335 594	Невизначений
ТОВ "Діалогбанк"	98 250	Невизначений
ТОВ "Укрпромбанк"	314	Невизначений
Разом:	**4 388 080**	

2. Розшифровка позабалансового рахунку №07 "Списані активи".

Заборгованість ліквідаційних комісій по сплаті кредиторських вимог ФГВФО *регулярний збір, пеня:*	**Сума, тис.грн.**	**Строк погашення**
ПАТ "Земельний банк"	692	Невизначений
АБ "Аллонж"	27	Невизначений
АБ "Банк Регіонального Розвитку"	1 011	Невизначений
ПАТ "Синтез"	648	Невизначений
АКБ "Європейський"	1 807	Невизначений
АКБ "Одеса-Банк"	106	Невизначений
АКБ "Східно-Європейський Банк"	358	Невизначений
АКБ "Трансбанк"	403	Невизначений
ТОВ КБ "АРМА"	296	Невизначений
ПАТ "Володимирський"	357	Невизначений
ВАТ КБ "Національний Стандарт"	443	Невизначений
КБ "Причорномор'я"	518	Невизначений
КБ "Українська фінансова група"	152	Невизначений
ПАТ "Інпромбанк"	1 873	Невизначений
ПАТ"Соцкомбанк"	1 177	Невизначений
ПАТ АКБ "Базис"	2 142	Невизначений
ПАТ "Банк Столиця"	84	Невизначений
ВАТ СКБ "Дністер"	3 898	Невизначений
ТОВ "Діалогбанк"	2 462	Невизначений
АКАПБ "Україна"	992	Невизначений
КАБ "Слов'янський"	381	Невизначений
Разом:	**19 827**	

3.Розшифровка статті "Інші надходження" з рядка 230 графи 3 форми №3 "Звіт про рух грошових коштів".

Склад статті	**Сума, тис.грн.**
Погашення ОВДП	1 709 978
Повернення авансу, перерахованого для придбання необоротних активів	7
Разом:	**1 709 985**

4.Розшифровка статті "Інші платежі" з рядка 270 графи 3 форми №3 "Звіт про рух грошових коштів".

Склад статті	**Сума,**
Аванс, перерахований для придбання необоротних активів	87
Разом:	**87**

5. Розшифровка статті "Довгострокова дебіторська заборгованість" з рядка 050 графи 4 форми №1 "Баланс".

Склад статті	**Сума, тис.грн.**
Довгострокова дебіторська заборгованість по розрахунках з працівниками	1 383
Разом:	**1 383**

6. Розшифровка статті "Інша поточна дебіторська заборгованість" з рядка 210 графи 4 форми №1 "Баланс".

Склад статті	**Сума, тис.грн.**
Розрахунки з банками – агентами по виплаті відшкодувань вкладникам ліквідованих банків	7 299
Цільові позики неплатоспроможних банків	208 141
Розрахунки за соціальним страхуванням	9
Разом:	**215 449**

7. Розшифровка статті "Інші поточні зобов'язання" з рядка 610 графи 4 форми №1 "Баланс".

Склад статті	**Сума, тис.грн.**
Зобов'язання з виплати відшкодування вкладникам ліквідованих банків	141 776
Попередньо сплачені збори до Фонду	941
Разом:	**142 717**

8. Розшифровка статті "Інші операційні витрати" з рядка 090 графи 3 форми №2 "Звіт про фінансові результати".

Склад статті	**Сума, тис.грн.**
Виплата відшкодувань вкладникам ліквідованих банків	532 128
Витрати на сплату комісії банків-агентів	346
Разом:	**532 474**

Директор-розпорядник **Шарова О.І.**
Головний бухгалтер **Перебийніс О.С.**

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК (ЗВІТ НЕЗАЛЕЖНОГО АУДИТОРА)

Аудиторський висновок (звіт незалежного аудитора) надається користувачам фінансової звітності, в тому числі Кабінету Міністрів України і Національному банку України.

Ми, незалежні аудитори, Товариство з обмеженою відповідальністю «Аудиторська група «Гарантія-Аудит» (свідоцтво про внесення до Реєстру суб'єктів аудиторської діяльності № 4275, видане відповідно до рішення Аудиторської палати України від 23.04.2009 р. №201/3), провели аудит фінансової ДЕРЖАВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ (УСТАНОВИ, ЗАКЛАДУ) «ФОНД ГАРАНТУВАННЯ ВКЛАДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ», що додається, яка включає Баланс на 31 грудня 2012 року, Звіт про фінансові результати, Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал, за рік, що минув на зазначену дату, Примітки до річної фінансової звітності, складені відповідно до Положень (стандартів) бухгалтерського обліку України.

Відповідальність управлінського персоналу

Управлінський персонал несе відповідальність за складання та достовірне подання цієї фінансової звітності у відповідності до Положень (стандартів) бухгалтерського обліку України та за такий внутрішній контроль, який управлінський персонал визначає потрібним для того, щоб забезпечити складання фінансової звітності, що не містить суттєвих викривлень внаслідок шахрайства або помилки.

Відповідальність аудитора

Нашою відповідальністю є висловлення думки щодо цієї фінансової звітності на основі результатів нашого аудиту. Ми провели аудит відповідно до Міжнародних стандартів аудиту. Ці стандарти вимагають від нас дотримання етичних вимог, а також планування й виконання аудиторської перевірки для отримання достатньої впевненості, що фінансова звітність не містить суттєвих викривлень.

Аудит передбачає виконання аудиторських процедур для отримання аудиторських доказів стосовно сум та розкриттів у фінансовій звітності. Відбір процедур залежить від судження аудитора, включаючи оцінку ризиків викривлень фінансової звітності внаслідок шахрайства або помилок. Виконуючи оцінку цих ризиків, аудитор розглядає заходи внутрішнього контролю, що стосуються підготовки та достовірного подання суб'єктом господарювання фінансової звітності, з метою розробки аудиторських процедур, які відповідають обставинам, а не з метою висловлення думки щодо ефективності внутрішнього контролю суб'єкта господарювання. Аудит включає також оцінку відповідності використаної облікової політики, прийнятність облікових оцінок, зроблених управлінським персоналом, та оцінку загального подання фінансової звітності.

Ми вважаємо, що отримали достатні й прийнятні аудиторські докази для висловлення нашої думки.

Висновок

На нашу думку, фінансова звітність Державної організації (установи, закладу) «Фонд гарантування вкладів фізичних осіб» відображає достовірно, в усіх суттєвих аспектах, фінансовий стан Фонду станом на 31 грудня 2012 року, а також його фінансові результати, рух грошових коштів та зміни у власному капіталі за рік, що закінчився на зазначену дату, відповідно до Положень (стандартів) бухгалтерського обліку України.

Генеральний директор, Аудитор
ТОВ «АГ «Гарантія-Аудит»
Сертифікат аудитора А №005430
О. Б. Мечинський

Аудитор: Товариство з обмеженою відповідальністю «Аудиторська група «Гарантія-Аудит»
Код ЄДРПОУ 36425582
Адреса: м. Київ, вул. Бастіонна, буд. 15, оф. 6, т/ф +380 (44) 591-19-50, 591-19-51, 591-19-52
Свідоцтво про внесення до Реєстру суб'єктів аудиторської діяльності №4275 видане відповідно до рішення Аудиторської палати України від 23.04.2009 р. №201/3

Дата та номер договору на проведення аудиту: *№1103-АП від 11 березня 2013 року, Протокол №1 від 11 березня 2013*
Початок та закінчення проведення аудиту: *з «13» травня 2013р. по «30» травня 2013р., без перерв у роботі.*

«31» травня 2013 року
Реєстраційний №134

Сьогодні в Україні дощитиме. Опади і грози очікуються не лише у Києві, а й у центрі, на сході та в Криму. Зливи пройдуть у Миколаївській, Луганській, Донецькій, Харківській областях. Температура повітря вночі — плюс 17—19, вдень — 26—29 вище нуля, місцями — до 31 градуса. На заході — 23—26 тепла, у Карпатах — прохолодніше і хмарно.

ЦЬОГО ДНЯ, 15 ЧЕРВНЯ

1941. Народився Іван Миколайчук — український кіноактор, сценарист, режисер, заслужений артист УРСР. **1954.** У Базелі (Швейцарія) засновано Союз європейських футбольних асоціацій (УЄФА) після консультацій, розпочатих федераціями футболу Франції, Італії та Бельгії. **1984.** Указ Президії Верховної Ради СРСР «Про оголошення 1 вересня всенародним святом — Днем знань». **1992.** Президія Верховної Ради України прийняла рішення про внесення на розгляд Верховної Ради нової Конституції України. **1994.** На Київщині розпочав роботу Обухівський завод пористих виробів, що виготовляв блоки пористого бетону.

У НОМЕР

Друге «золото» Зевіної

Плавання. Барселона (Іспанія). Другий етап міжнародного турніру «Маре Нострум-2013». Киянка Дарина Зевіна виборола перше місце, здолавши дистанцію 200 метрів на спині з результатом 2.09,59. Це вже друга золота медаль спортсменки на цих змаганнях. На першому етапі «Маре Нострум-2013» у Монако наша плавчиня також стала першою в аналогічній дисципліні.

У чоловічої збірної відмінний результат показав Сергій Фролов, який завоював срібну медаль. Він подолав 1500 метрів вільним стилем з результатом 15.06,93. «Срібло» виграв також і наш Максим Шемберев, проплививши 400-метрову дистанцію комплексом з результатом 4.20,42.

Заключний, третій, етап міжнародного турніру «Маре Нострум-2013» відбудеться у французькому місті Кане-ан-Руссійон сьогодні.

«Донбас» почне одразу з Суперфіналу

Хокей. Матчі Суперфіналу розіграшу Континентального кубка-2013/14 відбудуться 10—12 січня 2014 року. Міжнародна федерація (ІІХФ) затвердила графік етапів турніру, а також склад квартетів, про що сповістила клуби, які братимуть участь у розіграші.

ХК «Донбас» (Україна, Донецьк), котрий є чинним володарем поки що єдиного клубного призу Старого світу, автоматично отримав місце у фіналі турніру. Компанію донеччанам складуть «Руанські дракони», а також переможці груп третього раунду.

Варто зазначити, що чемпіони Франції мають непогані шанси вдруге за останні три роки отримати право приймати на своєму майданчику матчі вирішального раунду.

У «Динамо» може з'явитися форвард з Ейндховена

Футбол. Форвард нідерландського ПСВ (Ейндховен) Джермейн Ленс може стати динамівцем, повідомило джерело в столичному клубі. Нападник має пройти медичне обстеження.

Джермейн Ленс народився 24 листопада 1987 року в Амстердамі. Має подвійне громадянство — Нідерланди/Сурінам. Зріст — 178 см, вага — 80 кг.

Футболу почав навчатися в ФК «Спартан», потім була юнацька команда «Аякса».

У національній збірній дебютував 11 серпня 2010 року в контрольному матчі Україна — Нідерланди (1:1, забив гол). За першу команду провів 13 матчів (4 м'ячі), за молодіжну — 8 (1 гол).

Раніше виступав за клуб АЗ (Алкмар). У ПСВ з 2010 року, зіграв 96 матчів, забив 34 м'ячі, в єврокубках за ці три сезони — 31 матч (7 м'ячів).

Учора, сьогодні, завтра...

Футболісти і тренери «Динамо» вчора зібралися на клубній базі в Кончі-Заспі. А сьогодні — планове медичне обстеження. Завтра команда вирушить на австрійський підготовчий збір до Інсбрука.

На першому зборі, який триватиме до 26 червня, динамівці проведуть дві контрольні зустрічі: 20 червня — з «Динамо» (Грузія, Тбілісі), а 23 червня — з «Мюнхеном-1860» (Німеччина).

Десь 20 червня в Австрії до «Динамо» приєднаються гравці національних команд, які на початку місяця захищали кольори своїх країн. Виняток становитиме Браун Ідейє — він виступатиме за збірну Нігерії на Кубку конфедерацій ФІФА в Бразилії.

На кузнецовському рингу змагався і Володимир Кличко

Міжнародний турнір з боксу пам'яті Миколи Кузнєцова стартував у Кузнєцовську. 28-й за ліком, він традиційно відбувається на спортивних спорудах Рівненської АЕС. У ньому беруть участь близько 80 найсильніших спортсменів із п'ятнадцяти областей України, а також з Киргизії, Молдови та Білорусі. Місцеву школу боксу на турнірі представляють Олександр та Юрій Шепелюки, Володимир Собецький, Олександр Іваньков, Олег Крисюк.

Момент поєдинку.

Для багатьох спортсменів турнір у Кузнецовську став перепусткою у великий спорт. У 2009-му його виграв нікому не відомий боксер, а нині фіналіст Олімпійських ігор у Лондоні, чемпіон світу Денис Беринчик. Того самого року фіналістом турніру був Ростислав Архипенко, який згодом приніс перемогу українцям над італійцями у півфіналі Всесвітньої серії боксу. Легендарний Володимир Кличко на початку своєї спортивної кар'єри також бився за звання переможця на кузнецовському рингу.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Іванни КОВБ.

Готуючись до сезону

Футбол. Заповнюючи літнє міжсезоння, два українські і два російських клуби домовилися провести щось на кштальт турніру. Вони зіграють один із одним по двічі. Щоправда, команди з однієї країни не зустрічатимуться.

27 червня. «Спартак» (Москва) — «Динамо» (Київ). «Арена Хімкі». «Зеніт» (Санкт-Петербург) — «Шахтар» (Донецьк). Стадіон «Динамо», Київ.

30 червня. «Зеніт» — «Динамо» (НСК «Олімпійський», Київ). «Шахтар» — «Спартак». («Донбас-Арена», Донецьк).

3 липня. «Спартак» — «Шахтар». («Арена Хімкі»). «Динамо» — «Зеніт». (НСК «Олімпійський», Київ).

6 липня. «Шахтар» — «Зеніт». («Донбас-Арена», Донецьк).

7 липня. «Динамо» — «Спартак». (НСК «Олімпійський», Київ).

Чому «Зеніт» домашні матчі гратиме в Києві? Річ у тім, що пітерський клуб етап підготовки до нового сезону проводитиме саме в столиці України.

Усі поєдинки за участю «Динамо» транслюватиме телеканал «Інтер».

Прекрасне є скрізь...

Ольга Коваль — професіональна київська художниця, яка розробила власну авторську техніку з використанням шкіри пітона. Її роботи були відзначені дипломом міжнародного музею малюнка в Осло (Норвегія).

Свого часу Оля навчалася в знаменитій столичній школі імені Осташинського. Закінчила Київський державний університет технологій і дизайну з дипломом магістра (факультет «Дизайн», спеціальність — «Художник-модельєр»), стажувалася у школі мистецтв у Парижі.

Тепер Ольга працює в стилі експресіонізму. Та вона не обмежуються живописом — її художніми проектами в сценічних костюмах пишаються багато артистів України, а також інших країн — ВІА «Кобза», «Українські вечорниці», німецький балет «Pas de Deux» та інші...

Картини Ольги перебувають у приватних колекціях Франції, США, Іспанії, Німеччини, Польщі, а також відомих людей — експрезидента України Леоніда Кучми, гравців ФК «Динамо» — Тараса Михалика, Євгена Хачериді, Андрія Несмачного. До речі, Коваль готує сюрприз для ще однієї динамівської зірки — Леоніда Буряка, котрий наступного місяця відзначить круглу дату.

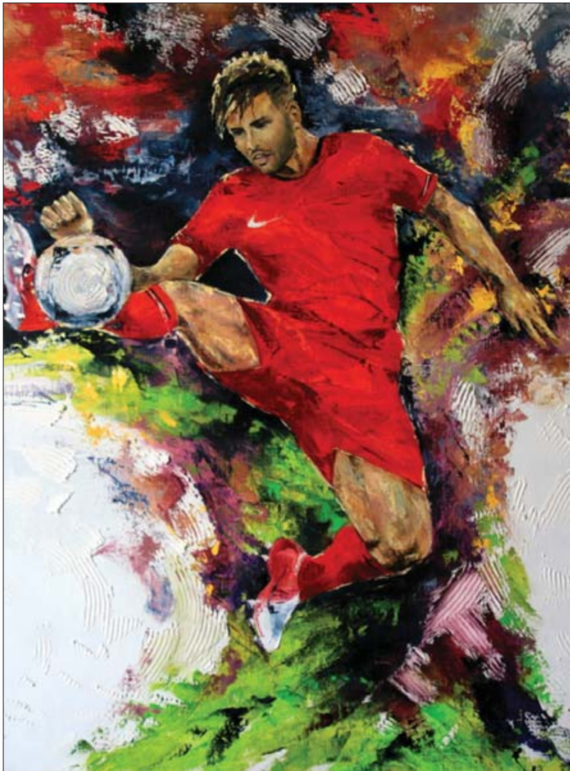

Олександр Шовковський.

Художниця активно займається живописом, розписом стін, вітражів, викладає живопис в арт-студії «Творча кухня», а також ділиться досвідом, проводячи майстер-класи.

Творче кредо Ольги Коваль: краса нам дарована згори, прекрасне є скрізь, треба лише його побачити.

Фото і фоторепродукції з сайту www.olgakovalli.com.

Мігел Велозу.

Ольга Коваль знайомить зі своїми роботами Брауна Ідейє.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УВЄРОВА, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 30129

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

